

Muammer AKSOY
(21 Ocak 1988)

Çetin EMEÇ
(7 Mart 1988)

Turan DURSUN
(4 Eylül 1988)

Bahriye ÜÇÖK
(8 Ekim 1988)

Uğur MUMCU
(23 Ocak 1988)

Muammer Aksoy, Bahriye Üçok, Çetin Emeç, Turan Dursun... Ve Uğur Mumcu

Katillerin kimliği aynı:

Kontrgerilla

- Aksoy, Üçok, Emeç, Dursun ve Mumcu halka ve aydınlarla güleği vermek, devrimci aydınların hedeflerini bulandırmak, "terör" demagogisini güçlendirmek ve halka saldırıya yeni bahaneler yaratmak için öldürüldüler.
- Demirel ve İzzet'in bir tek bu cinayetlerin aydınlatılmasına öyleydi. Aydınlatmazlar, çünkü katillerin tutulacak provakörün içinde devletin kendisi görülecekti.
- Mumcu'nun öldürülmesi sadece İslami pençeler üzerine yolumuza, katillerin gerçek kimliği göstermeye çalışıyor. "De kaymak" diyorlar. Boşuna. Herkesin bildiği gerçek şeye ulaşamazlar. Mumcu için yapılan gerçek işlemlerde yüz biter. "Kim yapmış oluruk olsun..." demagogisine karşı katillerin kimliğini haykardılar: "Mumcu'nun Katil Komünistler", "Kahrolsun Kontrgerilla". Bu sloganlar yıllardır devrimcilerin halkta yarattıkları bilinci dışavurumudur.

- Filleri "karanlık güçler" gibi üstü kapalı çekingen ifadelerle adlandırmak yeterli değildir. Kimin "karanlık güçler", "Karanlık güçler" MIT'tir. Özel Harekât Dairesi'dir, kontrgerilla ve bunların CIA uzantılarıdır.
- Devlet erkânının sinik güzyazlarına aldanmamalıyız. Kitlelerin dikkatini vuran tepkileri devletin kullanmasına izin vermemeliyiz. Sloganlarımızla, pankartlarımızla hedefi açık ve net olarak göstermeliyiz. Korkmamalıyız. Onlardan örnek alınacak olan cesaretlerdir. "Faik meçhul" yoktur. "Faik devlet" vardır. Ve devlet bu cinayetlerin hesabını verecektir. Cinayetlerin "de-dikif senaryolarıyla" açıklanamayacağı ortadadır. Önemli olan yarattıkları sonuçtur. Yarattıkları istenen sonuç, yitirmedir. Kalemizi, beyinleri, toplumları ve devrimci duyarlardan kontrol altına almıştır. Herpinden önemli de devrimci mücadelelerin gelişimine engel olabilmektedir. Kitlelerin beyininde "terör" soru psikolojisi yaratarak, sonuca gitmektedir.
- Hiçbir zaman istedikleri sonucu alamazlar. Daha bugünden kendi tasdiklerine aykırıların dışlamaya başlanmasından bu yana gösteriyor.

MERHABA

İzmir muhabirimiz Savaş Karatay 23 Ocak günü bir kez daha gözaltına alındı. Artık kendisi dahil, bizler de muhabirinin kaç kaç gözaltına alındığını sayamıyoruz. Öyle ki, akşam serbest bırakıldığını, sabah tekrar gözaltına alındığını öğreniyoruz. Mücadele dergisinin eskü temsilcisi Doruk Aydoğan'ın Bursa'da gözaltına alındığını, kendisine Savaş'ın "rahatsız bırakılmayacağı" söylendiğini. Bugün İzmir polisi muhabirimize yönelttiği saldırılarla İzmir'deki çalışmamızı engellemeye çalışıyor. Ancak tüm baskı ve gözetim, işkence ve infaz tehditlerine rağmen, İzmir büromuz taşıdığı yeni yerinde çalışmalarını sürdürmektedir.

Son bir hafta boyunca kamuoyunun gündeminde gazeteci Uğur Mumcu'nun öldürülmesi gündümü. Mumcu'nun öldürülmesinin kamuoyuna nasıl ve ne şekilde yansındığını çok, öncelikle bu cinayetin kim yaradığı önemlidir.

Mumcu'nun öldürülmesinin hemen ardından, yetkilî ağzılar '80 öcüne döndü, terör hortluyor' havasını

yağmaya başladılar.

Ote yandan, gündemi dolduran işçi ve memur eylemlilerinin ve İçişleri Bakanlığı'nun kullanıma yönelik muhalefletin üstüne sünger çekilmiş, gündemden düğürülmüş oldu. Bu da gösteriyor ki, Mumcu cinayeti açıkça devletin işine yaradı ve yarıyor. Bu yanıyla terörizm edebiyatının önüne geçmek, devletin ne yapmaya çalıştığını teşhir etmek devrimci-demokratlara düşüyor. Bu nedenle MIT-CIA-Kontingentler ortaklığını, katliam ve cinayetlerin teşhir etmek için var olan kitle gösterilerine katılmak ve kitlelere gerçekleri açıklamak gerektiklerini anıyoruz.

Orta sayfamızda emperyalizmin krizine yer veriyoruz. Sovyetler Birliği'ndeki revizyonizmin çöküşü, kapitalist restorasyonun başlamasından arındırarak, emperyalist güçler "sosyalizm oldu" çıkışları arasında başladılar. Çözüm olarak sundukları "yeni dünya düzeni" de derde deva olmadı. Doğu ve Batı Almanya birleşti. Sonuç, ekonomik bunalım. Amerika'nın pazar arayışı devam edi-

yor. Emperyalizm bunalımlarına çözüm bulamıyor. Emperyalizm "sosyalizm oldu" denagojisine sarıldırusun, sosyalizm halkların umudu olma özelliğini koruyor.

Devrimci-demokratların, Devrimci Sol Güçlerin dayanamazı her gün kendini daha fazla dayatıyor. Artık "onları destekliyoruz" demek bir şey ifade etmiyor. Alanlar, binler arası dayanışma bizzat eyleme, pratik kendini somutlamalıdır. Daha açık bir ifadeyle, lafta dayanışmaya bile yere vanılıyor. Bir işçi yürüyüşünde ya da bir öğrenci boykotunda işçisi, öğrencisi, memuru, gcekondü yaşıyanı, tüm devrimci-demokrat kurum ve kuruluşların birlikte olması gerektikini süfüyoruz.

"Gençlik gelecektir" sloganının gerçek anlamını bulduğu Küba var sayfamızda. Küba gençliğin sosyalizme bağlılığı, emperyalizme karşı savaşta kararlılığı Jose Marti Öncü Örgütü Başkanı Lantiza Diaz Cotay'ın anlatımları ile detaylıyor.

Haftaya görüşmek dileğiyle...

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

Katillerin kimliğinde kontrolgilla yaşıyor	3
"Kahrolsun MIT, CIA, kontrolgilla"... "Faali meçhul" cinayetlerden devlet sorumludur	4
Saddam'ın füzeleri ve Güney Kürtleri... Kürdistan üniversitelerinde katliam provaları...	5
Konya'da Kü-Türk düşmanlığı... Hazro dünya kapadıldı... Batman'da misilleme...	6-7
Daha çok dayanışma, daha çok kucaklaşma... Dirençli patronları geliyor...	8
İzmir'de işçiler iş hakkı için mücadele etmelidir... SİHAZ işçileri açlık grevinde...	9

LENİN'İ ANIYORUZ

Dünya halklarının önderini 69 yıl önce kaybettik.

O "Bana bir profesyonel devrimciler örgütü verin, dünyayı yeniden oynatayım." diyen proletarya dehansı oldu hep. Ona "diktatör" dediler. Oysa, onun okulu-nun öğrencileri olan Jerzinski ve Kızıl Muhafızlar gerçek diktatörleri yıkmak için Kışık Saray'ın merdivenlerini çıktılar. Ve sadece burjuvaziye değil, yüz yıllık Avrupa sosyal demokrasisine proletaryanın demokrasisini öğretiler.

Dünya halkları Lenin'siz ne Ekim Devrimi'ni ne de diğer devrimleri düğündürüyor.

Lenin gibi bir önderin ve öğretmenin anısı, tükenmez devrimci enerjisi, üstün ilkelere ve özverili adanmışlığı, sömürücülere ve işçi sınıfı düşmanlarına karşı uzlaşmaz bir kine, emekçilerin daha derin bir sevgiye sahip insanlığın yüreğinde ve beyinde sonsuza dek yaşayacaktır.

O her zaman öğretmenimiz ve önderimizdir.

BÜROLARIMIZ

Saklı: Hastan.Yayınca ve Tic. Ltd. Şti. Adına Gösteri ŞİŞEN
CIBANÖĞÜ
Yatırım ve Yargın Adan: Buharidirek Mah. Terakke Sok. Kalesine İşhanı No: 11 Kat: 1 Sultanahmet/İST.
Tel: 518 84 17-518 68 57
Baskı: Serker Matbaacılık
Fiyat: 7 000 TL 14
Pazara: 10 FF, İsviçre: 3 SF,
Fransa: 3 FL, İngiltere: 1 £
Almanya: 1 DM
Yurtiçi Abone: 6 aylık 320.000 TL, 1 yıllık 320.000 TL
Yurtdışı Abone: 6 aylık 85 DM, 1 yıllık 170 DM
Baskı: Serker Matbaacılık
Aksaray Şubesi 1002 30420 951718

Adana: İstiklal Cad. 7. Sk. Kızıllı İşhanı 3. Kat: 47/A Kat: 1
Tel: 1019 65 91 97 35
Ankara: Maraslı Sok. 11. Kat: 12/17 Şişliye Tel: 434 10 82
Bursa: Hacı Mustafa Mah. Kızıllı Sok. Adan İşhanı (İşhan) No: 8/48 Kat: 12 Tel: 24 47 40
Danışık: Dilek Mah. Çarşı Meydanı, Çarşı İşhanı Kat: 3
Edirne: İstiklal Caddesi, Çiftçi Paşa No: 2/20 Tel: 195 89
Eskişehir: Çarşı Mah. 11. Kat: 11/11 Tel: 24 47 40
İstanbul: Dilek Mah. Çarşı Meydanı, Çarşı İşhanı Kat: 3
İzmir: 605. Sokak No: 27/801 İstiklal İşhanı Kat: 7/605 311
Karşı: Karşı Karşı İşhan Kat: 2 No: 23 Tel: 375 25
Kocaeli: İstiklal Cad. 11. Kat: 11/11 Tel: 24 47 40
Konya: Kızıllı Mah. Akşenir Karşı Karşı Kat: 3 No: 301 Tel: 50 50 77
Marmara: Park Sokak İşhan Kat: 6 No: 191/193 Tel: 37 40 43 Fax: 19 881
Samsun: Pazariçi Mah. Tıbbi Tıp Kat: No: 63/A Kat: 3 D: 20
Tel: 375 25 81

Bursa: Şişliye Mah. Şişliye Sk. 1. Kat: 1/1 Kat: 1
Tel: 22 26 27
Trabzon: Çarşı Mah. Uzun Sok. Kızıllı İşhanı Kat: 3 No: 80
Tel: 26 10 70
Tunceli: Mıhlıç Mah. Otluklar Cad. Demiryol İşhanı Kat: 3
Tel: 51 51 89
Van: 11. Kat: 11/11 Tel: 24 47 40
Yozgat: Çarşı Mah. Çarşı Paşa No: 2/20 Tel: 195 89
Antalya: Kızıllı Mah. 11. Kat: 11/11 Tel: 24 47 40
Ankara: Kızıllı Mah. 11. Kat: 11/11 Tel: 24 47 40
Adana: Akşenir Karşı Karşı, No: 3 Şişliye Sokak-Şişli
Pazariçi Kat: 11/11 Tel: 1000 Pazariçi 90
Tel: 49/68/77 89 90
London: 30 Park View Estate Chislin Road London N5 2LB
Tel: 96 4471/79 24 126
Potsd: 30 Park View Estate Chislin Road London N5 2LB
Tel: 96 4471/79 24 126
Strasbourg: 30 Park View Estate Chislin Road London N5 2LB
Tel: 96 4471/79 24 126
Strasbourg: 30 Park View Estate Chislin Road London N5 2LB
Tel: 96 4471/79 24 126

Millî Eğitim'in soygun fonu: Öğretmenevi aidatı... Sınıf çıkarmaları dayanışmayı gerekli kılıyor...	10
Ocak'ın 24'ündeki acı... Tütün piyasasında yine ne oynalar dönüyor...	11
Emperyalizmin saldırganlığı çözümlenmelidir... Emperyalizm çözümünü önünü kıyayabilecek tek güç halkların direnişidir	12-14
Yeni insan sosyalizmin güvencesi ve geleceği... Sosyalizmin yeni insanı Küba'da devrimi yaşıyor	15
DLMK meşruluşunu okul idaresine dayatıyor... Halk Mücadele'yi sahipleniyor... Anadolu Üniversitesi'nde dinletiyi saldırı	16
İncirlik yetkilileri halkı aldatıyor... Yankee eşkıyaları ölüm kuspına devam ediyor...	17
"Kayıplar komisyonu" arandığını bulamadı... Kocaeli ÖZGÜR-DEK açıldı...	18
Kâr ve yağma hırsı oksijenimizi bitiyor... Sabancı Mimarınan'ın çinientoya gümüyor...	19

Okullarda yolsuzluk ve gerici-faşist kadrolarına... Polis SULKAD'ı kapatmaya çalışıyor... Trabzon'da gcekondü yıkımı...	20
Cinayetleri gördünüz... Hem de defalarca	21
Bir türküldür direniş	22
Emperyalizmin Afrika safarısı... Beyaz Saray'da '68'li bir "demokrat"...	23

Olmaya devlet Türkiye Cumhuriyeti gibi

Timsah gözyaşları, bir kimseyi ya da eşyayı ortadan kaldırmak veya zarar vermek, sonra da olayda herhangi bir soru yokmuş, saldırıya uğrayanın en yakın dostuymuş gibi ardından gözyaşı dökmek, üzülüymüş gibi görünmek anlamına gelmektedir. Söylen ki, timsah avını yemi ve ardından da ağlarmış. İnsan gibi de kendi davranışını bu şekilde hayvanlar aleminin bu türüne yakıştırırmıştı.

Uğur Mumcu olayında da bunun çok bol örneklerine tanık olundu. U. Mumcu devletin sağık bir hizmetkârı idi, fakat omla devlet Türkiye Cumhuriyeti gibi, gücü duyuyor hizmetkârlarını. Kontrgillerin hukukunda hiç kimsenin yasa garantisi yok, omluyor.

Mumcu, 25 Kasım 1990'da Gözlem köpeğinde sunulan yazıyordu:

"Amerikan ordusunda özel harp ile ilgili 'ta'limmeler' vardır. Bu ta'limmelerin, Türkiye çevirmiş ve Silahlı Kuvvetlerimizde de kullanılmaktadır.

"Federal Almanya'daki Amerikan 20. Özel Kuvveti'ne bağlı birliklerde, Türk subayları da eğitim görürler.

"Federal Almanya'daki bu komando ve paraşüt okullarında, Türkiye'de görev yapmış ve çok güçlü Türk konusuna 'barış gönüllüleri'ne de rastlanılır.

"Bu okullarda eğitim gören 'hareket müfrezeleri' on birer kişiden oluşur ve 'A müfrezesi', 'B müfrezesi' ve 'C müfrezesi' olmak üzere üç ana bölüme ayrılır.

"Bu müfrezelerde istihbarat, hareket, tahrip ve sabotaj, saldırı ve hafif silah gibi işbölümü yapılır. 3 A müfrezesinin birleşmesinden B müfrezesi, 3 B müfrezesinin birleşmesinden de C müfrezesi oluşur.

"Özel harp, istihbaratı hemen her ülkede geliştirmiş ve gerekli olan bir yöntemdir. Türkiye'de ulusal savunma ve güvenlik amacıyla kurulan Özel Harp Dairesi'ne kimse karşı olamaz... Olmamalıdır da...

"Sorum, Özel Harp Dairesi ve MIT görevlerinin hiçbir yasal etkinliği olmadığı halde, 12 Mart döneminde sorgu tımları olarak görev yapmış olmalarından kaynaklanmaktadır.

"İkinci sorum, Özel Harp Dairesi görevlerinin terör eylemlerinde yer alıp almadıklarıdır.

"Bu konuda herhangi bir somut bilgi ve belgenin varlığından söz edilemez. Ancak bazı terör eylemlerinde kullanılan bombalar ve silahların ordu malı olmaları ve ısrarlı yasa birlar karşın bu konuların soruşturulmaması ister istemez kuşaklar doğurmıştır."

Uğur Mumcu, öldürüldüğü 24 Ocak gününde değin kontrgilla ve Özel Harp Dairesi hakkında hala kuşaklar taşıyor muydu bilmiyaz, ancak yazdıklarına bakıldığında bu kuruluşlar hakkındaki yeterince bilgiye sahip olduğu görülmektedir. Sorun zaten görmek de değildir, tutum almasıdır. Mumcu bu tutumu hiçbir zaman almazdı, ancak devletin bir parçası olarak savundu da. Ancak T.C'nin kontrgilları doğrudan kendisi ya da mağnı yoluyla daha önce Çetin Emec gibi adamlarına da yemiştir.

Bu böyle olmasına karşın, devletin en tepesinde televizyona kad herkes ve her kuruluşu Mumcu'nun arından ağlatmaya, ona methiyeler demek için yarışmaya, başlıda Devletin televizyonu şimdiye kad hiç kimseye yapmadığı denli Mumcu'ya yer ayırdı. Diğer televizyonları ondan aspaı kalmadı. Hürriyet, Çetin Emec'in yapıpı kadı kadı sayılarını ayırdı. Mumcu'ya. Mumcu atıldığını ortada kapladığı yerde kimse "Nye bu kadar ılıg" diye sormadı. Önce gelen istediği herhangi bir yerde izin almaksızın

gösteri düzenledi ve bu gösterilere polis müdahale etmediği gibi, onların güvenliğini almaktaydı. Polislin gösterileri engellemek gibi bir derdi olmamasına karşın, teslim etmek gerek ki, cinayete gösterilen tepki, devlet güçlerinin ve kontrgillların beklediğinin çok üstünde oldu.

U. Mumcu, Türkiye'de en büyük cenaze törenlerinden biriyi gömlürken, her ne hikmetse devletin başı Turgut Özal duyurdu bir ucuunda, Babakanı Demirel ise duyurdu öbür ucuundaydı. Yine de Demirel konuyla ilgili peşli demeyi verirken söz kalmadı. Her zaman ki bu fesi olayı kınayan Demirel, fressat bir firsatken aynı zamanda birlik ve beraberlik içinde olunması gerektiği mesajını da verdi. Mumcu'nun öldürüldüğü gün, "Türkiye'de bütün cinayetler aydınlatılmıştır. Bir tek üç cinayet kalmıştır" diyordu. Kastettiği Bahriye Üçok, Muammer Aksoy ve Çetin Emec cinayetleriydi. Üç gün sonra verdiği demekte ise bu kez, "Şu kadarını söyleyeyim, Türkiye'de bütün fail meçul cinayetler aydınlatılmıştır. Uğur Mumcu olayı dışında" diyordu. Ortalıkta keşmekeş Demirel'in demelerine de yansıyor. Bir yanda Kürdistan'daki fail meçul cinayetler konusunda Meclis'te verilen soru önergesine ile ilgili olarak HEP milletvekiline, "Yakınlarımız dağdan insin onun sonra" cevabını veren İsmet Sezgin gibi bir ilçiler Bakanı var, diğer yanda polis teğlakları kuruğülürken arasında Çetin Emec, Bahriye Üçok gibi cinayetleri aydınlatıldığı basına "sızırdı", ardından Çetin Emec'in katliarı diye açıklananlar gerçekte birer suç oldukları anlaşılıyor.

Önemli iplakları ele geçirdikleri açıklayan Demirel, bunların neler olduğunu soran gazetecilere sanık ortada bir şey varmış gibi "Bu aşamadan sonra söyleyeceğim şeyler iplakları kayıtlarımızda" gibisinden cevaplar vererek kamuoyuna aydınlatmış olduğunu, Demirel'e en güzel cevabı DGM'nin peşli başsavcılarında biri olan Nusret Demiral veriyor. Demiral, "Avunmayın, henüz ipucu çok" diyor.

Evet, hiçbir açığı çikmıyor ve çok özel keşifler aldıkları sürece çıkımayacak da. Bu çok "başarılı" polis kurumu bütün diğer olayları aydınlatmış da, neden bu üç cinayeti aydınlatmamış? Çok mu zormuş? Hayır. Neyi ortaya çıkarmışlar, kendi cinayetlerini mi?

Kim aydınlatıncak sonra? Demirel mi? Kenan Evren, Demirel ile ilgili bir anısı şöyle anlatıyor: "Şu Mayıs 1980 günü akşamızın Demirel beni Hacıosman Köşkü'ne çağırdı. Bir saatte yeri görüştük. Özel Harp Dairesi'ndeki personeli teröristlerle mücadelede kullanmamızı ve onlara çete savası yapma suretiyle öldürmelerini, vaktinde de bu teğlakları böyle kullanıldığını söyledi." Demirel böyle bildir. Ülkedeki cinayetlerden habersiz yaşıyor değildi Demirel. Bu bakımdan, İnönü ne kadar "Cinayeti açığı çıkarmak bu hükümetin namus borcudur." derse desin, Mumcu cinayeti hükümetin buyonunda bir suç yatması ve sorumluluk olarak kalacaktır.

Bugün cinayeti, kontrgillların üzerinden lemleri çevirelerin üzerine, bu da dikti tutmazsa yurterverlerin üzerine yıkılmak istenmektedir. Devlet ve onun kontrgillası: bunun için televizyonunun gazete ve dergilerine değin bunu işlemektedir. Cumhuriyet dahil, bir kısım aydın gençlerin de bu ekmeye yaşı sürmektedirler. Mumcu için yapılan gösteri ve cenaze törenlerinde kitlelerin sağ çıkarak attığı "Mumcu'nun Katli Kontrgilla" sloganı her gözlerden gizlenmek istemektedir. Ya hiç değilmemek, ya da her plana filmektedir. Devlet, yigillerin tepkisini ileri plana çevirelerin üzerine doğru yonlendirilmektedir. Ama kitleler onun yonlendirilmesinden çok, kafalarından oluşan imajı haykırıyor: "Mumcu'nun Katli Kontrgilla!"

Politikada Bu Hafta Katillerin kimliğinde kontrgilla yazıyor

Tuncer BAĞDATLIOĞLU

Bazı olaylar vardır ki, halkın belğine hiçbir şeyin sileneceği kadar güçlü bir yer edilmisler. Benzer olayları yasadı mı, 10-11 kanal televizyon da, 10-11 gazete de yaptığı yayımla halkın aklını çelmez, bilinci çarpıtmaz.

Kontrgilla halkın kafasında oluşan böylesi bir bilinci. Bir cinayete "fail meçul" denildi mi, hele de cinayeti televizyon istenilerce ıslama başlayan çeşit çeşit ürdüler oluncu, kafalarıda karanlık bir güç olarak hemen kontrgilla şekilleniyor.

Böyle bir bilinen oluşmasında, devrimcilerin '70'li yıllardan bu yana yaptıkları propaganda ve teşhirin önemli bir payı var. Ama böyle bir bilinen oluşmasında, istemeyerek de olsa, devlet de katkıda bulunmuştur. Devletin kendisi işlediği bir cinayet sonrasında, katil olarak kendiyi yakasına yapması eynanın tabiatına aykırı olduğunu, gidecek kendisini ele vermesi kaçınılmaz hale gelmiştir.

12 Eylül'ler, 12 Eylül öncesi olan bütün olaylara fail buldular, ama 1 Mayıs 1977 provokasyonu ve katliamları, Sirkeli Garı'nın, Yeşilyol Havaalanı terminalinin bombalanması ve bir-iki devlet üyesi faili faili bulmadılar. Kontrgillların yaptığını doğru düşünülmesi bu eylemlerin, dosyaları kapatıp tozu arşivlere kaldırıldı.

Şimdi de Demirel, Sezgin ve Kozakçoğlu-kastedilen İstanbul, Ankara gibi büyük şehirlerde yapılan bombalama ve öldürme eylemleridir. M.Aksoy, Ç.Emec, B.Üçok ve T.Dursun eylemleri dışında "fail meçul" açıklanarak kamuoyuna övünülüyor. (Şimdi bunlar U. Mumcu'nun öldürülmesi de eklenirdi.) Ama bu övünç, devletin kontrgilları ile veriyor.

Devlet, kamuoyunda gidecek ölüne geçmeyeceği bir bilince karşı karşıyadır. U. Mumcu'nun öldürülmesini ıslamlar, "dış mihraklara" yıkıyama ve kamuoyunun bilinci bu yöne çevirmeye çalışan devletin, kontrgilları onunun tutmadığı görüldü. Tersine, U. Mumcu cinayeti dikkatinden daha fazla kontrgillların üzerinde toplanması getirmiştir. U. Mumcu ile ilgili devletin de dokumandığı İstanbul, Ankara gibi merkezlerde yapılan gösterilerde, kontrgillların, basın ve TV'lerin bütün yonlendirilmeleri rağmen, diğer sloganların yanında "U. Mumcu'nun Katli Kontrgilla", "Kahrolsun Kontrgilla" sloganlarının hakim olduğu görülmüştür. Kitlelerin provokasyonu ve sıyası ortamı bulundurma ile yineli cinayetler ve bombaların kontrgillarıyla mal edilmesi, devletin istediği sonuçlara ulaşamadığının işaretidir. Bir-iki devrimcinin attığı "Mumcu'nun Katli Kontrgilla" sloganı, on binlerin haykıracağı slogan haline gelmiştir, devlet ve kontrgilla, cinayet ürdü ve katiller çeşet olarak yakayı ele vermiş demektir. Genelkurmay, gösterilerde atılan "Kahrolsun Kontrgilla" sloganlarını üzerine alınıyor. Ve yakayı ele vermenle tetayla hareket etmekte kaçınılmaz. "Böyle bir acının üzerine kontrgilla gibi ılıydı atarak Türk Silahlı Kuvvetleri'nin za altında bırakmak bizi derinden yaraladı. Kontrgilla diye bir şey yoktur. Genelkurmay'a bağlı eski adlı Özel Harp Dairesi olan Özel Kuvvetler Komandosu vardır. Kontrgilla denerek Türk ordusuna hedef olan ılıydı nafrette kınıyoruz. Bu gibi ılıydılar için suç duyurusunda bulunuyoruz. Çünkü bu, devletin yasal bir kuruluşunu tüketim altında bırakmaktır. Zaten bu ılıydı aynı çevreler diye getiriyor."

J.Kanhl'i de yineli eylemde, bütün iplakları, eylemcilerin sakalı olmasına, silahların üzerinde Arapça yazılardan bulunmasına ve silahların hepsinin camı yanında kırılmaya ıslamlara götürülmesine karşılında, ilk bakışta acemi bir kontrgilla eylemine benziyor.

Devrimcilerin kontrgilları yineli yalılar sürdürdüğü propaganda ve teşhirin ne kadar önemli olduğu bugün daha iyi anlaşılıyor. Kontrgillların devrimcileri ve halkı sindirmek ve terör eylemlerine kamuoyuna devrimci ve ulusal mücadele karşı yonlendirme için yaptıkları saldırılar istediği sıyası sonuçları vermemiş görünmektedir. Bugün kontrgilları kamu mücadele devletin terörüne, yani faşizme karşı mücadeleyle karşıyor. Bu açıdan kontrgilları cinayetleri güdüme geliştirdi, kendiliğinden de oku kitlelerin gelişen tepkilerinin devlet tarafından devrimciler ve yurterverler, silahlı mücadelele döndürülmesine izin verilmemeli. Bu kitle eylemleri ve gösterileri kontrgilları karşı gösterilerle döndürülmeli. Yasanan süreçte bu tir kontrgilları cinayetlerine karşı ayak olan ve kitlelerin açığı çıkan tepkilerin faşizme, kontrgilları yonlemek devrimci bir görev olarak karşımda duruyor.

"Laiklik" adına, "demokrasi" adına alanlara itilen yüz binler oyunu zora sokuyor:

"Kahrolsun MİT, CIA Kontrgerilla!.."

Basın, televizyon kanalları ve bürokratları aracılığıyla kendi denetiminde tepkiler örgütlemek ve denetim dışında gelişen tepkiler de kendi istediği yönde kanalizasyon etmek peşinde koşan kontrgerillanın çabaları, halkın özkesi karşısında giderek boşa çıkıyor.

Kitleleşme tepkileriyle uyan "faili meçhul" cinayetin protesto edildiği sayısız eylemlilerde öne çıkardığı "Atatürkçü", "laik" sloganlar, daha iki günden yerini "Mumcu'nun Katil Kontrgerilla", "Kahrolsun Faşizm", "Kahrolsun MIT, CIA, Kontrgerilla" sloganlarına bıraktı. "Demokrasiye sahip kılıyoruz" görüntüsü altında bizzat yönlendirildiği tepkilerin ardına gizlemeye çalıştığı kitlese protestoları, yine kontrgerillanın teşhir ettiği eylemlilerde dönüyor. Daha iki gün gazetesinin Çarşolu'daki binasına gelen ve çarşanlarına "bağışlağı" diyen Yal Çozağpınar, bahçede toplanan çok sayıda insan tarafından yuhalanarak "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun" sloganlarıyla karşılaştı.

Evet, belki örgütsüzdüler. Çoğu kere geri talepler içeren sloganları yürüldü belki. Ama bir geyden kuşları yoktu. Cinayeti kimin işlediğinden emindiler. Mumcu'nun ve daha önce cinayetlerin failerini nerede bulacaklarını basından, TV kanallarından daha iyi biliyorlardı. "İpucuları", "hayali örgütler" ve "terör" ebehatları bir işe yaramamıştı. Sokaklar, binler, on binler,

hatta yüz binlerle atılan sloganlarıyla kontrgerilladan hesap sorarken gazete manşetleri ve TV istasyonları duyduğu seslere kulaklarını tıkamak zorunda kaldı. "İran karşıtı" ya da "Şenit" karşıtı gösterileri dönüştürmek isteyen halkın öfkesinin "Kahrolsun Faşizm", "Mumcu'nun Katil Kontrgerilla" sloganlarıyla asıl hedefe yönelmesi engellenemedi.

İstanbul'da ilk örgütlü tepki 25 Ocak pazartesi günü GGD'li basın emekçilerinden geldi. İstanbul CGD Şube-sinin yaptığı çağrıya uyarak Sepetçiler Kasrı önünde toplanan 10 bin kişi, akşam 18.00 sıralarında ellerinde mumlarla Cumhuriyet gazetesine yürüdü. İstanbul'da yıllardır ilk kez on binler "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun" sloganlarını yurttordu. Bir gün sonraki gazeteler ise kitlenin geri ve olumsuz yönlerini öne çıkarmayı yeğlediler. Devrimci müdahalelerini yetersizliğinden yararlanarak atılan sloganlar ısrarla öne çıkardılar.

Salı günü ise gazete binası önünde yapılan sembolik cenaze töreninde ve sonrasında yapılan yürüyüşte bu kez 20 bin kişi yine kontrgerilla aleyhine sloganlar attı. Vilayetin önüne gelindiğinde tüm kitlenin "Yal İstifa" şeklinde sloganlar atması da, hemen tüm bürokratların Mumcu'yu "rahmetle" andığı ve ona sahip çıktığı günlerde kontrgerillaya verilen oldukça anlamlı bir yanıtı. Devlet tam anlamıyla bir açmazdaydı. Bir yanda işlenen "faili meçhul" cinayetin maskelenmesi gerekiyordu. Bunun için bizzat kendisi "diğer mirraklara ve terör odaklarına karşı milli bütünlük" için tepkiler örgütüyor, insanları sokağa taşıyordu. Ama diğer yandan bu ülkede bu tarz cinayetlerin kimler tarafından işlendiği konusunda herne herkese ortak bir düşüncesi olduğu iyi hesaplanıyordu ya da hesaplanmış olsa da pratikte her gün biraz daha yanılırdı.

Ve 27 Ocak Çarşamba günü Ankara'da beklenenden de üzerinde bir katılıma gerçekleşen cenaze töreni, yüz binlerin kontrgerilladan hesap sorduğu miting alanına döndü. İnönü'den Doğan Güreş'e, bakanlıktan parti yöneticilerine kadar tüm bürokratların hazır bulundukları ve günlerce "gövde gösterisine" hazırlanılan cenazede "Kahrolsun MIT, CIA, Kontrgerilla", "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun", "Kahrolsun Faşizm", "Mumcu'nun Katil Kontrgerilla" sloganları bu kez daha sık ve daha

güçlü duyuldu. Tabii TRT ekranlarından bu sloganlar atılırken ve zaman zaman alpak üçşü yapan polis birlikleri halk tarafından yuhalanırken TRT ve diğer TV ekranları ya kararıyor ya da seslerin kayıyordu. Ekmayınca "mili birlik" ruhuyla adlanıyorlardı. Çünkü her şey ona göre ayarlanıyordu. Gazete ekranlarında ise cinayetin failerinden çok "Türkiye'nin ne kadar değerli bir evladını yitirdiği" ve bol bol "gözyaşı" yer alırdı. Barolar-dan sanidikalara kadar, daha dün sokağa adınırmı atmaya korkan herkes bugün "laiklik" adına "demokrasi" adına icazati alır almaz yollara döktüküler. Tam da kontrgerillanın istediği gibi. Ama cinayet cetaletleri de farkındadır ki bu kararlığın ardında kimler olduğuğnu bugün herkes daha iyi bilmekteydi ve senarının sonunu daha da yakınlaştırmak fazla zaman almamaktaktı. ☺

"Faili meçhul" cinayetlerden devlet sorumludur

"Gazeteci Uğur Mumcu, arabasına yerleştirilerek bombayla öldürüldü. 24 Ocak günü ajans haberlerinden geçen bu kısacık cümle bir anda ülke gündeminde belirdi. Öyle ki ölenin dört bir yanından yüz binlerce insan protesto yürüyüşlerine katıldı.

Muammer Aksoy, Çetin Emek, Bahriye Üçok ile Turan Dursun kontrgerilla cinayetleri zincirinin en son halkası Uğur Mumcu cinayeti diğerlerinden farklı bir siyasal ortamda gerçekleşti. Özellikle Muammer Aksoy'la başlayan bir dizi kontrgerilla cinayeti devrimci hareketin açık ve net hedeflere vurduğu, böylece geniş halk kitlelerinin sempatisini kazan-dığı bir süreçte işlendi. Düzene duyulan öfkenin sempatisi dönüştürerek devrimci hareketin akasından öne kontrgerilla cinayetleriyle tıkanmaya çalışıldığı, İstid devrimci müdahalelerin yükselişinin karşısına "anarsî-terör" demagogjisi, sağ-sol ebehatını çıkarmak istemiştir. Ancak bilincileri bulundukları yaratmak istediği daha devrimcilerin gündeme müdahalesiyle dağıtılmış, katillerin olgıların resmi provokatörleri olduğu böylece bilincileri çalkıtırılmış.

Ancak Mumcu cinayeti, iktidarın devrimci ve yurtsverer üzerinde psikolojik saldırısını yoğunlaştırdığı, moral üstünlük kazanmaya çalıştığı bir süreçten den-

gelmesi açısından dikkat çekicidir. Cinayet, iktidar temsilcilerinin "terör ve anarşinin belini kırıyor", "beynini dağıttık", "darbe üstüne darbe vuruyor" sözlerini sıkça tekrarladıkları bir dönemde gündeme gelmiştir. Mumcu cinayeti bu ortamda İrsat belini kırdığı, tepkiyi "terörün" daha doğrusu silahlı mücadelenin lanetlendiği bir hesaplamaya dönüştürmek istemiştir. Bu yüzden Milli Güvenlik Kurulu'ndan bakanlara kadar çok geniş bir devlet erkani timsah gözyaşları arasında "terörü lanetleyen" açıklamalara bulunmuş, insanlar tepki göstermeye çağırmıştır.

İktidar, bu gösterileri bir yanıyla "terörün lanetlendiği", "devletle milletten tek vücut olu bulmuşluğu" günleri dönüştürmek isterken, diğer bir yanıyla da tepkiyi İslami hareketlere yoğunlaştırmak onları frenlemek istemiştir. Cinayetler sonrası olayın adı sanı duyulmuş İslami Kurtuluş Güçleri adına üstlenilmesi bu yüzden. Böylece kontrgerilla hem kendisini maskelemiş, hem de tepkileri istediği yöne kanalizasyon etmeye çalışmıştır.

Özellikle 1 Aralık seçimlerinde Refah Partisi'nin iktidara da yaptığı çıkış iktidar temsilcilerini ürktürmüştü. Bir yandan el altından İslami akımları örgütlemek, diğer yandan da zaman zaman kontrolöden kaçırıldığı gelismeleri düzen içinde yeni-

den hapsedilebilmek için seçtiği hedeflerin "İlağı" isimler olmasına gazete edip toplumsallı tepkileri bu yöne kanalizasyon etmeye çalışmıştır. Gösterilerde özellikle "Yobazlar İrani", "Türkiye İrani Olmaysayak", "Kahrolsun Şenit" sloganları öne çıkarmıştır.

Aynı günlerde Doğan Güreş'in, laiklik gövresi ve şişkilanyı taranan Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta Güngör Özdenle görüşmesi ve "Bu bir nezaket ziyareti değildir" sözünü üstüne basarak söylemiş bilinci bir terahtır. Bir yandan "terör" demagogjisi devrimcilerle halk arasında gelişen güveni parçalayarak, diğer yandan İslami hareketi demoralize ederek kendince bir taşıla iki kuş birden vurmayı planlamışlardır.

Fiziksel olarak saldırı ne kadar Uğur Mumcu'ya yapılsa da, asıl olarak psikolojik cepheiden emniyet karşılığı olan halka karşı yapılmıştır. Toplumsallı gelişmenin önüne set çekilebilmek ve gelişmenin seyrini değiştirmek babası içinde olmuştur. Hak halk mücadalesinde sokağa insanın halka gözdaki vererek toplum terörüne edilmeye çalışılmıştır. Bugün bu gözdaki büyük oranda boşa çıkmıştır.

Halkı yanıyan yanıyla beraber Mumcu cinayeti tarihi suyanlarında da çok etkisi yaratmıştır. Bu beklenmedik

saldırı aydınlarla kesin ve kalıcı izler bırakırken, içine düştükleri korku ve panik havası geçici değildir. Faili meçhul cinayeti gösterdikleri tepkide bile korku emegendir. Ve ister istemez yaşadıkları panigi ve korkuyu topluma da yansıtmaya çalışacaklardır. Kontrgerillanın asıl beklendiği de zaten budur.

Kontrgerillanın halka verdiği gözdakiyi bu boşa çıkarmanın tek çaresi yalpalanmadan, zikzaklar çümeden hesap sormaktan geçiyor. Dosyaları halka karşı iddikleri suçlarla dolu olan bu katillerin prim vermek yerine, yürekli ve tutarlı cişkilar yapmak gerekiyor. Kontrgerillanın istediği rotaya dümen kırmak, bugün ardından gözyaşları dökülenler, ağır yakatıkları Uğur Mumcu gibi olayları defalarca yaşamaları ve yine gözyaşı dökmeleri demek olacaktır.

Herken hemen tüm veri-sömürge ülkelerde iktidarlar, gelişen devrimci mücadde karşısında çaresizliği provokasyonlar ve misillemelerle çare aramıştır. Karizmatik, belli bir "saygınlığı" olan kişileri katletmiş, bunları paravan örgütler altında üstlenerek topluma kaos ve karışa ortamı yaratmak amaçlamış... Böylece devrimci ve karşı-devrimci giddet arasında çizgi bulaniktiların şiddetle karşı-sol psikolojisi geliştirilmeye çalışılmıştır. ☺

Kürdistan

Mesut DEMİREL

Saddam'ın füzeleri ve Güney Kürtleri

"Saddam, Kuzei Irak semalarında bir helikopterle uçuştu, Kürt halkı tarhinde üçüncü bir göçünü daha yaşar." Bu sözleri Zaho Kaymakamı Albay Nazar Barzenî söylüyor. Bu söz Güney Kürdistan halkının içine düştürdüğü çaresizliğin çarpıcı bir ifadesidir. Güney Kürdistan'da Kürt halkı burjuva milliyetçi liderlerinin önderliğinde bir yanda Saddam, bir yanda Türkiye, İran ve Suriye, bir yanda Ortadoğu'ya öçökememiş emperyalist orduların arısına sıkıştırılmış, neredeyse hareketsiz bırakılmıştır. Bugün ne TC'nin hareket ve saldırısı, ne emperyalist orduların bombardmanı ve askeri işgali, ne de Saddam'ın füzeleri ve kimyasal bombaları tehditleri ortadan kalkmıştır. Tersine, eskisinden daha fazla bir şekilde bu tehlikelerle karşı karşıyadır. Tarh boyunca pek çok katliam ve göçer yaşamış Kürt halkı bu durumu yakıcı bir şekilde hissetmekte ve her an bunun indirgini-bilişi yaşamaktadır. Saddam korkusu ile emperyalistlerin şemsiyesi altına sığınmış, Kürt halkının karşı karşıya kalacağı tehlikeler arttığı gibi, en ufak bir olayda onu yeni göçlere sevk edecek psikolojik ve moral ortam daha da ağırlaşmıştır.

Kürt Federe Devleti, burjuva politik cambazlığın yarattığı hassas dengelerin üzerine oturmaktadır. Hiçbir konuda oturmamışlığı, yerleşmişliği yoktur. Ancak emperyalistlerin işin verdiği kadavrla kurumsallaşmışlığıdır. Öyle bir devlet düşünün ki, kendi baş düşmanlarından birinin yaralama bir kısım problemleri halletmektedir. Bir başka deyişle, ıratsını bulsa Kürt Federe Devletini bir kaşık suda

Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını elde etmesi, kendi özgüçüne dayanan mücadelesiyle olur.

hoşacak olan Türkiye Cumhuriyeti, bu devletin kurumsallaşmasında doğrudan mdahaleleri bir rol oynamaktadır. Ordularda çabası karşısında olan Federe Devlet'in Türkiye sınırı boyunca geniş bir alanda ki askeri organizasyonu TC'nin inisiyatifinde gerçekleştirilmektedir.

Federe Devlet'in füzelere, Saddam'a karşı gönderdiği birliklerin üzerlerinde askeri kayıflar daha TC ordusunun malzemelerinden sağlanmaktadır. TC'nin ve emperyalistlerin silah ve diğer askeri teçhizatlarıyla orduların isteyen neşme kuvvetleri, ancak onların istediği oranda askeri kapasiteye sahip olabilmektedirler. Diğer pek çok alanda da devlet Ortadoğu'daki en ufak değişime sarılması durumu ile karşı karşıya kalmaktadır.

Ortadoğu ise şu anda dünyanın en karşışık bölgesidir. ABD'nin burada kendi düzenini oturtma çabaları da sonuç veremeye benzemektedir. En azından bölgede İran, Lübnan, Suriye, FKÖ, devrimci ve diğer ilerici hareketlerin varlığı her problemidir ve karşışık çatışma ve denge arayışları her geçen gün Ortadoğu'da bir yerlerin hareketmesini doğurmaktadır. İşte Kürt Federe Devleti böyle bir bölgede, ABD şemsiyesi altında politik cambazlarla ayakta durmaya çalışmaktadır ki, Kürt halkı bu tarz dengeyi ya da dengesizliği farkındadır. Bu nedenle bir güvensizlik içine sürüklenmektedir.

Bu denli ince dengelerin arasında ayakta durmaya çalışan Federe Devlet için, örneğin Saddam gitsin de tehlikeli, kalsın da. Bu nedenle Kürt yöneticiler ABD'nin son Irak saldırısından da memnun değildir. Bu saldırıyla Saddam'ın yerini daha da sağlamlaştıracağını düşünün bu kesim, Nazar Barzenî'nin ağzından dilediği gibi, "Eğer Saddam yok olacağına hissedersen, elindeki kitle imha silahlarını tütmümlü kullan" şeklinde düşünmektedirler. Albay Barzenî devamla şu sözleri etmektedir: "Saddam sırası manevralarla işi toplama-yı çağırıyor. Kesmen de olsa bunu başı. Eğer ıratsı bulursa, tek bir Kürdili bile sağı bırakmaz. Son gelismeler bizleri oldukça kaygılandırıyor."

Burjuva-federal önderli Güney Kürterleri bir açmazdan diğerine sürükleniyor. Her açmazda kendilerini buldukdan çözüm, bir başka açmazın kapısını aralamaktadır. Burada sorun halkın kendi kaderini kendi eline almasında yatmaktadır. Mücadele çabasına güvenen bir zemin üzerinde yürümek zorundadır. ☺

Kürdistan üniversitelerinde katliam provaları

Diyarbakır (Mücadele)- Açık bir MHP türü örgütlenmenin taban bulamayacağı, daha işin başında teşhir ve tecrit olacağı çok iyi bilen kontrgilla, sivil faşistler Kürdistan üniversitelerinde Hizbullah adı altında örgütlenmektedir. Bu faşist çete, öğrenciler üzerinde yoğun bir psikolojik yıpratma savaşını yürütürken, diğer yandan işledikleri cinayetlere gelecekte katliamların işin çol açmakta ve daha şimdiden öğrenci gençliği bununla tehdit etmektedir.

Sivil faşist saldırıları geçen yıl Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğrencisi Abdulsamir Cedit'in öldürülmesi ile cinayete karar vermiş, daha sonra Fan Fakültesi öğrencisi Abdullah Aksoy'un öldürülmesiyle cinayetler tırmadılmıştı. Bu yılın başlarında ise, saldırılar daha çok öğrenci gençliğini akademik-demokratik eylemleri provoke etmeye yöneldi. Katliamlarla birlikte polis ve jandarma ile işbirliği halinde saldırılar giderek arttı. Bu saldırılarda birçok öğrenciyi yaralayan sivil faşistler örgütlerinin karşılığı alırlar da, öğrenci gençlik henüz sivil faşistlere karşı set oluşturmada yeterince güç oluşturmamış ve örgütlenememiş değildir.

Faşist saldırının bugün geldiği noktada bir öğrenci silahlı tataranak öldürüldü, biri de yaralandı. 21 Ocak günü saat 16.30 aralarında Dicle Üniversitesi öğrencilerinin Ramazan Erdem ve Cevat Canpolat, Melik Ahmet Cadezi'nde yürülerken sivil faşistlerin saldırısına uğradılar. Taranan öğrencilerden Cevat Canpolat olay yerinde hayatını kaybederken, Ramazan

Erdem yaralandı.

Tevadi Etmeyi Reddeden Doktorlar

Yaralı öğrenci Erdem, çevre halkın yardımı ile hastaneye kaldırıldı. Ancak götürüldüğü Devlet Hastanesi'nde kimsesiz olduğu bu bahane edilerek tedaviyi yapılmadı. Devlet Hastanesi'nin kontrgilla yardakçısı doktorlar Hipokrat yemine bağlı kolları yerine Pentagon'un işkence uzmanlarının sözlerini dinlediler. Bütün ırslarla rağmen tedaviyi reddettiler. Ramzan üzerine yaralı öğrenci Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne götürüldü ve burada tedavi altına alındı.

Öğrencilerin yaralı arkadaşlarını ziyaret etmek ve ona moral vermek istemelerini iş polis engellemeye kalktı. Her şey rağmen görüşilebilmeyi Ramazan Erdem, gazetemize şunları söyledi: "Saldırıyor geçtiklerimiz bir kişiydi. Onun birlikte yürüdüğüm Cevat Canpolat'a atıp edildi. Bu sırada ben kendimi yere attım. Ancak ben de belimden ve omuzumdan kurşun yedim."

Saldırı Protesto Edildi

Saldırıda olan Canpolat'ın cenazesi için Devlet Hastanesi morguna giden öğrenciler polisin tehditleri ve baskısı ile karşılaştılar. Silvan doğumlu ve Eğitim Fakültesi Tarih Bölümü öğrencisi olan Canpolat, meklemekte gönderilerle toprağa verildi. Protesto 17 Ocak'ta başlatılarak 22 Ocak günü Eğitim Fakültesi kantininde toplanan öğrenciler forumunda, "Son günlerde yoğunlaşan kontrgilla saldırıları, genelde halkı yıldıрма ve

Cevat CANPOLAT Öldürüldü...

Ramazan ERDEM Yaralandı...

pasifize etme amacını taşımaktadır, özellikle iş Kürt halkının başımeşizlik ve özgürlük mücadelesi için hedef almaktadır. Arkadaşlarımızın katledilmesi sessiz kalmayacaktır. Yargısız infazlar, kontrgilla cinayetleri, gözaltında kayıpların hesabı sorulacaktır. Dokülan kanları yerle kalmayacaktır. Gençlik olarak şehit arkadaşlarımızı yarananları ya pacagırma ve halkımızın özgürlük mücadelesinin yanında yer alacağımıza söz veriyoruz." dedi. Forum sloganlarıyla sona erdi. ☺

Ergani'de öğretime saldırı

Diyarbakır (Mücadele)- Diyarbakır'ın Ergani ilçesinde, Ergani Ortaokulu öğretmenlerinden Osman Vargun, son günlerde terörün iyice arttığını sivil faşistlerin saldırısına uğradı.

Osman Vargun

21 Ocak sabahı saat 7.30 aralarında öğretmen Osman Vargun'a ait araç, yüzleri maskeli kişiler tarafından benzin dökülerek yakılmak istendi. Üç kişi okuldaki belirlenen saldırganları fark eden öğretmen Osman Vargun olaya mdahale etti. Bunun üzerine saldırganları yanlarında bulunan sopalara öğretmen dövmeye başladılar. Olayı gören okuldaki diğer öğretmenlerin yardım için kopyalarını saldırganlarından biri bahancasına çekerek ateş etti. Saldırganlar kaçtı. Olayda hafif yaralanan Osman Vargun Diyarbakır Tıp Fakültesi Hastanesi'nde tedavi altına alındı. ☺

Diyarbakır Cezaevi'nin başı itrafçısı Yıldırım Merkit Romanya'da öldürüldü

Kürdistan Haber Ajansı'nın verdiği bilgilere göre, Diyarbakır Cezaevi'nde itirafçılığına 34 devrimcinin katledilmesi sonucu öldü olduğu belirtilen Yıldırım Merkit, Romanya'nın Braila şehrinde 24 Ocak 1993 tarihinde cezalandırıldı.

MIT tarafından Romanya'da kendisine fınn dükkanı açıldığı, burada MIT örgütlenmesinin başını çektiği belirtilen ajans haberiinde Yıldırım Merkit için şu bilgilere yer veriliyor: "1970'lerden sonra Yıldırım Merkit, Doğu Perinçek'in başını çektiği TIKP'nin üyesi oldu. 1975'ten sonra Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine ilgi duydı. 1979 Kasım ayında... Mazlum Doğan ve Ayşel Çürükçaya ile yakalandı ve Diyarbakır Cezaevi'ne getirildi... Gizli olarak Yüzbaşı Esat Oktay Yıldırım'la işbirliği yaptı... Tanıdığı tüm insanlar hakkında en ince ayrıntılarına kadar Yüzbaşı Esat'a bilgi verdi. İtirafçılığı yaymak için Şahin Dönmez ile birlikte elinden gelen tüm çabaları sergilediler. Diyarbakır Cezaevi'nde Yüzbaşı Esat'ı yaptırıp işkencelerden sonlandırdı. Çıkarılan itirafçılığı yasasından yararlanarak cezaevinden tahliye edildi. Cezaevi yaşamından sonra kontrgilla ile birlikte çıkarılarak sayısız operasyonlarda basrol oynadı. Özellikle Dersim yöresinde yüzlerce yurtsever insanın gözetilme altında işkencelerden geçirilmesi ve birçok gençlinin katledilmesiinde birinci dereceden rol oynadı."

Evet, hanileri, işbirlikçileri, itirafçıları, halk düşmanlarını öleceği değiştirmek, Romanya'ya kaçmak, yüz ve kimlik değiştirmek de, fınn açmak da kurtarılmıyor. ☺

Konya'da Kürt-Türk düşmanlığı

Bu toplumun onanmasına izin vermeyelim

Kürtlerin Türklerle ve diğer halklarla birlikte iç içe yaşadığı nüfus olarak belirli bir yoğunluk taşıdığı bölgelerde Kürt-Türk düşmanlığını körüklemek için provokasyonlar yaratılmaya çalışıldı.

Fethiye, Iğdır, Alanya gibi yerlerde Kürtlere yönelik saldırılar yoğunlaşır ve kamuoyu gündemini meşgul ederken Konya'da da bu düşmanlığın tohumlarını ekmek için ellerinden geleni yaptılar.

Osmanlı'nın sürgün politikası, Cumhuriyet döneminde Kürt isyanlarından sonra da devam ettirilmiş ve asimilasyon politikasına bağlı olarak mecburi iskan yasası çıkarılıp Kürtler yerlerinden yurtlarından koparılmış, Orta Anadolu'ya ve Batıya sürülmüşler. Konya bölgelerinde Kürtlerin mecburi iskan yerlerinden birisidir.

Çoğunluğu farklı farklı bölgelerden gelen bu insanlar, yerleştikleri yörelere diğer insanlarla bu uzun süreçte ertir istemez uyum sağlamış olduklarından, asimilasyon Kürtistan ililerine göre daha ileri boyutlarda sonuç vermiştir. Çalılık için gılgırlar yerleşen bir yana, Cihanbeyli, Kulu, Yunak gibi ilçelerde nüfusun çoğunluğu Kürtler oluşturmaktadır. Ve Konya bu yanyıla Kürtlerle anılan bir şehir durumundadır.

Siyasi açıdan ise, devrimci-demokrat, yurtsever partisiyle belli bir güç olması nedeniyle, özellikle 72'den sonra faşist saldırılar karşısında ciddi bir varlık gösterememesi, 12 Eylül'ün yarattığı pasifikasyon ve bunun doğurduğu örgütsüzlük, iç genelinde politikadan kopukluk ve kabuğuna çekilmeye de birleşince ortaya statükocuğunun egemen olduğu bir tablo çıkmıştır. 12 Eylül ile birlikte devrimcilerin, demokratların ve yurtseverlerin öldürüldüğü buşluk egemen sınıfların ideolojik bombardımanı ile dolurduğundan mücadele çizgisi ve yöntemlerinde belirsizlik ve hedef belirlenmediği ortaya çıkmıştır. Bu durum, gerek haklar ve özgürlükler mücadelesinde, gerekse siyasi iktidarı yaratmaya çalıştığı halklaraşın düşmanlık politikasının boşa çıkarılmasında gerekli ideolojik çabası yapıpacak gücü kendinde bulamama, kavayışkeninlik, sorunları eteleme ve gümbürbit davranışa çekilme kendini ortaya koymaktadır.

Bugün için Konya'da pratik süreçte damgasını vuran ciddi anlamda bir Türk-

Kürtistan'da atıldığı her adımda halkın karşısında yalnızlaşan oligarşi, çareyi Karadeniz, Akdeniz yerlerinde Kürt düşmanlığını körüklemekte arıyor.

Kürt çatışması yaşanmıyor. Bundan da öte Kürt-Türk düşmanlığını körükleyen politikaların gündemin ilı sırasını ıgal edecek denli yaygın ve etkili değildir. Ama ciddi maskeliye halkın karşısına çıkan sivil faşistlerin elinde Kürt-Türk çatışması körükleyecek önemli sayılabilecek kozlar bulunuyor. Özellikle Azerbaycan, Bosna-Hersek gibi sorunları kullanan kendilerine kitle tabanı yaratmak ve Konya halkı üzerinde gerici-yatarmak dalgalı kabarmak isteyen sivil faşist hareket, asker cenzaneleri de kullanarak Kürt düşmanlığını geliştirmek ve Konya gündemine sokmak istemektedir. Diğer yandan bazı devlet kurumlarının başında olan asker, sivil, bürokratlar da halklaraşın çatışmayı körükleyici davranış çerçesine girecek ortami gerileştirmeye çalışmaktadırlar. Her şeyi karşın bugün için bu faşist politikaların başarılı olduğu ve istedikleri bir ilı ortam yarattığı söylenemez.

Bizim Ocak dergisi etrafında kümelenmiş sivil faşistlerin bir bölümünün Alanya'da Kürtlere yönelik saldırılarda yönlendirilicilik yapmak için merkezi olarak Konya'dan Alanya'ya gönderdikleri Konya halkı tarafından bilinmektedir. Diğer yandan bu faşistlerin bazılarına Konya'nın bazı ilçe ve köylerinde Kürtistan'da çatışmalarda ölen askerlerin cenzanelerine katkıldıkları ve ölenlere yerine getirmek isteyen halkı etkilemeye ve Kürt düşmanlığını tohumları ekmeye çalıştıkları da bilinir. Kürtlere karşı çıkışları tavırlar geliştirmeleri, sloganlar atmaları halk soğuk karşıla-

mış, çıkışmalarına katıldıkları gibi sloganlarını da atmayarak gerekli cevabı vermiştir. Faşistler bu cenzanelerle təcrid edilmiş bir şekilde geri dönmek zorunda kalmışlardır.

'92 sonbaharında yine bir asker cenzanesinde, Konya merkezinde işkenceci polisler ve sivil faşistler cenzazeyi ortak olarak organize ederek kaldırdılar, halkı çıkışmaları için ellerinden geleni yapmışlar ancak bekledikleri gibi olmamış ve sonuçta kendileri yalnız kalmışlardır.

Devletin Konya'da kontrogerillacılığa soyunan bazı yöneticilerinin zaman zaman açık olarak, zaman zaman el altından Kürt düşmanlığını yayma çabaları da bugüne kadar kayda değer bir sonuç vermemiştir. Geçtiğimiz sonbaharda, Cihanbeyli ve Kulu'nun Kürt köylerinin mahallatlarıyla ilçe merkezinde yapılan gayrimisli toplantıda "tarlanelere karşı ılgırılık" tekdil edilmesi ve mahallat aralıclılığın Kürt köylerinin kontrol altında tutulmak istemesi bunun karşılı bir örneğidir.

GÖRÜŞLER... DEĞİNMELER...

Konya HEP Eski İl Başkanı Süleyman İSLAMBAY

"Tüm bu politikalar TC'nin aczini göstermektedir"

Kürt halkına yönelik politikaları bir boyutu da bilinci çekile Türk-Kürt düşmanlığının körüklenmesidir. Sımdık seçilen pilot bölgelerde (Ege, Akdeniz) Kürt düşmanlığı yoğunlaştırılmış ve belirttigi yerlerde yerel yöneticilerin ve polisler desteğyle Kürtlere karşı saldırılar başlatılmıştır. Bence bu tür eylemlere ilı usulsa harekete batıda yaşayan Kürtlerin verilebileceği destek engellenmek istenmekte ve özellikle "akınızı başınıza alın yoksa sizi sürece" mesajı verilmektedir. Kısaoca TC Kürt meselesini zor yoluyla çözümlenecek inanmaktadır.

Bu politikayla hiçbir sorun çözilemeyeceği açıktır. Ancak son denemede farklılık gelipmeyer yaşanmaktadır. Halkların arasında yaratılmak istenen düşmanlık -eğer önlem alınmazsa- her iki halkın da büyük zararlar göreceği, Yugoslavya

benzeri olaylara, kör dövüşüne neden olmaktadır. Tüm bu politikalar TC'nin aczini göstermektedir.

Konya'ya gelince, Konya'da yaşayan Kürtleri ikiye ayırmak gerekıyor. Birinci kısım bundan yaklaşık 300 yıl önce gelip bölgeye yerleşenler. İkinci ise yakın yıllarda çalılığın amacıyla Konya'ya gelenlerdir. Birinci kısım Konya'da yonun bir nüfus sahiptir. Özellikle ekonomik olarak çok büyük bir güç sahiptir. Bu açıdan İzmir ve Alanya'da yaratılan provokasyonları Konya'da tezgahlanmasa zordur. En azından kısa vadede gerçekleştirmesi zordur. Ancak için içe bir düşmanlık körüklenmektedir.

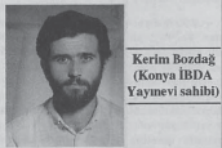
İHİD Konya Şubesi Başkanı Orhan ÖZER

"Halklararası dayanışma ve kardeşliği örgütleyemediğimiz bir gerçek"

İHİD, bağta Kürt halkı ve içi sınıfların olmak üzere, bütün ezilen, sömürülen

İslami görüşten Kerim Bozdağ:
"Müslümanlar devletten bekçisi değillerdir"

Kürt-Türk çatışmasının geri planında yatan gerçek, emperyalistlerin halkı miyettini daha da pekiştirmek ve ayağa kalkamayacak derecede halkı sindirmek... Devletin ayakta kalması ve varlığını devam, sonucu vahşet ve katliam da olsa halkı birbirine döğürmek ve kendisine yönelecek tehlikeleri kendisini korumaktır. Bunun için ülkenin her tarafında Kürt çatışması provokasyonları yapılmakta ve teşahhlanmaktadır. Müslümanlar devlet bekçisi değillerdir, alınamazlardır da. Devletin bu oyununa girmemeli ve provokasyonlara izin verilmemelidir. Aksine Türk-Kürt çatışmasını empoze

Kerim Bozdağ (Konya İBDA Yayinevi sahibi)

eden emperyalist oyunlar kararı ve inatçı bir dırermede boşa çıkarılmaktadır. Tezgahlanan oyunun fırganaları otlak istemiyorsak düşmanların ki ve ne olduğunu iyi tespit etmek ve ona göre tavır almak mecburiyetindeyiz

Kontrgerilla yavrusuna sahip çıkıyor

Geçtiğimiz günlerde Hizbullah üzerine kontrgerilla kaynaklı bir rapor yayımlandı. Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı'na hazırlanan MCG'ya sunulan raporda, Hizbullah adı illegal örgütün eylemleri dolayısıyla devletin ve onun güvenliğin gücünün yatırılması amacıyla suçlandığı, oysa güvenlik güçlerinin buna engel olmak maksadıyla hareket ettiği belirtilirken, gerek üslup gerekse sonucu kolay taraftan baktığında bu kontrgerilla örgütünün amaçları korunmakta, sahip çıkmaktadır.

Raporda, Hizbullah örgütünün PKK ile çatışmak gibi bir amacının bulunmadığı, bugüne kadar daha çok "teorik eylem" yaptıkları, PKK ile beklenmedik bir çatışma içine girdikleri ve bu çatışmada "izzet ve şerefini korumak" gibi bir gaye ile hareket ettikleri, buna karşın PKK'nın ağır darbeler vurduğu belirtilerek şu görüşlere yer veriliyor: "PKK örgütü, eylemlere karşılık b'nin vermek amacıyla birçok girişimlerde bulunmuş, ancak bir sonuç alamamıştır. Bu çatışmalarda PKK terör örgütü, birçok mensubunu kaybetmenin yanı sıra, bazı yerleşik yerlerinde etkinliğini kaybetmiş, kendi içlerinde de prestij kaybına uğramıştır."

Kontrgerilla bir cinayet örgütü haline geliş yavrusu Hizbullah'ı korkutan, aslında kendisini ve eylemlerini gizlemeye çalışıyor. Ancak yüzü o denli açıkça sırıtır ki, buna başaramayacaklar.Ö

emekçi kesimlerin hakları uğruna mücadeleleyi amaçlayan bir yiğit örgütüdür. Kürdistan'da yaşanan kırılma ve onun devamı niteliğindeki "İle Hareket", Onan Hakları Derneğinin birinci gündeminde olmuştur. Çalışma programımızda da buna yer verilmiştir.

Derneğimizin Ekim ayında yapılan Genel Kurulunda; "Savaşan iki tarafta barışa atkeskinin sağlanıp, sorunlar ve demokratik bir çözüm bulununcaya kadar, Cenevre Şağı Hukuku kurallarına uyulması yönünde taraflara çağrıda bulunma" kararı alınmıştır. Derneğimiz bu kararlar doğrultusunda bir dizi girişimlerde bulunmuştur. Aynı şekilde "İle Hareket" adı altında köylere basılıp göç zorlaması, toplu katliamların vahşet düzeyine ulaşması, batıda ise halkların arasında yapıp doğrudan doğruya kökenlemesi siyasetleri ilgili olarak, ilgili bölgelerde raporlar genel merkezimize ulaşmakta ve yetkililerle ve uluslararası kuruluşlara bu raporlar iletilmektedir. Ayrıca bu sorunla ilgili olarak, Genel Merkez düzeyinde bir dizi etkinlikler kurulumla başlanmıştır. İstanbul'da Aydınlık Taksim'te, özümlüde iki ay içinde halkların kardeşliği ve Kürt sorununu içine göç edenler için raporlar çıkarılma almıştır. Doğaldır ki bunlar, bizim dernek olarak yapabileceğimiz eylemlilerdir.Ö

Hazro dünyaya kapatıldı

Diyarbakır'ın Hazro ilçesinde köylere operasyonlar yoğunlaşmış, günlük kasımlar bombalanırken ilçeye bütün giriş çıkışlar yasaklandı...

23 Ocak günü gece saat 23:00 saatlarında ilçe merkezinde bulunan işyerleri devlet güçlerinin kararıyla, 25'e yakın işyeri zarar gören 7 dükkan tamamen yandı... Birçok esnaf da gözaltına alındı...

Diyarbakır (Mücadele) -Diyarbakır'ın Hazro ilçesi İl Hareket ilaflarının edildiğinden bu yana, devletin provokatif girişimleriyle birlikte halka karşı açılan savaşın uygulama yeri oldu. Daha önce kontrolörler dışında kalan yerleşim birimlerinde boğaltma üzerinde sekillenen devlet politikası bugün Hazro ve köylerinde kendini yakıcı biçimde göstermektedir.

Hazro'da Köylere Bombalanıyor
Hazro'nun köylerinde son günlerde bomba sesleri ekkak olmuyor. Garillalar bombardırdıkları gerekçe gösterilerek köylere sık sık operasyonlar düzenleniyor.

Hazro'nun kuzeyindeki günlük kasimlerde bulunan hermen bütün köyler daha önce boğaltılması için tehdit edilmiştir. Tehditlerle birlikte köylüler köylerini boğaltmaları için belli sürelerle de verilmiştir. Ancak verilen süreleri boğaltılmayan köyler üzerinde son bir-iki haftadır devlet terörü giderek yoğunlaşmıştır, bu terör zaman zaman hayvanların taranmasına kadar varıyor.

Saldırları özellikle Ormanköyü (Şimgin) Köyü başta olmak üzere Halhal, Yazgı, Sine, Şagadı köylerinin civarındaki günlük kasimlerde yoğunlaşmaktadır. Operasyonlar genel olarak havadan savay uçakları ve Kobra helikopterleriyle gerçekleştirilen, zaman zaman karadan zırhlı birlikler de bu saldırılara katılmaktadır. Bakıldığında ve yoğun operasyonlardan dolayı bazı köylere boğaltmaya başlatıldığı belirtiliyor. Göçler genellikle Diyarbakır'a ve kısmen daha batıya doğru gerçekleşmektedir. Göç yoğun

olarak Yazgı, Sine, Şagadı köylerinde yaşanmaktadır.

Hazro İlçe Merkezinde İşyerleri Tahrir Edildi...

Hazro ilçesi merkezinde, Karakol Komutanlığı ve lojmanlara saldırı olduğu bahanesi ile sürülerek Şirnak, Kulp vb. yerlerde yaratılan provokasyonun bir benzeri gerçekleştirildi. Bu saldırı sonucunda ilçe bulunan 7 işyeri tamamen yakıldı. Yakılan dükkanlardan iki tanesi Resul Latif'iye ait. Diğerleri de Sadık Çetin, Abdurrahman Bayat, Iskender Reşitoğlu ve Salih Bataker'a aittir. 25'e yakın dükkan da panzerlerden açılan ateşlerle tahrip edildi. Ayrıca tarmalardan sonra geçir merkezinde gerçekleştirilen operasyon sırasında da birçok kişinin gözaltına alındığı bildiriliyor.

Hazro'ya Giriş Çıkış Yasaklandı
Devlet daha önce yaptığı ve işlemleri

gerçekleştirdiği saldırıların ardından yaptığı gibi buradaki katliam ve peşli terör eylemlerinin açığı çıkmasını, kamuoyu tarafından bilinmesini, yerinde görülmekle tespit edilmesini engellemek ve ayrıca burada yaşanan Kürt insanının üzerinde psikolojik bir baskı oluşturmak amacıyla Hazro'ya da büyük bir dünya kapatıldı. İbariden Hazro'ya giriş ve çıkışları yasaklandı.

27 Ocak'ta kaldırılan yasaklama sırasında, esnaf olayları kepenk kapattıkları protesto ederken, giriş çıkışın olmaması ilçe yivecek sıkıntısına neden oldu. Onlar sürdürdükleri vahşeti ne kadar güçlenecek çalırsak çalırsak buna başaramayacaklar. Öte yandan Hazro Karakol Komutanı olaydan önceki tehditlerini bu saldırılardan sonra da sürdürmektedir. Halka bunların başlangıcı olduğu, bu şekilde devam ederse başlarına daha çok şeylerin gelebileceği mesajını vermek istemektedir.Ö

Sürgün, göç, imha ve bugün de köyleri, kasabaları yok göstererek her türlü vahşet meşrulaştırmak, devletin çirpmiş politikası haline geldi.

Batman'da misilleme

Batman'da bir günde 7 yurtsever katledildi...

İkisi 15 Ocak'tan, ikisi de 24 Ocak'tan bu yana dört kişi kayıp.

Diyarbakır (Mücadele) -22 Ocak günü Batman'da PKK'nın Hizbullahçıların üzerine yönelik cezalandırma eylemlerinden sonra karşı saldırısına geçen Hizbullahçılar kanlı misillemede bulundular. 22 Ocak'ta PKK'nın Hizbullahçılara karşı gerçekleştirdiği eylemlerinde iki ev ve bir işyeri bombalanmış, eylemler sonrası üç kişi öldürülmüş ve bir kişi de yaralanmıştır.

25 Ocak günü de Hizbullahçılar, yurtsever olarak bilinenleri hedeflediler. Bir günde toplam 7 yurtsever katledildi. Bu olaylar, toplu katliamları işareti etmektedir.

Sabah saatlerinde Ziya Gökalp Mahallesi'nde boyacılar yapan Orhan Arık (20) ve Vasettin Gökürü (38) uğradıkları saldırı sonucu hayatlarını yitirdiler. Öte yandan Bağlar Mahallesi'nde oturan ve evinden işyerine gitmek için özel araba biren ağ kardeş Metin Akyıldız (22), Hüseyin Akyıldız (19) Übeyt Akyıldız (31) oğya düzenlenen silahlı saldırı sonucu katledildi. İrfan Akyıldız adlı kardeşleri de yaralanan kardeşleri hastaneye kaldırıldı. Öldürülenlerden Übeyt Akyıldız'ın daha önce cezaevinde kaldığı ve polislerce pek çok kez ölüme tehdidi edildiği ve gözaltına alındığı bildirilmektedir.

Aynı günün akşamı da iki kişi uğradıkları silahlı saldırı sonucu öldürüldü.

Batman'da insanlar Kaybediliyor...

Batman HEP yöneticileri yaptığımız görüşme sırasında, ilde gelişen olaylara değinirken, son dönemlerde dört insanın kaybolduğunu ve aileleri hakkında bu güne kadar herhangi bir bilgi elde edemediklerini belirttiler. Ayrıca İHD'nin de konuyla ilgili olarak Emniyet yetkilileri başvurularını sonuçsuz kaldığını söyledi.

15 Ocak günü saat 24.00'ten sonra evlerinden polis tarafından gözaltına alınan Selik ve Şenir Kırık adındaki kardeşleri ilahi henüz hiçbir bilgi alınmadı. Evli olan iki kardeşin aileleri cadırlarda yaşıyorlar. Bu iki aile de Şirnak olaylarından sonra Batman'a gelmiş ve cadırla yaşamaya başlamışlardır.

27 Ocak'ta evine İsmail Hatip Lisesi öğrencilerinden Bağır Taş (16) ve Mehmet Turan (16)'ın, karşına çıktıkları sonra bir daha görmedikleri ve hala kayıp oldukları bildiriyor. Okulda daha önce Hizbullahçı öğrenciler tarafından birkaç kez dövülen bu öğrencilerin yurtsever olmaları "nasıl kayboldukları" hakkında ipuçları veriyor.

Batman HEP yöneticileri bölgedeki gelişmeleri gazetemize "Bosna-Hersek'ten farkı kalmadı: buranın," şeklinde tanımladılar.Ö

Dağhoğlu Mahallesi'nde karakol açıldı

Adana (Mücadele) -Adana Valisi Bekir Aksoy ve Emniyet Müdürlüğü Meclis Altın'ın özel çabalarıyla Dağhoğlu Mahallesi'nde Mehmet Ali Adana adıyla karakol kuruldu. Karakolun açılışında ileri gelenlerin söylediği "Tüm Kürtler kardeşimdir. Bu yaptığımız karakol, Dağhoğlu ve Gölbağcı sakinlerinin güvenliği içindir. Rıdık arızını kuruyor," sözlerine karşın, bu mahalle oturanları güvenliği sağlamak yerine, onların güvenliğini bozacaklarına dair işaretleri vermek de çekmektedir.

Dağhoğlu ve Gölbağcı mahalleri Kürtlerin yoğun olduğu yerler. Karakolun burada açılmasının tek anlamı, buradaki insanlar üzerinde daha fazla baskı oluşturmaktır, denetimdir arttıraktır.

Ayrıca dört yüz beş yüz yalında polis ve özel tim mensubunun dışında biraz da küçük çocuk varlar. Halka sıkı gözetimle çabalarına rağmen, halk onların yama dağırmaktadır. Halk, okulları eğitimi yavaş olmaktadır çıkıp karakol haline getirilen tanyeri ve bu yüzden semtlerinde karakol istiyor.Ö

GÜNDEM

Daha çok dayanışma, daha çok kucaklaşma

Necdet BALKAY

Dayanışma. Zaman zaman güzel örneklerini de görüyoruz. Ama herkesin buluştuğu ortak nota dayanışmanın yeterliliğidir.

Dayanışmanın yeterliliğini hilemek, dayanışma çağrılarını yapmak, sonucu emekçiler lehine değiştirmeye yetmiyor.

İlç mi yok almamış, olduğumuz yerde mi saydık? Ehbette değil. Dayanışmanın ve bunun güçlüyle orantılı olarak başarının, kazanımın güdel sonuçlarını tattık. Magsi Deri, Zonguldak maden, Paşabahçe cam işçilerinin, geçen yıl Kağıthane, Kartal, Mersin Belediye işçilerinin ve bugün yine isten atılan Kağıthane, Küçükçekmece Belediye işçilerinin direnişlerine verilen destek, dayanışmaya gösterilebilecek olumlu örneklerden bazıları. Artık bunları sürdüştürmek, gelecekleştirmek zorundayız. Oligarşinin elindeki tüm araçlarla halka, emekçilere karşı topyekûn savaş açtığı bir dönemde çok daha güçlü, yaygın ve sürekli bir dayanışmaya, birliğe ihtiyacımız var. Eğer mevzilerimizi korumak, haklarımızı şüph çikâblemek ve genişletmek istiyorsak, bunu yaratmamız başka çaremdiz de yok. Yaratmadık diyorum, çünkü bu kendidilgenin olmamacı. Öncelikle devrimci-demokrat sınıf bilinci işçilerin, emekçilerin sarf ettiği, sarf edeceği çabaya bağlıdır.

Her şeyde olduğu gibi bu konuda da önce kendidimizi "biz" diye de "yapıyoruz" diye sorgulamalı, yarğalamalıyız. Önce iğnenin ucunu kendidimize batırmamız, kendidimize sormamız gerekçeli: "Dayanışmaya geçemedim, çalıştığım işyerinden, oturdüğüm mahalleden kaç kişiyi tasayabiliyorum?" Bunu biriken kişiye, kişiyken işe, işe, o... çıkarmak için ne kadar çaba harcıyoruz? Bunun için kaç kişiyi yanına, evine, iyerine gidiyoruz? Dayanışmaya çeşitli güçlendirmeler, kitleselleştirme, örgütlü gibi çözümleri için kaç tane fabrikayı, sendikayı, demokratik kitle örgütünü dolayoruz? Hangi devrimci, yitirici, politikacılar geliştirdi, emekçilerin mekanizmasını oluşturdular?"

İşte asıl olarak üzerinde kaç yormanız, daha özenlisini somut adımlar atmamız gereken nokta budur. Bunu başarabildiğimiz ölçüde, ancak o zaman oligarşinin, patronların karşısına daha güçlü çıkabileceğiz. Halk düşmanı politikalarını daha kolay boşak çıkarp, saldırılarının önüne set çekebileceğiz. Mücadeleyi ekonomik taleplerin dar çerçevesinden çıkarıp, politikleştirmenin bir yolu da buradan geçiyor.

Bunun için iş başından başlamayıyoruz. Kıldım-senmeyecek bir birikimimiz, pratikliğimiz ve bunların yarattığı sonuçlar var. İşçilerin eylem, yürüyüş ve gösterilerine memurları, mahalle halkını, ÖZGÜR-DER'ileri, devrimci gençliği pankartlarıyla, sloganlarıyla daha sık götürüyoruz. Memurları eylemlerinde işçilerin desteğini, katılımlını, geçekünü halkına karşı yapılan saldırılara, devrimcilerin katledilmesine, cenazelerine şahitlenilmesine her kesimin yükselen ses tankı oluyoruz. Sorun, bunları geliştirip içselleştirmek ve zenginleştirmektedir. Bugün "İşçi Memur El Ele" sloganı slogan oluyorsa çıkıp mücadeleye dayanışmanın somut ifadesine dönüşürse, mahallelerde, işyerlerinde devletin, polisin ovuşturulmaz bızlabılıyorsa bu bızbirten sarf ettiği iradi çabamız bir sonucudur. Daha ısrarlı davranışlarımızla, birbirinden yalıtuşlu emekçilerin kendine güveni ve kazanıma arzı artacaktır. Kitle hareketi daha sağlıklı politikleşme kazanacaktır.

Bunun için nerede bir hak alma mücadelesi, grev, direniş, protesto varsa biz de orada olmalıyız. Bu benim de mücadelem deşiy oraya koymalıyım. Demokratik alanda bir şırmız da şu olmalıdır: Nerede direniş, nerede mücadele varsa, hep birlikte oraya. DAYANIŞMAYA.Ⓢ

Belediye işçileri:

"Direniş patronları geriletiyor"

Belediye işçilerinin direnişleri kamuoyunda genişleyen etki yaratarak devam ederken, belediye başkanlarını çevresindeki yalnızlık çemberi de daralıyor. Bu arada işçilerle dayanışma sürükledi kazanımları başarıyor. Belediye işçilerinin direnişi, emekçi halkın direnişleriyle dayanışmasında bir gelenek ortaya çıkıyor.

Küçükçekmece Belediyesi'nden işten atılan 38 kişinin açlık grevi sürerken, DYP İlçe Başkanı ve aynı zamanda Belediyeye 2. Başkan Yardımcısı Yaşar Aydın, E. Tığlay'ın borazanlığı yaparak işten atılanların işçi değil "terorist" olduğunu söyledi. Yaşar Aydın 20 Ocak'ta işçilerin Yıl Yapım işlerinde toplanarak yürüme istemesi karşısında "Teröristler işyerini basmış" diyerek polisin işçilerin üzerine saldırdı. Atılan işçilerin öldüğü kadar henüz altımayan işçilerin de tıpkısı ve karallığı karşısında pervasızlaşan şıveren bu defa 305 ilerci-demokrat işçinin daha çıkıyını verdi.

Açlık grevinin 13. gününde bulunan K.Çekmece işçilerinin direnişine diğer işçilerin dönüşümü açlık grevi yapıp destek verirken, bölge halkı ve mahalle muhtarları da işçileri ziyarete ederek dayanışmayı güçlendiriyorlar.

Kısım kısım işçileri ziyaret eden

mahalle muhtarları "Mahallelerimizde çöpler toplanmıyor. Ama sorumlusu işçiler değil, işçilerin parasını vermeyenler ve onları işten atıyorlar" dediler. Mahalle muhtarlarının destek ziyaretleri yer yer sürüyor.

23 Ocak'ta işçileri ziyaret eden Marmara ÖZGÜR-DER'ileri, "İşçilerin, emekçilerin yanındayız. Mücadeleyi hep birlikte yükselteceğiz. Katillermi, infazları karıştırmayalım hep birlikte sahip çıkalım. Sonuna kadar mücadelemizin yanındayız" dediler.

Aynı gün Küçükçekmece SHP ilçe binasında toplanan işçi aileleri de işçilerin açlık grevinde olduğu Yıl Bakım işlerinde doğru yürüyüş yaptılar. İşçi ailelerinin "Çekmece işçisi Yalnız Değildir", "İşçiyi Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla yaptığı yürüyüş çevre halkı tarafından da ilgi ile karşılandı.

İşçiler Direniyor

Kağıthane Başkanları Kayıyor

Kağıthane Belediyesi'nden atılan işçilerin mücadelesi sürüyor. Belediye Meclisi geçtiğimiz günlerde "Atılan işçilere işbaşı yaptırılmaz" şeklinde bir temenni kararı aldı. Kararı meclis üyesi 22 kişi evet derken, RP'li 5 üye ret oy verdi.

Bu arada Yargıtay 9. Dairesi aldığı

bir kararla "İşçiler sözleşme bittiği için işten çıkartıldı" diyen Belediye Başkan'ını yalanladı. Yargıtay Anfı Calıbnı' haksız buldu.

Eğleri ve çocuklarıyla birlikte iş haklarını elde etmek için eylemlerde eyleme koşan işçiler 25 Ocak'ta Kağıthane halkına bir bildiri dağıttılar. Bildiride "Bugün işten atılan bızlar olduk. Yarin bızın işinizi kaybetmeyeceğinizin, babanızın işsiz kalmayacağını bir garantisi yoktur." dediler. İşçiler halka "Dün

olduğu gibi bugün de 'bana ne, ben atıldım'ı demeyen, bızlerle birlikte kol kola, omuz omuza mücadele edenlerle başacağız" diye seslenecek destek çağrısı yaptılar.

İşçiler İstanbul Valiliği'nde

Kağıthane ve Küçükçekmece belediyelerinde işten atılan işçiler, 28 Ocak'ta Cumhuriyet gazetesinin önünden Valiliğe kadar yürüdüler. Taleplerini içeren ve belediyenin haksız tutumunu dışı getiren dilekçeyi bir heyette Valiliğe iletilen işçiler, slogan atıktan sonra dağıldılar.

Ankara'daki Eyleme Adana ve Mersin den Destek

Belediye-iş yönetiminin 22 Ocak'ta aldığı 2 saatlik iş bırakma kararına Adana'dan ASKİ, Seyhan, Yüreğir ve Anakent Belediyeleri işçileri 2000 kişilik katılımla uydular. Sendika yöneticileri Ankara'da yaptıkları açlık grevine, Mersin belediye işçilerinin 2 saatlik iş bırakma eyleminin yanı sıra, ayrıca BEL-DER'in öncülüğünde 2 günlük açlık grevinde destek verildi. Mersin BEL-DER'ileri Belediye-iş yöneticilerini hak alma eyleminde gördüklerini belirttiler. Bu nedenle desteğini artırmayı çağrısı yaptılar.Ⓢ

Belediye-iş şube başkanları açlık grevinin bitirilmesine karşı çıktılar

Belediye-iş yöneticilerinin 19 Ocak'ta başlattıkları süresiz açlık grevi "devlet'ten alınan" "söz" üzerine 23 Ocak'ta sona erdirildi. Hükümetle şube başkanları adına görünen Belediye-iş Genel Başkanı Fırat Alan, Türk-İş toplantı salonunda şube başkanlarıyla yaptığı olağanüstü toplantıda, "hükümetin somut adımlar atarak eylem isterlerini kabul ettiğini" bildirerek AG'nin bitirilmesini istedi. Fırat Alan hükümetin olan görüşmelerinde sorunun çözümünü ilçe Başkanının yazılı talimatlar verdiğini, 1580 Sayılı Belediye Yasası'nda değişiklik yapılabacağını, alacakların ödemesini için de Devlet Bakanı Erman Sahin, Maliye Bakanı, Hazine ve Dış Ticaret Bakanlığını ve İşçileri Bakanlığını'dan oluşan bir komisyona ödeme hazırlıklarına başlayacağını söyledi, kendisinin de bu sözleri veren hükümetle kefil olduğunu belirtti.

Şube başkanları açlık grevinin bitirilmesine karşı çıktılar. Yoğun tartışmalara sahne olan bu toplantıda Fırat Alan "Kefil oluyorum. Eğer aksi bir durum olursa tüm sorumluluğu üzerine alıyorum." sözleriyle tartışmayı kesti ve açlık grevi bitirildi. F. Alan başına "İsteklerinin kabul edildiğini, büyük bir olgunlukla iş üzerine girdiğini" söylüyorlar, belli bir yere kadar getirilmiş olan mücadelenin sağlayacağı kazanımı yeniden sıyrarak iktidarı eline vermiş oldu.

Direniş güçlenmediği sürece hükümetin verdiği sözlerin hiçbir anlamı olmadığını belediye işçileri yaşıyorlar görüyorlar. Fırat Alan ve ekibi Belediye-iş grevinin etrelenmesi sırasında yaptığını bir kez daha tekrarladi, yasalıkla mantığıyla teslimiyeti terlich etti. Bunları rahat bırakmak işçilerin tabandan gelen mücadelesiyle mümkün olacak.Ⓢ

25 yaralı, 30 gözaltı

Kağıthane'de polis vahşeti

Kağıthane Belediyesi'nden "adil düzen" in belediye başkanı tarafından alınan 342 işçinin esleri çocukları; dayanışma için Beşiktaş'tan, Eminönü'nden, Zeytinburun'dan, Küçükçekmece'nden gelen binlerce işçi işi memurun 29 Ocak'ta yaptığı yürüyüşe polis vahşeti saldırdı.

Kağıthane Belediyesi'nde tam bir terör estirdi. Alan işçisi altına alındı. Diğer belediyelerden gelen hiçbir işçi alana sokulmadı. Sanki polis birkaç gündür yapılan gösterilere müdahale edenlerin "acısını" çıkarıyordu. İşçilerin lokali basarak çikoladeler dövlürek dağıt çıkardı. Hamile işçi esleri, yediler, çocuklar polis coplarının hedefini, ilan copları, işten atılmaları karşısında "ürüntilerini" belirtir "çözüm" vaat eden iktidarı gerçek yüzü, gerçek politikasıdır.

İktidarı terörü yalnızca okeyi duyuyordu. İşçiler derincektir. ☺

Keyfîlik sınır tanımıyor

YİTED'e kapatma gerekçesi: Sosyalist içerikli yayın bulundurmamak

Ankara (Mücadele)- İnşaat işçilerinin örgütlenmesi ve sorunlarının çözümünü için mücadele yürüten Yapı İşçileri ve Teknik Elemanları Derneği (YİTED) bası ve kapatma kararıyla karşı karşıya bulunuyor. Merkez Ankara'da bulunan YİTED, faaliyetlerini yayınladığı için başta İstanbul olmak üzere birçok ilde şube açmaya da başladı. İzmir ve Adana'da şube açma çalışmalarını yürüten YİTED'in bu çalışmalarını önü alınmaya çalışılıyor. Geçtiğimiz yıl İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde şube açan YİTED'in üzerine ilk baskı sosyalist içerikli yayınlar bulundurduğu gerekçesiyle gelmiş ve şube kapatılmıştı. Mahkeme kararıyla açılan şube bir süre önce aynı gerekçeyle yeniden kapatıldı.

İstanbul Şubesi'nin kapatılmasını protesto eden YİTED, Belediyeye 1 Nolu Şube, TÜM SAĞLIK-SEN ve Ankara ÖZ-GÜR-DER inzalı bir protesto mektup 18 Ocak'ta DYP ve SHP Genel Merkezleri'ne 10 kişilik bir heyet tarafından verildi.

DYP il Merkezi'nde Genel Başkan Yardımcısı Özden Özbulunlu'nun görüşme işçilere Özbülün, "Bu gerekçeye inanmıyorum. Bunda bir yanlışlık var. Yasal dergi ya da kitap bulundurduğu için demek kapatılmaz. Böyle bir uygulama yok." diyerek işçilerin yalnızca çıkarmaya çalıştı. İşçiler SHP Genel Merkezi'nde de farklı bir tavırla karşılaştılar. İşçiler DYP-SHP döneminde dernekler üzerinde her türlü anti-demokratik uygulamaların ve baskının arttığını söylediler. Ve durumu protesto ettiklerini belirttiler.

Ayrıca aynı gün Adana, İzmir ve İstanbul'da bulunan YİTED'iler de DYP ve SHP'ye protesto telgrafi çektiler. ☺

Kağıthane Belediyesi

İzmir'de işçiler iş hakkı için mücadele etmelidir

İzmir (Mücadele)- Belediye Başkanı Yüksel Çakmur, işçi düşmanlığını pervasızca sürdürüyor. ESHOT'un özelleştirilmesi 18 Ocak'ta ESHOT Genel Müdürü İsmail Onarım Atıyeli'nin de çağrısı 130 işçi işten atıldı. İşten atılan işçilerin büyük bölümü ise özünü ve eski hükümlü işçiler.

İşten atılan işçilerin 60'a yakını 18 Ocak günü Güzelıyali Tamir ve Onarım Atıyeli'nde işgal eylemi gerçekleştirmek istedikleri de eylem İzmir Belediyesi-İş 1 Nolu Şube Başkanı Talat Özdemir tarafından engellenmiş. 19 Ocak'ta İzmir Belediyesi-Sendikası Şube Sekreteri işten atılan işçilere yönelik bir konuşma yaparak olayı geçiştirme çalışmıştı. Türk-İş 3. Bölge Başkanı Mustafa Kundaşık da benzer konuşmalar yaparak işten atılan işçilerin kaderini geçiştirme çabası göstermeye çalıştı.

19 Ocak günü işçileri terketmeyen işçiler, 20 Ocak'ta da Belediye-İşten ESHOT Genel Müdürlüğü'ne kadar sessiz yürüyüş yaptılar. Genel Müdür Mehmet Erdül ise işyerinde kalan tamirci işçilerin 400'ünü daha işten atacağını söyleyerek

"Biz sosyal demokratız, aç kalmamızı istemiyoruz" dedi. Arından işçilerin İZBAK isimli yeni şirkete 2 milyon aylıkla, sendikası işgazi yapmalarını istedi. İşçilerin büyük bir kısmı "Biz işten atılır, işimizi bırakıp başka işyerine geçmeyiz," derken, bir kısmı ise bu kölelik şartlarını kabul ettiler.

Sonuç olarak ABD-İS-UEŞ-Türk ortaklığı metro ihalesi sözleşmesi ile bağlantılı olan ulaşım alanındaki özelleştirme, şirketleşme tamamlanması içeren politika İzmir'de hayata geçirilmek isteniyor. ESHOT aylıkla hızla İZ-ULSAŞ'a devrediliyor.

Bu işçi yıkımı karşısında komiteler kurulmalı, direnişler güçlendirilmelidir. İşten atılma kaygısı ile suskunluğu son verilmedir. İşçiler için direnişten başka yol kalmamıştır. Son kıyım Genel-İş ve Belediyeye-İş üyeleri de kapsadı. Genel-İş ve Belediyeye-İş tartışmaları sürerken, işveren ayarına yapmaksızın işçileri kapalı koydu. İşçilerin gövdesi kavayın Genel-İş Belediyeye-İş kavayısı değil sınıf kavayısı oldu. Bu daha bir somut ortaya çıktı. ☺

Kamu emekçileri Küçükçekmece işçileriyle dayanışmada

Açlık grevinin 13. gününde olan Küçükçekmece Belediyesi'nden 38 işçilerin eylemi destek ve dayanışmadan da güç alarak sürüyor. 27 Ocak'ta BEM-SEN'li, SAĞLIK-SEN'li memurlarla birlikte, Devrimci Mücadelede Eğitim Emekçileri, Devrimci Mücadelede PTT Çalışanları, ÖZ-GÜR-DER'li aileler ve İSPOR-DER'li dayanışma ziyaretine katıldılar.

İşçilerin açlık grevi eyleminde olduğu Yol Bakım İşleri'nin önde "Mücadelenizde Yalnız Değilsiniz" pankartı ile içeri yürütmeye başlayan memurlar, işçiler tarafından "İşçiler Memuruz Haklıyız Kazanacağız" sloganıyla karşılandılar. İşçilerden bir temsilci memurlara, ÖZ-GÜR-DER ve İSPOR-DER'lilere hoşgeldin mesajı sundu.

Bundan sonra BEM-SEN'li işçilere yönelik bir konuşma yaptılar. Memurlar açlık grevi yapan işçileri ikinci katta ziyaret ederek onlara kanifiler verdiler. SAĞLIK-SEN'li doktor ve hemşireler açlık grevindeki işçilerin sağlık kontrollinden geçerek, açlık grevi direnişinde asıl faktörün açlık olduğu değil, aralı binalı olduğunu vurgulayarak başarı dileklerini bulundular. Grup Özgürlük Türktüğü eşliğinde bahçe de birliktelik çekişen halleden sonra dayanışma ziyareti "İşçi Memur El Ele Mücadeleye" sloganıyla bitirdi.

Bu dayanışma eyleminde bir nokta daha vurgulandı: Emekçilerin dayanışması, ziyaretleride de ötesinde, artık eylemlere her boyutta aktif olarak ortak olmak şeklinde kavranmalı. ☺

Sivas (Mücadele)- Sivas Hazır Giyim Sanayi (SİHAZ)'dan 7 Aralık 92'de işten çıkartılan 625 konfeksiyon işçisi, sorunlarına çözüm bulunamayınca 19 Ocak'ta 35 işçinin katılımıyla açlık grevine başladılar.

Bu arada Sivas Alibaba halkının oluşturduğu Karadeniz Tiyatro Grubu açlık grevindeki işçileri desteklemek için bir oyun sergiledi. İşçilerin sempati ve saygınlık karşıladığı bu oyun henüz bitmeden sivil polisler "İşçiler rahatsız oluyor" gerekçesiyle müdahale ettiler. İşçiler ısrarla oyundan rahatsız olmadıklarını belirtmelerine rağmen polis oyunu dağıttı.

Açlık grevindeki işçilerin Teksit sendika şubesine astıkları, "Hak Verilmemiş Alınır", "İşçiyi Güçlüyüz Kazanacağız", "Yapasan Direniş Yapasan Zafar", "Köle Değil Emekçiyiz" dövizlerinin Avukatı Alısadın Yılmaz tarafından indirilmesi işçiler tarafından tepkile karşılandı.

SİHAZ işçileri direnişi tutarlı bir şekilde kazanmaya doğru gittiğine inanacak olmalarına karşın, gerek polis baskı, gerek sendikacıların ve avukatın mal bozucu tutumları direnişi kırmaya yönelik engeller olmaya devam ediyor. ☺

SİHAZ işçileri açlık grevinde

Millî Eğitim'in soygun fonu: Öğretmenevi aidatı

23 Ocakta EĞİT-SEN 3 Nolu Şube üye öğretmenleri Bayoğlu Öğretmenevinin önünde bir basın açıklaması yaparak protesto gösterisinde bulundular. Bu defa konu öğretmenlerin sorunları idi. Yasal olmadığı halde öğretmenlerden kesilen para ile kurulan öğretmenlerin, yararlanımları en güç kesim yine sızdır bu evlerin sahibi öğretmenler.

Öğretmenlerin ücret ve mesleki statüsü 657 sayılı devlet memurları yasasıyla belirlenmiştir. Diğer memurlar gibi öğretmenlerden hangi konuda ne tür bir ücret kesilmesi yapılacağı, ücret bordrosunda belirtilir ve yapılan kesinti doğrudan devlet eline gider. Oysa 1982 yılında o dönem, yani cuntanın Millî Eğitim Bakanı "Ordu mensuplarının ordusu var, neden öğretmenlerin öğretmenleri olmasın", diyerek, il ve ilçe müdürlüklerine gönderdiği bir genelgeleyle öğretmenlerin kesintisi yapılmasını ister. Biriken paraların bir kısmıyla öğretmenleri yapılır ancak yüz milyonlarca paranı nereye gittiği meçhuldür. Sorunun asıl önemli yanı ise öğretmenlerin işlevi ve öğretmenlerin bu yerlerden yararlanabilmeleri sorunudur.

Öğretmenlerin evlerin doğu üyesi sayılır, ama öğretmenlerin evleri girmesi için okulların öğretmenleri kartı alabilmesi gerekiyor. O da idare zoru gösterise. Öğretmenevi işlevleri öğretmenler değildir. Milli Eğitim buraları para karşılığında çeşitli kurum ve kişilere vererek işlevleri. Öğretmenevinin idaresini Milli Eğitim kendisi belirler. Yani öğretmenlerin burayı yönetecek kişileri seçme ve seçime hakları da yok. Oysa her ay her öğretmen ücretinden 10.000 liranın "üran fonuna" vermek zorundadır!!

Öğretmenevi öğretmenler pek kolay girmezler. Ama devlet veriyormuş, memurlar, polis ve askerler öğretmenlerin kapıları ardına kadar açıyor. Aynı başka bir il için bir öğretmen ev bulmak için o ilde gitmiş, bir gün öğretmen-

Eğitim emekçileri, kendi alanlarından kaçırılan paranın hesabını sorarken, öğretmenlerin demokratik işlevlerini talep ediyorlar.

nevinde misafir olmak isterse birçok sürprizle karşılaşır. Eğer spor bir kıyafeti varsa kılma şansından öte içeri girmesi bile zor olur. Hile öğretmenleri bakanın, müdürlerin ve başka bürokratların kendisi ve yakınları tarafından doldurulmuş öğretmen açığı kapından kovulur...

Öğretmenevi Öğretmenevine Zorlamaya Girebildiler

23 Ocakta öğretmenleri birikte gittimiz Bayoğlu Öğretmenevinde gündelik öğretmenleri konusunda söylemleri doğrulandı. EĞİT-SEN 3 Nolu Şubesi'ne bağlı eğitim emekçileri, öğretmenleri yönetiminde söz sahibi olmak, istedik dişi adını almasını son veriliş, öğretmenlerin demokratik işleviye sahip olması gibi taleplerini içeren bir basın açıklaması yaptılar. Öğretmenevi müdürlüğe görüşmek istedikler. Bunun için girmek isteyen öğretmenler "yasak" duvarıyla karşılaştılar. "Buralar bizim paralanızda kurulu", diyen öğretmenler, engellemeye rağmen öğretmenleri girebildiler. Teşhir olduktan çekinen yetkililer bu kez basının içeri girmesini engellediler. Basın görevlileri ancak "mi-

saflı" olarak içeri alındılar.

"Aidat Ödemeyeciz"

Öğretmenevi aidatı kesilmesini yasadı gören Kocataş Barbaros İlköğretim Okulu öğretmenleri, başka bir öğretmen aidatı kesilmesi aleyhine Danıştay'a açtığı davanın öğretmen lehine sonuçlanması gerekçesine de dayanarak okula aidatı ödemeyeye başladılar. Müdür, öğretmenler hakkında soruşturma açtı. Okul ve İlçe Milli Eğitim Müdürlükleri kendilerine kesinti konusunda bir emir gelmediği için, Danıştay'a dava açan öğretmenlerin davasının "bireysel" olduğunu belirttik. Öğretmenler üzerinde keyfi baskı uygulamaya devam ediyorlar.

Bayoğlu Öğretmenevinde açıklama yapan EĞİT-SEN'i öğretmenleri ise, "Danıştay'ın 10.000 lira aidat hakkındaki yürürlükte duruma kararına MEB, öğretmenlere zorluk çıkarmadan uymalı, bunu genelileştirmeli. Hukuki müdelaileyi ayrıca genelileştirebilir. Öğretmenevi yönetimi atamaya gelmemek demokratik seçime oluşturmaktır. Öğretmenevi işlevlerini öğretmenler belirlemelidir," diyorlar. ☺

Memurların kısa...kısa...

■ TUM MALİYE-SEN Tunceli'de şube açtı. 13 Ocakta valiliğe şubenin kuruluş başvurusunu yapan sendika yöneticileri, 16 Ocakta da açılış yaptılar. Çoşuklu bir havada geçen açılış töreninde grev hakkının grev yapılarak kazanılacağı vurgulandı.

■ Sivas-Kangal EĞİT-SEN temsilciliği 16 Ocakta açıldı. Ekim ayında genel merkezden yetki alan Kangal öğretmenleri, kaymakam ve polisleri engellemeleri sonucu açıldığı yeni gerçekleştirildi. 23 üyesi bulunan Kangal EĞİT-SEN temsilciliğinin açılışında Mücadele gazetesi Sivas temsilciliği ve TUM SAGLIK-SEN'den gelen mesajlar okundu.

■ Eskişehir EĞİT-SEN Şubesi okullarda çalışan hizmetlilerin keyfi işlerde ve karşılıksız fazla çalışıldığını belirterek hizmetlilerin sorunlarının çözülmesini talep etti. Bunun için bir açıklamaya yapan Şube Başkanı Ahmet Yıldız, "657 sayılı devlet memurları kanununda işle alan ve kendilerine 'memur' denilen bu insanların çoğu saat 6.30'da işe gelmekle, aralıklı 12 saat çalışmaktadır. Buna karşı aldıkları maaş güllün bir rakamdır. Birçoğu birden fazla iş yapmaktadır. Geceleri okullarda nöbet dahi tutmaktadır," dedi.

■ Ankara EĞİT-SEN üyesi ve Tancun Ahmet Paşa İlkokulu öğretmenleri Ahmet Tabur'a muhbirlik teklifi yapıldı. 10 Ocakta okulun önünden sivil polisler tarafından kaçırılarak Çubuk Yolu üzerinde izzet bir yere götürülen ve burada kendisine muhbirlik teklifi edilen Ahmet Tabur "Benim kişiliğim buna uygun değil" diyerek bu teklifi reddetti. 20 Ocakta bir basın açıklaması yapan Ankara EĞİT-SEN olayı protesto ederek, kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyor.

■ Samsun Alaçam EĞİT-SEN temsilciliği 23 Ocakta açıldı. Açılışa çevre il ve ilçelerden EĞİT-SEN'lerin katıldı. Açılışa Mücadele gazetesinin mesajı da okundu. Çevre ilçelerden gelen öğretmenler de açılışa konuşmalar yaptılar. Alaçam EĞİT-SEN temsilciliğinin açılışına yaklaşık 200 kişi katıldı.

■ Daha önce Sivas İHD'nin düzenlediği bir panele konuşmacı olarak katılan ve anadilde eğitim hakkını dahi getiren öğretmen Reşit Sertayşar, Sivas'tan Yıldızeli Lisesi'ne sürgün edildi. Sürgün Vali Ahmet Karabıllı'nın da onaylaya geçmişti. Öğretmen için Sivas EĞİT-SEN'de bir "sürgün köşesi" oluşturuldu. ☺

Sınıf çıkarlarımız dayanışmayı gerekli kılıyor

Hanifi SAĞLAM
BEM-SEN Genel Sekreteri

Son süreçte her eylemde işçilerle memurlarımız omuz omuza yürüyor. İşçi eylemlerinde memurlar, memur eylemlerinde işçiler kendi örgütü görevleri katılarak birbirlerini yalnız bırakıyor. Memurların yürüyüş ve iş birliği eylemlerinin en yakın ve içinden destekçisi yine o işyerini işçileri oluyor. Son süreçte işçi ve memurların işçi Memur El Ele Mücadeleye, "İşçi Memur Ayrımına Son" perspektifleriyle yürüttükleri mücadele, devletin sunu ayrımının önüne geçmede önemli bir gelişme oldu.

İşçi ve memurların taleplerini kazanma dönüştürme yönünde yoğun mücadele verildi. İşçi kıyınların önüne geçmeye çalıştığı bu süreçte memurlar, işçilerin mücadelesine işçi olmanın ve bu konuda daha sıkı bir birliğin gerekliliği dahi getiriyorlar.

BEM-SEN Ankara Şube Başkanı Gülaferi Ünsal, "Bizim için bundan sonraki süreç devrimci sendikal perspektif temelinde kelinin nabızını elde tutarak, hak almaya yönelik bir çalışma ve reformist sendikal anlayışı teşhir noktasında işi teşhire dayalı bir çalışma olacaktır," derken, işçilerle dayanışma konusunda şunları dile getirdi: "İşçi Memur El Ele Mücadeleye" sloganına bağlı olarak bundan gerekliliğini yine getirmek, en genelde emekçilerin mücadelesinin ortak bir mücadele olduğu görüşünü savunabilir. Bu temelde gücümüzde aramızda işçi eylemlerinde omuz vererek, işçileri memuru işçileri yakınlaştırmak, diğer hak mücadeleleriyle memur mücadelesini işçi bütünleştirme hedeflerimiz arasındadır."

Dayanışma sırasında SAGLIK-SEN'ler de iradi bir cadda içinde, bir açıklamada da SAGLIK-SEN yöneticilerinden geldi:

"İşçilerle memurların arasında yasal çizgiler koyarak yaratılmış olan sunu ayrımı ancak işçiler ve de memurlar olarak hak temelinde yürüttüğümüz mücadelede omuz omuza olarak, çıkarlarımız da ortak sınıf çıkarları olduğuna bilince çıkartarak aşılabılır. Gücümüz oranında işçilerin eylemlerine destek verdik. Onlar da bizim hak ve meşru mücadelemizi yakından desteklediler. Ancak bu yeterli değildir. Mücadeleminiz yöneltti salt işçi-memur ayrıma karşı da değildir. İşçiler ve memurlar olarak zor bir dönemden geçiyoruz. İşçiler sık sık yaşanan kıtlak işçi kıyımları, hak alması sağla ile yüz yüze, işçileri, işçileri kamu emekçilerini göstermek eylemleri uygulamaya çalışmaktadır. Bizim gelinen noktada mücadele birliktir ve kazanımlarımızdan taviz vermemiz söz konusu olmaz. İşte bu noktada mücadeleyi emekçi sınıfların gücüne ve kendi gücüne dayanarak yükseltmek görevi ile karşı karşıyayız. Üstelik kampanyamız "Örgütüştür Memur Brakmayacağız" esprisiyle bunun önemli bir parçasıdır. İşçiler kıyımları karşı direnişlerini aileleri ve çocuklarıyla birlikte geliştiriyorlar. Biz o direnişin önemli bir parçası olmalıyız. Aktif grev yapıyorlarsa, aktif grevine destek vermenin yanında, yürüyüşlerinde en önde, onlarla aynı ajandaya haykırma yapıyor her türlü destek vereceğiz. İşçilerin kazanmak için buna ihtiyacı olduğu kadar, mücadelemizin sınıfsallığı açısından da bu gerektir."

Evet. Belçiyeye işçileri Kağıthane'de, Köpüklemce'de, İzmir'de, Adana'da insanca yaşamak için hak mücadelesi veriyor. Kıyma karşı direniyor. Sendikalaşmaları için işten atılan işçiler fabrika önlerinde oturuyorlar. Yaptıkları her açıklamada ve çağrıda kamuoyundan duyurular ve destek bekliyorlar. Bu duyurular ve destek gücü biz demokrat-devrimci kamu emekçilerinde fazlasıyla vardır, bunu daha dahi ileri götürelim. ☺

Tütün piyasasında yine ne

Ege ekici tüütün piyasası Şubat ayının ilk haftasında açılıyor. Açılış öncesi her zamanki satışları yavaşlıyor. İktidarın baş fiyat politikası, üreticinin istediği ve aracıların istediği fiyatları birbirini tutmuyor. Bu arada olan tabii ki "alışlageldiği" gibi üretici oluyor. Tütün üreticisi bu yıl da emeğinin havesi olamaması için baş fiyatın 58.000 TL olmasını istiyor. Enflasyonun %75'lere ulaştığı bir ortamda, bu rakam tütün üreticisinin üretimine başlayabilmesi için zorunlu olan taban fiyatı gösteriyor. Ancak üreticinin bir yıllık emeğini yok pahasına katmak için pusudaki bekleyen aracılar bu fiyat karşısında direniyor ve baş fiyatın 48.135 TL'ye tutulmasını istiyor. Yani her sene sahneye konulan oyunu bu yıl da yeniden tekrarlayarak, iktidarın tuttuğu aslan payını kendilerine ayırmaması sağlamaya çalışıyor-

lar. Oysa fazla taleşmelerine gerek yok! İktidar ne zaman üreticiyi "kaymıştır" ki "şimdi kayışın" Ne zaman ürün değerini enflasyona karşı korumak ki "şimdi korusun" Bu, köylünün ürününe "bir yerden alı" diğer bir yere" satmaktan başka hiçbir iş yapamayan aracı-telâfîler de biliyor. Onların koparıldıkları bütün yargara tütün üreticisinin emeğinden devlete birlikte biraz daha fazla çalabilmekten ibaret. Enflasyonist ortamın getirdiği sonuçlardan dolayı tütün üreticisinin yüksek maliyetle elde ettiği ürünün aracı-telâfîleri peşkeş çekilmesi izin vermek demek, üreticiyi bir yıl boyunca yoksulluk ve sefaletin kucagina itmek demektir. Üreticinin geçeceğü, çocuk-çocuk uğraş vererek yetiştirildiği ürün üzerinde kimsenin kumar oynamaya hakkı yoktur.

unlar dönüyor

(Pusulâ)

24 Ocak kararlarının üzerinden asırlar değil, ama yıllar geçti. Gündeme geldiğinde çok şey yazıldı, söylenmişti. Kimileri bu kararları yere göğe şıdırmış, kimileri ucucağın kıyısından "eleştirmiş", bizler de 24 Ocak kararlarının halkın sesinin soluğunun kesildiği bir dönemde tepesine çullanmak anlamına geldiğini hemen her fırsatta ifade etmiştik. Yıllar önce kendi deyimleriyle "acı laci" içirmek için" hazırlanmış, koyalı, bürce üzerinde diledikleri gibi at oynatanları, üreticileri kırpa kırpa çevirmeli dönüp yeniden başa gelmelerini engellemeydi!

Süngüyle, postalları inine çekmişle birlikte de "acı ilacın" peşaf olmasa da, albenili bir ambalajda satışa sunulması zorunlu hale geldi.

24 Ocak Kimin Dertinde Derman Oldu

O zamanlar adına "ülkenin bölünmez bütünlüğünün korunması" ya da "ulusal politika" denilen 24 Ocak kararları, işbirlikçi tekelci burjuvazinin duyduğu "kaynak ihtiyacını sağlayıp" dışa açık "serbest piyasa ekonomisi" adı altında ülke kaynaklarını emperyalizme adeta "hediye" etmişti. Tabii bu "hediye"nin üretici ise halk demiyordu. Bu yıllarda enflasyonı önleyeceğimiz diye üreticiler döndürmüş, fiyatları yükseltmiş, paranın değeri devasyasyonlardan başkala kıldırarak duruma getirmişler 12 Eylül'den sonra ilk altı yıl içinde TL faizler, 12 misli deşer kaybetmiş, yatırılgar, verimli, taban fi-

24 Ocak'ın 24'ündeki acı ilaç

yatları, fonlar, bürce, dış ticaret dolayın "emir-komuta" zincirinin birer halkası haline getirilmiştir. Bu kadraları da kalmamış, vergiden bağışıklık, kredi kolaylığına vb. gibi devletin bütün olanakları tekelci burjuvazi için harcanmış, bu konuda devlet "hiçbir fedakarlıktan kaçınmamış", onları "ihya" etmek için devlet dışına tırnağa takmıştır. Dönemin Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarı Pakdemiri "Başka çaremi yok, tabii ki fedakarlık kalma bini-yor!" diyerek bunu açığa ifade ediyor. Bu sözler aslında 24 Ocak kararlarının "kimin cebini dol-durduğunu" açığa ortaya koyuyor.

Bu dönemde kâr, faiz, rant gelirlerinin 24 Ocak öncesi ulusal gelirden oranı %43 iken, bu oran bir anda %70'in üzerine çıktı. İlk yedi yıl sonunda ortaya çıkan tablo daha ve üreticilerin ulusal gelirden payının %14,7'ye, tarım kesimi gelirlerinin ise %14,3'e düştüğü görülmüştür.

Şimdi Ekonomi Uçurumdan Aşağıya Yuvarlanıyor

Enflasyon oranının %75'lere dayandığı, dövizin getirisi en yüksek yatırım araçlarının başında geldiği, bürce'nin katliyanları ifade edildiği, her ay 700 milyon dolar dış borç, ana para ve faiz ödemesinin yapıldığı, karşılıklı çekilerin, senetlerin mahkeme dosyalarından dağıbı yığıldığı, çiftçinin kredi faizlerinin her geçen gün biraz daha arttığı bir ortamda, artık 24 Ocak kararlarının da yapacağı bir şey kalmadı... O dönem Ozal'ın deyişle "Kendi ayamızız üzerinde durabilme için bu uygulamalar gerekli. Fedakarlık yapmalıyız" diyerek büyük umutlarla lense edilince, bu kararların "yaraya merhamet olamayacağı" yaşı-sınarak görüldü. Yataklar ekonomisi güc belâ nefes alı verirken, onu değli ayağa kaldırmak, yerinde döğürtmek bile "ol-mayacak duaya amin demektir"n başka bir şey değildi.

24 Ocak kararlarının ilk günlerinde, bu kararlar sayesinde enflasyonun %10'lara ineceği söylendi. Aradan geçen 10 küsur sene sonra Demirel de iktidara gelmeden önce aynı şeyi vaat etti. Bugünkü enflasyon oranı %75 civarında. Hiçbir dönemde %10'ların yanına yaklaştımadı...

Artık kimse %10'ları ağzına almayacak cesaret edemiyor. Demirel bile geçtiğimiz hafta içinde kendisine sorulan bir soruya verdiği cevapta "İşlerin tıkırında olmadıkları kabul etmek lazım" diyerek ekonominin belini döğürtülmeye çalışıldığını tırtat etmek zorunda kaldı.

'Liberalizm' hikayesi

Zaman zaman "utanççapça" ifade edilmeye çalışılan bu, bugün kimise açığa "acı ilac"tan söz edemiyor. Ancak söz edilememesi gözden geçirildiği anlamına da geliyor olabilir... Gerek Demirel, gerek TUSİAD söz ne zaman işlerin körlüğüne değildi, söz buğuna "A biz ne yapacağımızı biliyoruz ama 'demokratikçemenin' gözü kör olsun" demeye getiriyorlar.

24 Ocak onların her zamanki hayalleri. Ensesine vurulup, ağzından lokması alınıp da ses çıkarmayan insanların bulunduğu "cennet" rüyaları. Bunu bugün yapamayınca, aç hapların üzerine "demokrasi", "liberalizm" gibi şekerlemelerle yamaktan başka çareleri kalmamıştı. Bizim gibi ülkelerdeki işbirlikçi iktidarların "çözüm yolu" da kadar "zengin-dir". Buna da zenginlik denir!

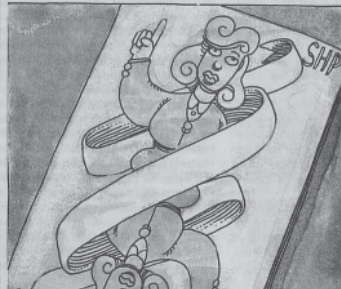
Bir dedikleri diğerini tutmuyor

Artık mumları yatırsı bile beklemiyor. Gün geçmiyor ki, bir söylediklerini birkaç gün sonra yine kendileri yalanlamasınlar... Söyledikleriyle yaptıklarının birbirini tutmasından vazgeçtik, ama onlar sapla samanı bile birbirinden ayırmıyorlar....

18 Ocak 1993 tarihinde Tercüman gazetesinde M. Ali Kışlalı'nın yaptığı röportajda, Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı Tansu Çiller kendi "İlg" alayısıyla ilgili sorulara sorulara türlü çeşitli cevaplar verirken, 1993'ün ilk üç ayında enflasyonda gözle görüldü, 1993'ün enflasyon oranını %45'lere inceceğini açıkladı. Çiller'in kendinden menkul bu açıklamalarının yanabası değildi, benzeri açıklamaları daha önce de pek çok defa yapmıştı. Borsa canlanacak, döviz yatırım yapan eli yaracak demiş, ancak bütün söylediklerinin

tersi olmuş, döviz yatırım yapan düğün bayram yaparken inanıp da Borsa'da oynamayanlar bin pişman oldular.

Çiller yine hiç düşünmeden konuşmaya devam ediyor. Üstelik hem "1992'de 1993'ü garantiye alan" reformları yapmadı. Bunları şimdi yapsak sonuçlarını 1994'te alırsız" diyor, hem "Bu yılın ilk üç ayında enflasyonda iniş olacak" diyor. Ne demeksel... Sadece bu kadraları kalsa yine iyi. Bir de kez başlasın sürdürüyor. "Belli bir memnuniyet içine ve köylü kesimine oldu. Köylünün altın güşne %63 fazla yapıldı. İşi iktidarında %12 real arttı oldu. Memur maaşlarında da... İnsan bu şeyler karşısında el-insaf demekten başka bir şey bulamıyor da. Çiller'in enflasyon tahmini Nasrettin Hoca'nın gölemeye palmasına benziyor.

Vietnam

Lübnan

Grenada

Emperyalizmin saldırgan

9 uların dünyasında emperyalist saldırganlığın daha da boyutlandırılma tanık oluyoruz. Emperyalizmin saldırılarına tam bir pervasızlık hakim. Onun için hiçbir insanlık değeri, hiçbir uluslararası hukuk kuralı sınırlayıcı olamıyor. "Tek kutuplu dünya", "yeni dünya düzeni" emperyalizmin dünyaya, halklara egemen olma politikasının ifadesi oluyor.

Emperyalizm birbiri ardına askeri müdahaleler gerçekleştiriyor. Gerekeçleri ve biçimleri değişiyor müdahalelerin; ama özü değişmiyor; müdahalelerin özünde emperyalist zorbalığın halklara dayatılması yatıyor. Bugün gelinen noktada emperyalizmin imperatorluk kurma savaşına karşı halkların direnişmesi yaşanıyor. ABD emperyalizmi, kendine bağlamak için dünyada el atılmadık alan bırakmak istemiyor. Her soruna müdahale ediyor. Yaşanan en yakın müdahale örnekleri Somali ve Irak'ta da aynı aynıyor.

Emperyalizmin gücü film kahramanı He Men ti-pinde karakterize ediyor. "Güç bende artık" diyor He Men ve ABD emperyalizmi. He Men oluyor. He Men kilicini tüm "kötülükleri" uzatıyor ve "kötüler" kilicini gücüne sal diyor. ABD emperyalizmi de aynı davranışı gösteriyor. Emperyalizm "ulu dünyayı" halklara, idarelere, örgütlere ABD kilicıyla uzatıyor. Ama onları dünyanın her köşesine uzatıkları kılıclarından hiçbir çözüm çıkırmıyor, yalnızca kan, halkların kanı dökülüyor. Zaten yeni dünya düzeninin taşıları da halkların akitkan kanlarıyla döşeniyor.

ABD kendini hızla dünya imperatorluğuna ilan edilebilecek bir noktaya taşıyor. BM'yi arkasına alıyor. ABD'ye göre, halkların emperyalizme boyun eğdiği noktadan adı ancak "barış" oluyor.

Bugün emperyalist sistemi dengeleyecek sınırlayacak, önüne geçecek bir sosyalist dünya yok. Mevcut durum burjuvaziyasına "Nükleer silahların karşılıklı yıkıldığı, gerginliklerin tirmandırıldığı, 'dehşet dengeye' barışı daha iyi sağlıyor" diyor yazdıyor. Sosyalist dünyanın yıkılmasını alkışlıyorlar, emperyalist zorbalığın bu pervasızlığı karşısında şimdiki dengelerin boyüne tek tarafı ve ABD'nin istediği biçimde bozulmasına hayıflana noktasındadır.

Yüklen sosyalizm, emperyalistlere elerini ovuşturarak baktıkları kocaman bir de pazar bıraktı. Kotalarıyla, silahlarıyla, patentleriyle girebilecekleri koskocaman bir alana uğuşuyorlar. Yetmiyor. Emper-

Emperyalistlerin krizi derinleşiyor. Askerleştirilmesi ekonominin tıkanıklıklarını açmak için halkların üzerine yağdırılan tonlarca bomba onları rahatlatmaya yetmiyor. Emperyalizm dünyanın her köşesinde "Savaş!" çığlıklarını atıyor.

Doğrudan müdahale ederek ya da halkları birbirine düşürerek atacak kanda krizine "çözüm" arıyor. Emperyalist çözüm tekellerin çözümdür; halklar için yoksulluğun, zulmün çözümsüzlüğüdür.

Emperyalist çözümün önünü tıkayabilecek tek bir güç vardır: Halkların direnişi.

yalizmi doyurmuyor. Bundan da tatmin-sizler ve yenilerini istiyorlar. Dünyayı al-salar yine yetmeyecek. Dünya üzerinde onları doyuracak ve ihtiyaçlarını karşı-layacak güç yoktur. Sorun kendilerinde, iç çelişkilerinde kendilerini sürekli sıkıştır-masındadır.

Emperyalist saldırganlığın dözinsizce atı koşturması ve hiç yılmayacakmış gi-bi görünüm dev gibi güçlü bir kapitalizm... Tablonun bir yüzü bu. Emperyalizmin ken-disini böyle gösteriyor ve göstermek için her yolu başvuruyor. Ama ilk bakışta çizi-lebilen bu tablo, emperyalizmin ekono-mik ve siyasi sorunlarını ne ölçüde gide-iyor. Krizin göstergeleri böylesi bir tablo-nun içinden bile başını uzatıp emperya-lizmin açmazlarını ele veriyor. Çelişki, sorunları gizleyemeyecek kadar boyuylu-ru ve emperyalizmi sürekli huzursuz ve rahatsız ediyor gibi görünüyor; emperya-lizmin en güçlü görüldüğü dönemde kri-zinin sürekliliği ve derinliği de açığa çı-ıyor. Daha doğru deyişle, en güçlü görüldüğü anda zayıflıklarını öne çıkmasını önüne geçemiyor.

Kriz Emperyalizmin Devletleri Sarsıyor

Medyanın -iletişim araçlarının- gücü-le 90'larda günlük yaşamın birer parçası haline getirilen ve "globalleşme", "sosyalizm öldü", "tek kutuplu dünya", "tek alternatif kapitalizm" kavramlarıyla yaratılan emperyalist umutlar, yerini emperyalist dünyadan dalga dalga yayılan ve giderek artan bir kaygıya bırakıyor. Emperyalistleri kaygılandıran ve dünya kamuoyuna daha fazla "umut" pompala-malarını etkisizleştiren bu gelişme, 90'lı yılların emperyalizmi için taşıdığı büyük avantajlara rağmen içinde bulunduğu kri-zin bir tarafta aşamayacağı ve 1929'lardan bu yana yaşadığı krizlerin en önemilleri-nin biriyi karşı karşıya bulunmasından kaynaklanıyor.

Yeni pazar alanlarının ortaya çıkışı-

la, ciddi bir engelle karşılaşmadan istedi-ği alanda, istediği sömürüyü gerçekleştiri-lebilecek uygun koşullar ile, emperyalist sistemi içinde bulunduğu krizden çıkar-maya yetmedi. Krizin yapısal niteliği ve kapitalizmi içten içe kamimesi ve çürüt-mesi, sosyalizmin alternatifini yine kapita-lizmin olduğu yolumdaki demagojileri etki-sizleştirirken; halklara kurtuluş olarak da-yatılan yeni dünya düzeninin çatışma-ları, katliamları, yoksullukların artmasını başka bir şeyi içermeyen de göste-riyor.

"Dünya barışı" adına yürütülen bir dizi askeri operasyon, kırsal alanlar onlarca savaşın bile emperyalist ekonomileri so-luklandırmadığı daha iyi ortaya çıkıyor. Emperyalizmin ideolojileri, kriz yaşanmı-yor deseler de rakamların dili onları ya-nıltıyor ve yenden yare yarıyor. Kapita-lizmin merkezlerinde yoksulluk, işsizlik görünürlük, gilemeyecekleri kadar çir-kin tablolar oluşuyor.

ABD: Sınırsız Özgürlüklerden Köpek Maması Yeme Özgürlüğüne

Sistemin jandarmaları yapan ABD, böyleme hızındaki düşmenin sürekliliği ile, dergesi sürekli olarak gelir dağılı-mıyla sistemi içinden kaçırma kavurup kri-zen en çok etkilenen ülkelerin başında geliyor. Büyük başın büyük derdi oldı espris emperyalist güçler içinde ABD'ye uygun duyuyor. En "istatistikari" dediği dönemde daha ABD'nin böyleme hızı %5.7'dir. Bu oran 70'lerin başında %3.6'ya, 80'de %2.2'ye ve nihayet geçen yıl yani 92'de de %1.2'ye kadar düşmüştür. Tüm ekonomik göstergeler bu düşü-şün 93'te de devam edeceğine işaret ediyor. Emperyalizm büyüdükçe içindeki kriz onu yiyip biteriyor.

ABD'de yaşanan işsizlik, böyleme hi-zındaki düzensiz büyüme yarattığı bir so-nuç olarak sürekli artmaktadır. Son iki yıl içinde ABD'deki işsizlik oranı %6.6'dan %7.4'e ulaşmıştır. İşsizliğe ücret dağılı-

mindaki eşitsizliğin doğurduğu sonuçlar da eklendiğinde, 30 milyon aç insanıyla, milyonlarca evsizle, sıyah kitlelerin kentleri yağmalayarak öfkısıyla, 375 milyar dolarlık bütçe açığıyla, kriz ABD'de kan-dini her gün daha sarıscı boyutlarla his-settiryor. Diğer hissedilen bir şey daha var: Küçük bir azınlığın çok kamıştrıcı zenginliği ve lüks yaşamı.

Bir yardım kuruluşu dün OXFAM'ın 'ABD'deki Başkanı John Kammock, bu-günün ABD'nin ekonomik-toplumsal gerçeğini şu sözlerle dile getiriyor: "Acla-rın görmemiz için artık üçüncü dünyaya git-meye gerek yok. Üçüncü dünya, ABD'nin köylerinde ve şehirlerinde var." Bugün ABD'de aynen Hindistan'da, Bangla-deş olduğu gibi, 3 milyon kişi sokaklar-da yatıp kalıyor.

"Amerikalılar ilk kez sisteme kuşkuyla bakıyorlar." Amerikalıların kendileri dile getiriyorlar bunu. Amerikan siyasi patile-ri çaresizlik içinde, seçim çağışmaları bu yüzden kimin daha iyi ve çok şov yapabildiği üzerinde yoğunlaşıyor.

Metropollerde ya da yeni-sömürgele-rde halklara verecek hiçbir şeyleri olma-yan egemen sınırlar 'vaatler politikas'ına tam meted umuyorlar. Bill Clinton "deği-şim" sloganıyla ve "100 gün program"yla işbaşına geldi. 21 Ekim anımsayın. Biz-dekinden farksız bir tablo. Her ülkede emperyalist merkezlerde üretilen politika-lar sahneleniyor çünkü.

10-15 yıl öncesinde üstü örtülme-yek halklara verecek hiçbir şeyleri olma-yan egemen sınırlar 'vaatler politikas'ına tam meted umuyorlar. Bill Clinton "deği-şim" sloganıyla ve "100 gün program"yla işbaşına geldi. 21 Ekim anımsayın. Biz-dekinden farksız bir tablo. Her ülkede emperyalist merkezlerde üretilen politika-lar sahneleniyor çünkü.

Panama

Irak

Somali

En iyi çözüm süzülüdür

nakların ülkesi olarak sunulan ABD bu işte. Evet, ABD vatandaşları köpek mama- sı yemekle sınırsızca özgür!

Avrupa: Zoraki Ortaklar

Emperyalistlerin hicbi-tüm korumacı politikalarına, para politikalarına karşın- yaşanan krizin dışında kalamıyor. Avrupa Topluluğu'nun en zengin ve istikrarlı ülkesi olan Almanya da bu parlak günleri geride bırakan ülkelerden biri. Almanya'da 80'li yıllar boyunca süren yükseliş, ekonomik durğunluğun her alana yansımasıyla hız kesmek zorunda kaldı. Almanya 88'de sanayi üretiminde yıllık %3,6'lık bir büyümeyi yakalarken, bu oran 92'de %0 noktasına kadar düştü.

Topluluk içinde yer alan diğer emperyalist ülkelerde aynı gerileşiyi sürmekte- dir. Bu oran 92 için Fransa'da %0,6 olarak saptanırken, İngiltere'de, İngiltere'de de büyüme hızları bir üstüne çıkamamış- tir.

AT'ye üye ülkelerde yaşanan yansıması olarak ortaya çıkan işsizlik oranındaki art- tırılar da ABD ve Japonya'ya göre çok daha üst boyutlardadır. İşsizlik 91 yılında Almanya'da %10,5 civarında iken, aynı yıl Fransa'da %9,4 olmuştur. 92'nin ilk al- tı ayına ilişkin rakamlar ise krizin derin- leşmekte olduğunu kanıtlar. İşsizlik oranı bu ilk altı ayda Almanya'da %11'e, İngiltere ve Fransa'da %10,2'ye ulaşmış- tir. Bu oranlar örneğin İngiltere'de 2 mil- yondan fazla işsiz Almanya geliyor.

Krizden en fazla etkilenen ülkeler Av- rupa emperyalistleridir. Uzun süredir Bir- leşik Avrupa hedefine ulaşmak için adımlar atan Avrupa emperyalistleri, topluluk üyelerini bağlayan yeni ekonomik karara- larla krizi aşmaya çalışırken, topluluk içinde kitlesel işçi ve köylü protestolarıyla karşı karşıya kaldılar. Çünkü krizin ülke- ye yansıyan boyutları büyüdükçe, fatura ister istemez emekçi halka yılmaktadır.

Gelinen noktada Avrupa emperyalist- lerinin gündeminde "küreselleşme", "glo- balleşme", "kapitalizmin zafarı" değil, manifestolar süsleyen "ticaret savasları", "referandum", "Maastriht" gibi, her biri yaşanan krizi aşma noktasındaki emper- yalist çeliklerini yansıtan kavramlar belir- liyor. Avrupa emperyalistleri, bunlarla ya- şadığı krizi en az indirebilir ve ABD'ye karşı olma noktasında "ortakla- şa" göğüsleyebiliyor hedefliyor.

Kapitalizmin Ölü Doğan Çocuğu; Maastriht

Avrupa emperyalistlerini bir araya ge- tiren Maastriht zirvesi, onlar açısından

Yeni pazar alanlarının ortaya çıkışıyla, ciddi bir engelle karşılaşmadan istediği sömürüyü gerçekleştirebilecek uygun koşullar bile, emperyalist sistemi içinde bulunduğ krizden çıkarmaya yetmedi. Krizin yapısal niteliği ve kapitalizmi içten içe kemirmesi ve çürütmesi, sosyalizmin alternatifinin yine kapitalizm olduğu yolundaki demagojileri etkisizleştirirken; halklara kurtuluş olarak dayatılan yeni dünya düzeninin çatışmaların, katliamların, yoksulluklarının artmasından başka bir şeyi göstermediğini de gösteriyor.

gerçekle zorunlulukları bir sonucuydu. Nedenleri yalnızca bugünkü duruma da sınırlı olmayan bir zorunluluk.

Emperyalizm tarihinin her döneminde pazar sorunu yaşamıştır. Uzun bir dö- nem boyunca pazar sisteminden doğan çelişkilere savaşlarla çözmeye çalışan emperyalizm, ikinci paylaşımlı savaşları sonrası futuruşu çok pahalı olduğu için, bu geçici çözüm yollarını terk etmek zorun- da kaldı. Sorunu savaş dışı yöntemlerle çözmeye zorunluluğu, sermayenin daha fazla merkezleşmesini ve bütünselleşme- ni beraberine getirdi. AET, AT işle- ri sürecin, çelişkiyle derinleşirken yanan bütünselleşme sürecin, Avrupa'daki adı- dir.

AT (Avrupa Topluluğu), 1957 kriz- den sonra oluşturulan AET ve Atom Enerjisi Birliği ile 1951'de kurulmuş olan

Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu'nun birleşmesiyle oluştu. Avrupa emper- yalistlerinin yaşadığı sıkıntılar ve krizler, ABD karşısında rekabet gücüne sahip ol- ma isteği, onları aralarında tek pazarın yaratılmasına dört elle sarılmaya yöneltti. Ne var ki, "ortak" çelikçilikleri, ulusal çıkar- lar arasında çatışma, anlaşmaları bir yerden sonra kağıt üzerinde kalmaya mahkum eden başlıca etken olup çıktı.

Tüm bu çelikçiliklerin sayısı sesle dile getirildi en son platform, Avrupa birli- ge giden yolda "umut" olarak sunulan Maastriht görüşmeleriydi.

Avrupa emperyalistlerinin yaklaşık otuz yıllık politikalarıyla oluşturulmaya çalışılan Avrupa devleti rüyasının önemli duraklarından biri olarak nitelendirile- bilecek Maastriht, daha inşaya açıldığı gün ölü doğdu. AET üyesi 12 ülkenin yo- ğun tartışmalarıyla kaleme alınan bu an- laşma, gerçekte var olan çelikçilerin de bir temusuolu oldu.

İlk büyük değit, Danimarka'nın yaptığı referandum sonucu Maastriht'e "hayır" demesiydi. Bu olayın etkisini üzerle- rinden atmayı fırsat bulamayan Avrupa emperyalistleri, bir başka tokadı da Fran- sız çelikçilerinin yediler. Maastriht an- laşmasının temellerinden olan Ortak Tarım Politikası'nın (PAC) kendilerine ge- tireceği dayatmalara karşı Fransa sokak- larını ıgalad eden on binlerce çiftçi, dev te- kellerin insafına terk edilmişler, hay- rı Fransa hükümetine geri adımı attı. Bir "darbe" olarak görülmesi de, kay- ıpların artmasına neden olan bir diğer gelişme de Maastriht anlaşmasının Fransa'daki referandumdan kilpayı "evet"le kurtulabilmiş olmasıydı. Fran- sa'da oyların %49'u "hayır" çıktı.

Derinleşen Kriz Birliği Değil Çelikçileri Öne Çıkıyor

Avrupa emperyalistleri arasındaki çe- lişkilikler, ABD, Avrupa çelikçisi, krizin de- rinleşmesine paralel olarak ekonomik, asker, kültürel hemen her alana yansı- yor. Bu anlamda, birikmiş yollarını gölge- yen tek sorun Maastriht anlaşması kar- şısında tavrı da değit.

Örneğin "Avrupa Devleti"nin bir parça- sı olarak görülen Avrupa Para Sistemi (EMS) bugün, son iki yıl içinde yoğunla- şan krizin göstergelerinden biri olarak, parçalanmış durumda. EMS ilk krizi 92 Eylül ayında yaşadı. Sterlin'in değer kay- betmesini önlemeyen İngiltere, Alman- ya'nın fazla oranlarını çok yüksek tutması- nı gerekçe göstererek EMS'ye katılma- yacağını açıkladı. EMS'de ikinci kriz yine

benzer bir nedenden dolayı 92 Kasımın- da ortaya çıktı. Bu kez İtalya, Finlandiya ve İsveç EMS'den ayrıldı. Ortaya çıkma- sında Almanya'nın yüksek faiz politikası- nın belirleyici rolü oynadığı para krizi, Av- rupa döviz piyasasını sarısp, spekülato- rler için bulunmaz bir fırsat yarattırken, emperyalistlerin uzlaşmalarının içinde bile gerçekte nasıl bir çıkar çatışması oldu- ğuna ortaya koyuyor.

Bu çatışma yüzünden, askeri planda da kendini çok somut bir biçimde gösteri- yor. Özünde Avrupa emperyalistlerinin ekonomik ve siyasi çıkarlarını korumayı amaçlayan askeri bir örgütlenme olan BAB (Batı Avrupa Birliği), bugün Avrupa Devletine giden yolda hem bir basamak, hem bir engel oluşturmuyor.

BAB, bir yandan diğer emperyalist- güçler karşısında caydırıcılık sağlayacak, diğer yandan da Avrupa emperyalizminin pazarlarını koruma ve genişletme işlevi- le silah tekelini çok muazzam kolların önünü açacaktır. ABD'nin onderliğinde halidaki karşı düzensizlenen askeri müda- halelerde daha fazla görev almak isteyen Avrupa emperyalistleri, güdülerini bir- lara BAB'a doğrudan kendi emperyalist- çıkarları için müdahalelere yönelebilmeli- ni koştularını da yaratmaya çalışıyorlar.

"Elbette bunlar "birlik" içinde davran- biddikleri sürece geçerli projeler. Ancak ABD'ye her zaman diğer Avrupa ülkeleri- ne göre çok yakın olmaları İngiltere, Hol- landa gibi Avrupa ülkeleri, NATO'nun Av- rupa'da kalması, bu aşamada BAB'a ihtı- yaç olmadığı düşüncesindedir. Gerçekte ise, bugün ellerinde pazar alanı pek fazla kalmamış olan Hollanda gibi ülkelerin Al- manya'nın güçlenmesinden duydukları korkudur.

Avrupa bugün Birleşik Avrupa'ya geçi- şin önündeki engelleri aşmaya çalışır- ken, her gün bir başka engel çıkıyor orta- ya. Çünkü emperyalistlerin çıkarlarını tek bir noktada toplamak, emperyalistlerin "daha fazla pay" isteklerini tatmin etmek mümkün değildir. Çünkü ağırlaşan kriz en güçlü emperyalistleri bile "hamilik" yap- mayacak duruma sokuyor.

Birliğe hazır diyen topluluk üyeleri; parçalanmış bir para sistemi; birliğe evet, birliğin tarihini politikasına hayır diyor bir Fransa; topluluk üyesi fakat BAB'a kuş- kuyla bakan bir İngiltere; fazla politikala- rından gürmür politikalarına değin pek çok konuda birbirini birbirini sınırlama- yamaz 12 emperyalist ülke... Kısacası bir yandan emperyalizmin içinde bulunduğu genel krizin ağırlığı, diğer yandan da handikaplarla dolu bir Avrupa ortaklığının

Yeni-sömürge ülke halklarının mücadelesi sosyalist ülkelerdeki çöküşe paralel yaşanan uzlaşma, "ateşkes" gibi gelişmelere rağmen, esas olarak emperyalizme istediği huzuru vermiyor. Çünkü halklar üzerindeki tüm tehdit ve gözdağına rağmen çeşitli devrimci, yurtsever hareketlerin silahlı mücadelesi, emekçilerin muhalefeti sürüyor. Emperyalizmin ılgılcılığı ve saldırganlığı sürdüğüce bunun ortadan kalkması da mümkün olmayacak.

yaratılmasında doğa sorunlar, çözüm-süzlülükler, ağırlıklar, boyası ağırlıkları, birçok emperyalist Avrupa ülkesinin taşımasına olanak bulunmuyor. At'nın üç büyükleri olan Almanya, İngiltere ve Fransa'nın ekonomik, siyasi ve sosyal-siyasal yapısı böylece bir yokuşu kaldırabilecek işitirdikarı yoksundur.

Bugün hayat, bütünlüğünün mantığı zorunlu sonuç olarak sür emperyalizme me uzanacağı söylemlerine de doğru- nari bir yanıt veriyor. Emperyalistlerin büyük bir çoğunluğunun birliğe bu ölçüde yağıştıkları, ama çelişkilerinin, açmazlarının da bu ölçüde derinleştiği bir başka süreç bulmak zordur.

Fatura Avrupa Halklarına, Sömürgele Çıkartıyor

Ozünü daha fazla kâın, daha fazla çıkarını oluşturdugu kapitalist dostlukların ömrünün tekelleri çıkartıları belirlendiği çağımızda, bu sürecin başka türlü gelişmesi düşünülemez. Çıkartıları kaçıştırmak mümkün değildir. Çatışma, rekabet, birbirini yok etme temel olandır.

Sonuçta, gerek Avrupa emperyalistleri arasında gerekse de Avrupa-ABD arasında anlaşma ve anlaşmazlıkların bütünü bu ülkelerin egemen sınıflarının çıkarları için belirleniyor. Söz konusu olan halkların işçileri, halkların karışıklı çıkartıları değildir. Tüm bu anlaşma ve çelişkilerin halklar açısından taşıdığı anlamlar, kendilerinin sömürülmesinden hangi egemen sınıfların ne kadar pay alacağı ve kendilerine çıkarılacak faturanın büyüklüğünün ne olacağından baretir.

Emperyalistler Brüksel'de ya da Paris'te, Bonn'da ya da Washington'da masaya oturduklarında, anlaşma tasarıklarının değimeyen modelaerinden biri, üretimi malıyetlerinin düşürmesi için üretiminin nasıl düşürülebileceği, Değimeyen ikinci madde ise, pazarlarında yeni yeni-sömürgelemleri işçilerin nasıl sekillendirileceğidir. Bu anlaşma masalarında karşı karşıya kalınan her ekonomik zorluğu, krizin, açmazın faturasının kime kesileceği baştan belirlir: Kendi ülkelerinin ama özellikle de yeni-sömürge ülkelerin

emekçi sınıfları.

Sosyal güvenlik harcamalarının kısıtlanması; işgücünün ucuzlatılması Avrupa topluluğunun anlaşmalarla resmileştirildiği ortak politikadandır. Ulusal çıkartıları, başka deyişle kendi dar egemen ulus çıkartılarının söz konusu olduğu yerde anlamayan, çelişki üstüne çelişki çıkaran emperyalistler, Avrupa çapında sınıfsal çıkartılarının kaçıştığı yerdesse hemen anlaşmalarla imza atabilmektedirler. Anlaşmaları belirleyenlerin bu çıkartı olduğu öylesine açık ki, anlaşmalar altında imzası olmasa da, binlerce kilometre uzaklıktaki Amerika'da da aynı politikalar hemen devreye giriyor.

Sosyal harcamaların kısıtlanması hemen her yerde krizin varlığını ve krizin faturasının halka yüklenmek istendiğinin göstergesidir. Şimdi tüm Avrupa ekonomilerinin gündeminde bu var. Krizi biraz daha önceden hissedilen ABD ise, bu süreci de daha önceden başlatmış ve bu politikasını bakım yurtlarını, zeka özürleri için kurulan merkezleri kapatmaya değin uzatmıştır.

İşin bu yanı emperyalistlerin kendi halklarına çıkarttığı faturayı ifade ediyor. Bu faturanın birkaç mesli de bu emperyalist ülkelere bağımı olan yeni-sömürge ülkelerin halklarına çıkartılıyor.

Avrupa Birliği, "globalleşme", "tek dünya" vb. diyerek gümrük duvarlarını kaldırma yetkilerini, ama aralarındaki çelişkilerin sonucunda birbirlerine karşı komünacılık duvarları ören, sübvansiyonları konusunda bir türlü anlaşamayan emperyalistler, sıra yeni-sömürge ülkelere gelince kendileri için tüm gümrük sınırlarının kaldırılmasını istiyor ve bunu dayatıyorlar.

Kriz derinleştiği Dünya Bankası'nın, IMF'nin her biraktırımları ve ekonomik-siyasi olarak emperyalizme direnmeyişecek itidatların işbaşında olduğu ülkelere sunduğu reçeteler gerekerek açıklıyor. Emperyalizmin dayatmalarıyla yeni-sömürge halklarının kemelerinde açılan her yeni delik ise emperyalistlerin kemelerini biraz daha gevşetebilmeleri, krizin etkisinden bir ölçüde de olsa kendilerini kurtarabilmeleri anlamına geliyor.

Türkiye'ye 1993'te yapılacak askeri 'yardım'ın hibe mi yoksa kredi şeklinde mi olacağı tartışması, ABD kongresinde "kredi" diye yanıtlandı. Bu, 1980'li yıllar boyunca ABD'den yalnızca "hibe" alan Türkiye'nin ABD'ye 450 milyon dolar borçlanması demektir. Bu krizin ABD'nin yeni-sömürgelemleri ekonomik işçilerinde yarattığı değışikliğe sadece bir örnek. Ama asil değışiklik IMF programlarında okunuyor.

Halklar Faturayı Emperyalistlere Geri Uzatıyor

Emperyalizmin gücündeki askeri mekanizmalarına, dünyanın her köşesine serpildiği "acı müdahale" güçlerine karşı istediği diktensiz güç başheçesi ya da ratabilecekleri aski. Metropollerde ya da sömürgelemlerde yaşayan emekçi sınıflar buna izin vermiyor.

Krizin halklarınsan faturasının büyüklüğüne bağlı olarak emperyalistler kendi ülkelerinde son yılların en kitesele muhalefet hareketleriyle karşı karşıya kalmışlardır.

Medyanın, emperyalist propaganda ve demagogi ağırlık gücünü, etkisini küçümsememek gerekiyor. Ancak pratikte de kanıtlarıyorki ki, bu güç kadri-mutlak değil.

İngiliz hükümetinin maden işletmelerini kapatmasıyla işsiz bırakılan on bin-

lerce maden işçisinin, hükümeti sarsacak bir başarıyla sonuçlandırıldığı ve milyonlar işçi ve emekçinin desteğini alan direnişleri uzun süre gündemde kaldı. İngiliz işçileri Avrupa işi sınıfların mücadelesinde geleceğinin halkı taşıyan yapıları olduğunu emperyalistlere anımsattılar.

Almanya'da yoğunlaşan ve giderek diğer Avrupa ülkelerine yayılan kriz karşındaki ölmelerden biri olarak da, bizzat bu ülkelerin egemen sınıflarına desteklenen faşist hareket karşısında dalga dalga yayılan anti-faşist gösteriler ve duyarlılık, Avrupa kamuoyunun krizin siyasi sonuçları karşısında da duyarlı olma-ya çağını ortaya koydu.

Fransız çiftçilerinin radikal gösterileriyle başlayan ve tekellerin daha fazla krizi işi adıkları uluslararası kararları karşı uluslararası bir tepkiye bürünen protesto eylemleri İtalya'dan İspanya'ya, Almanya'dan Japonya'ya kadar küçük üreticilerin emperyalistlerin altında yaşamak istemediklerini, emperyalistlerin kendi ülkelerinde bile onları, emekçileri hesabı katmaksızın bir adım atmayacağı gösterdi.

İtalyan emperyalizmin 52'nin son ayındaki çıkışları genel ger. krizi karşı tepkilerin sistematik bir fidesi oldu.

Yeni-sömürge ülke halklarının mücadelesi de, sosyalist ülkelerdeki çöküşe paralel yaşanan uzlaşma, "ateşkes" gibi gelişmelere rağmen, esas olarak emperyalizme istediği huzuru vermiyor. Çünkü halklar üzerindeki tüm tehdit ve gözdağına rağmen çeşitli devrimci, yurtsever hareketlerin silahlı mücadelesi, emekçilerin muhalefeti sürüyor. Emperyalizmin ılgılcılığı ve saldırganlığı sürdüğüce bunun ortadan kalkması da mümkün olmayacak.

Emperyalizmin saldırganlığını gizleme işi yaptığı manevralar kısa sürede açığa çıkıyor. BM genelinde de teşhir oldu. BM Genel Sekreteri Kofi, Bosna-Hersek'te "Faşist Göl", Somali'de "Öz bizzim düğmanımız" sloganlarıyla karşılanıyor.

Somal'de ABD temelde, tutarsız da olsa halk direnişleri örgütüyor. Direniş yer yer silahlı biçimlere bürünüyor.

Emperyalizmin huzursuz eden bir başka gelişme de eski sosyalist ülkelere taşıyan. "Bugünü değışik dünü istiyoruz" diyen insanların sayısı her geçen gün çoğalıyor. Çünkü emperyalizm bu ülkelere, bu halklara hiçbir şey götürmemiştir; halden birbirine kirdiran savaşlardan başka...

Emperyalizme Karşı Mücadele

Öne Çıkıyor

Emperyalist-kapitalist dünyanın hangi yanını ele alırsak alalım, bir yerlerinde mutlaka bir çürümenin, çöküntünün varlığını görmek mümkündür. Emperyalizmin çarpıcı, cezbedici vitrinine ağzın halkların özmelerine hitap edebilmekten, "umut" olabilmekten uzaktır. Tüm bunlara rağmen emperyalizm mevcut koşulları kullanarak halklara, mücadeleden devrimci, yurtsever hareketlere karşı bir terör dalgası estiriyor.

Emperyalizmin bu terör dalgasını püs-kürtmek, bu askeri ve propagandist saldırılara karşı direnmek dünya halklarının geleceği açısından kilit bir önem taşıyor. Bugün yaşanan gelişmeler bile, metropolde de dahil olmak üzere, dünya halkların emperyalizme direnebilme güç ve potansiyeline sahip olduğunu gösteriyor.

Emperyalizmin başlılı ülkelere ekonomik, siyasi ya da askeri alanda müdahalesi artık enleri notaktadır. Öyle ki, çoğu kez günlük politikalara bile emperyalist ülkelerin baskıntısından, CIA'nın il-

Emperyalizm halkın muhalefeti, iş-sizlik ve enflasyonla birlikte üretiyor.

gibi birimlerinden ibirlirliki hükümetlere dikte ettirilmektedir.

İşte bütün bu koşullar devrimci, yurtsever hareketlerin önüne anti-emperyalist mücadeleyi başat görevlerden biri olarak getiriyor. Emperyalizmi teşhir edilemek, emperyalizmin saldırganlığını pratik olarak direnebilmek ve sosyalizm alternatifini savunabilmek, bugün dünya genelinde devrimci politikanın ödününe oturmuştur. Haldeki durumda anti-emperyalist mücadeleyi küçümsemek, sosyalizm mücadelesinde geriye düşmek demektir.

Güçlü Bir Anti-Emperyalist Mücadele Geleceğini Sahibiz

Ülkemizde özellikle 60'lardan bu yana emperyalizmin varlığına, işgalına karşı sürekli bir duyarlılık gösterilmişti. Koşullar bu geleceğe her zamankinden daha fazla sahip çıkılması gerektiriyor. Devrimci hareketin Körfez savaşına boyuncu geliştirdiği tavır, bu tavra en geniş kesimleri krmak için gösterdiği çaba, onu düşünme yankı bulmuş, haldimizden orunu olmuştur.

Topraklarımızın binlerce kilometre karelik alanının emperyalistlerce kullanıldığı, çeşitli yerlerde emperyalizmin militan güçlerinin konumlandırıldığı, hükümetlerin emperyalist ülke başkalarının telefon direktifleriyle yönetildiği bir ülkede emperyalizme karşı bir efsanen, tepkinin olmaması mümkün değildir. Devrimcilere düşen bu ökevi patlamak, bu tepkili açığa çıkarmaktır. Devrimciler anti-emperyalizme bağayarak bir dalgalandırmışlar da, bayrağın altında "Yankee Go Home" sloganlarıyla toplanan on binlerce insan olmuştur.

Emperyalizmin füzelerinin saldırısına doğrudan muhatap olan Irak halkının anti-emperyalist sloganları alanları doldurduğu günümüzde, dünya halklarına, bu halkların önderi olma iddiasındaki devrimci, yurtsever örgütleri ne noktada görevler düştüğü açıktır.

Halklar direndiğinde, emperyalizm özlediği "tek kutuplu" dünyayı yaratamayacaktır. Emperyalizmin askeri gücüne dinlen, birleşen halklar karşısında etkisiz kalmaya mahkumdur. Dünya halklarının emperyalizme karşı savaşarak yarattığı sayısız örneke yeni örnekler eklemek durumundadır.

Yeni insan sosyalizmin güvencesi ve geleceğidir

Küba devrimi genç bir devrimdir. Devrime öncülük edenlerden Che 25 yaşlarında, Castro ise 30 yaşlarındayken devrimi gerçekleştirdikleridir.

15 yaşındaki Joel Iglesias devrim komutanlarındandı. 15 yaşındaydı ama göğüsünde devrime olan inançla dolu kaskoca bir yürekle taşıyordu. Che, Joel için "15 yaşındaydı. Ve çünkü 15 yaş, insanın yaşamını biçimlendireceğini bildiği, doğal olarak göğüsünün içinde kendini uğruna feda edecek bir ideal taşıdığı zaman onu vermekten kaçınmadığı bir çağdır." diyor.

Küba'da gençler Sierra Maestra dağlarında gerilla, Santiago'da halk ayaklanmasınun yaratılmasında için çalışan, Batista diktatörlüğünün gözaltında işkenceyle öldürdüyü yüzlerce miladlı. Devrim sonrasında da sosyalizmin inşasında yapı emekçileriydi.

Frank Pais üniversitede öğrenci, Santiago'da halk ayaklanmasınun örgütlenmesinde önderdi. Ve bugün Genç Komünistler Birliği'nin ambleminde Küba gençliğinin onları vardı. Bugün Küba gençliği "Devrimi biz yireğince dikurd, yaşatacağız. Son nefesimize dek emperyalizme karşı mücadelemiz sürecektir. Önderliğimizin ve liderimizin varlığı bunun garantisidir." diye sahipleniyor devrimi. Hollandalı gazeteci Art Van Iperen, Volksrant gazetesinde 1 Şubat 92'de Küba gençliğini "Bu kesim Castro'nun kitle tabanını oluşturan yeni insan tiplemesinin ete kemige bürünmüş seklidir" diye tanımlıyor.

Devrimin 34. yıl kutlamalarında orta dereceli okullar ve üniversite gençliğinin örgütlü gücü Jose Marti Öncü Örgütü Başkanı Cotoyo "yeni insan sosyalizmin geleceği ve güvencesidir" diyerek devrimi, sosyalizmi savunmanın, dayanışmacılık ruhunun, savaşma ve anayurdu koruma isteğinin Küba gençliğinin değişmeyen prensiplerinden olduğunu vurguluyor.

Küba gençliği Küba devriminin ve sosyalizmin yeni insanı ve garantisidir. Çünkü Küba'da "Gençlik gelecektir" sloganı yaşam bulmuştur. Üke bütesinden en büyük payın eğitim ve sağlığa ayrılmış, Castro'nun "partiye gençleştirilcektir" sözleri gençliğe olan güvenin bir göstergesidir. 59'dan bu yana Küba'da "yeni insan"ın yaratılması mücadelesinde en önemli potansiyel gençlik olmuştur. Ve bugün sosyalizmin yeni insanı Küba'da devrimi yaratıyor. Küba Genç Komünistler Birliği'ne bağlı Jose Marti Öncü Örgütü Başkan Cotoyo ile yapılan söyleşide bu açıkça görülecektir.

"Ancak değişmeyecek olan prensiplerimiz var. Bunlar, devrim, sosyalizm, dayanışmacılık ruhu, savaşma ve anayurdu koruma isteğidir. Yeni insan bu prensipler çerçevesinde şekillenecektir."

Küba sosyalizmi, sosyalizmin temel unsuru olan "yeni insan" üzerine kurulu. Her Kübalı Küba'daki sosyalizmi bu bilince koruyor, güçlendiriyor.

Küba devriminin 34. yıldönümü nedeniyle Küba ile dayanışma komitesi Cuba Si'nin davetisi olarak Ocak ayının başında Berlin'e gelen Küba'daki üç gençlik örgütlenmesinden biri olan Jose Marti Öncü Örgütü Başkanı Cotoyo ile yapılan söyleşiyi yayınlıyoruz.

Sayın Cotoyo, bize Küba'daki gençlik örgütlenmeleri hakkında bilgi verir misiniz?

COTAYO: Gençlik örgütlenmemiz merkezi olarak UJC (Küba Komünistler Birliği)dir. UJC'nin içerisinde profesyonel ve amatör olarak çalışıyoruz. UJC demokratik kitle örgütlenmelerinden oluşuyor ve çalışma komiteleri işlevini sürdürüyor. Üyeleri de seçilmiş delegelerden oluşuyor ve seçilmiş delegeler ulusal düzeyde oluşturmuyor. UJC delegelerinin üç kitle örgütlenmesinden seçilen arkadaşlar oluşturmuyor. Bu kitle örgütlenmeleri, benim başkanı olduğum Jose Marti Öncü Örgütü, Orta Dereceli Okul Öğrencileri Birliği, Üniversite Öğrencileri Birliği'dir. Bu kitle örgütleri UJC'nin çatısı altında, başımızda ama onlarla ilişkili olarak çalışıyor.

UJC delegeleri kimler tarafından ve nasıl seçiliyor?

COTAYO: Delegelerin 15-27 yaş arasında olmaları ve belirli şartları yerine getirmeleri gerekiyor. Örneğin, okulla derslerinin iyi olmaları gerekiyor. Çalışanların istek durumları değerlendiriliyor, aktif çalışmalarında yer almış olmaları ve bir birlikte sahip olmaları gerekiyor. Şöyle ki: Devrimi Komünist Komitelerinde, Gençlik Çalışma Komitelerinde yer almış olmaları gerekiyor. Kışının başvurusu işleme konular ve araştırılır. Bu işlemi CDR (Devrimi Koruma Komitesi) yapar. Tüm idarelerin bir araya getirildikten sonra, kışının başvuru yaptığı mahalle örgütlenmesi değerlendirilir. Bu değerlendirme Munizipal Komite'sine aktarılır, karar onlar verir. Ancak mahalle örgütlenmesi komitenin kararları karşısına ayrı bir komiyon kurulur. Bu komiyonun içerisinde komiteden ve mahalli birimden insanları yer alır, en son karar da bu komiyon verir.

İkinci bir yöntem de; kitle örgütlenmeleri yer alan tüm gençlerin katıldığı toplantılarda UJC üyeleri seçilir. Bu toplantılarda herkesin öneri hakkı vardır. Gençliğin sorunları tartışılır ve UJC için başvuru yapılır ve seçime geçilir. Oy lamada adaylar %50 çoğunluğu sağlama zorundadır. Seçilemeyen arkadaşlarla çalışılmamıza yine devam ederiz, onların eksikliklerini gidermelerine yardım etmeye çalışırız. Bir dahaki seneye tekrar başvuru hakkı her zaman vardır.

Küba'nın dünyadaki tüm devrimci hareketlerle dayanışma içerisinde olduğunu biliyoruz. Bu dayanışma ruhu Küba gençliği içerisinde ne oranda yayılmış durumdur?

COTAYO: Her Kübalı dayanışmacı doğar. Eğer bugün bizim Türkiye için dayanışma yapışa, içinde bulunduğumuz tüm zorluklara rağmen benim için, halkımız dayanışma için hazır olacaktır. Bugün Angola'da nelerin yaşandığını izliyoruz gözlemliyoruz, ama buna rağmen pışman değiliz, çünkü yaptığımız insanlığın daha güzel yaşamışa içindi.

Gençliğe gelince, oku sistemimiz bir yandan da buna dayalı, yani dayanışma ruhu birinci sıvanın itibaren yaratılması çalışılıyor. Küba gençliği de halkımızın bir parçasıdır ve dayanışmacı yön yaratılmış. Bugün içinde bulunduğumuz durum bile bize bu konuda engel değildir.

Su anda Küba, başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalist ülkelerin ablukası altında. Ablukanın getirildiği durum nedir? Zorluklar nelerdir? Buna karşı Küba halkının yanı sıra nedir?

COTAYO: Su anda ablukadan dolayı yiyecek kıtlığı var. Fakat insanlarımız hosienecek yeterli yiyeceği bulabiliyor. Akaryakıt, hammaddede ve ilaç, tıbbi mazerne sorunlarımız var. Bunların yokluğu da tabii ki diğer kıtlıkları beraberinde getiriyor. Beslenme sorununu gidermeye çalışıyoruz, topraktan en yüksek verimi almaya çalışıyoruz. Yakıt yokluğu nedeniyle tarlada çalışanlar çoğalıyor, makinelerin yerine hayvanlar alıyor. Geçmişte tüm ihracat ve ithalatımız sosyalist ülkelereydi. Sosyalist blokun çökmesiyle, yedek parçadan besin maddelerine kadar birçok şeyi kendimiz üretmeye çalışıyoruz. O dönemde çalışmalarımızı özellikle

editim ve bilimsel araştırmalarda yoğunlaştırmıştık. Kendi ağır sanayimizi kuramamış, bu bizim yaptığımız en büyük hataydı.

Ulaşım ve bazı sorunlarımız var, otobüsleri çalıştırmamız var. Bu konuda Çin'den büyük yardım gördük. Bize 1 milyon bisiklet gönderdik. Kendimiz 3-4 tane büyük bisiklet fabrikası kurduk, yedek parçaları Çin'den alıyoruz, abuklava en iyi cevapımız bu oldu.

Tipta ise çalışmamız şimdiye kadar hep bilimsel düzeydeydi, artık basit ilaçlar üretmeye çalışıyoruz. Hammaddede yokluğundan dolayı bitkilerden yararlanıyoruz, herkes bahçesinde tipta yararlı bitkilerden ediyor. Doktorlar gelen hastalardan artık ilaç değil, bahçelerindeki gıfali otları reçeteye yazıyorlar. Bu anlatımlarımız tüm halkımız devrimin yanında olduğunu söyleyormüş gibi elbette. Devrimden memnun olmayanlar da var, ancak bu düşüncelerinden dolayı onları toplumdun soyutlamıyoruz ya da cezalandırmıyoruz. Bizler ne yiyoruz, ne giyiyoruz onlar da aynıyndan faydalanıyorlar, onları devrimin yanına almaya çalışıyoruz. Bu da bizim sosyalist demokrasi anlayışımız.

Sosyalizmin en büyük sorunlarından birisi yeni yetişen kuşaklara sosyalizmi anlatamamak. Burada Che'nin söylediği gibi "yeni insan" sorunu var. Küba'da yeni insan yaratıldı mı? Siz yeni insanı nasıl tanımlıyorsunuz?

COTAYO: Halkımızın devrimin en büyük ürünü "yeni insan" olmalı. Çünkü yeni insan sosyalizmin güvencesi ve geleceğidir. Bunu başkalarına anlatabilecek gerçekten çok zor. Dünya her geçen gün değişiyor, yeni insan da bu değişime ayak uydurabiliyor. Bizden babalarımıza verilen bilgilere, bizlere, bizlerden sonra gelecek kuşaklara geçecek ve de bu süreçte zenginleşecek gelecektir. Ancak değişmeyecek olan prensiplerimiz var. Bunlar, devrim, sosyalizm, dayanışmacılık ruhu, savaşma ve anayurdu koruma isteğidir. Yeni insan bu prensipler çerçevesinde şekillenecektir.

Dünyada bekledikleriniz nelerdir?

COTAYO: Bizim gücümüz tüm dünyada dostlarımız olmasından geliyor. Onları mahcup etmeye istegi bizlere güç veriyor. Benim burada bulunmama da bu bağlamda ete alınımlı. Devrimimiz 34. yıldönümünde bizim için düzensizlen toplantılara katılıyorlar. 17 ülkede Küba ile Dayanışma Komiteleri birliği çağırıyor ve su anda diğer 17 arkadaşım da diğer ülkeleri ziyaret ediyor. Sosyalistlerin bizimle dayanışmalarını yerinde gözlemliyoruz. siz de bir örneğiniz.

Bugün dünyanın her köşesinde, ülkemizde devrim için savaşanlar var, sosyalizm için ölenler var. Devrimciler, halkımıza bir mesajınız var mı?

COTAYO: Emperyalizm bizim yapacaklarımızı karar veremeye. Halkları sömürme yetisini kendinde göremez. Buna izin vermemek gerekir. Herkesin anavatanı koruma hakkı vardır, özgürce yaşama hakkı vardır. Buna kimse el koymaz. El koyanlara karşı verilen savaş megrudur. Bu savaş bizim için çok önemli, insanlık için çok önemli. Dünyanın neresinde olursa olsun devrim için, sosyalizm için çarpan her yüreğe binlerce selam.

Yurtların rezilliği hiçbir yeri aratmayacak kadar rezil

Program: Perde Arkası

Sunucu: Ertürk Yöndem

Görüntüler: Bir öğrenci yurdu, leğ gi-bi ve kalabalık bir oda, lekeli, pis yataklar, pislikler, bakımsızlık, susuzluk-tan kokmuş banyolar.

Amma burası ne Çemberlitaş, ne Vez-neciler, ne de Avclar Yurdu. Burası e-ski SSCB'nin Moskova Üniversitesi'nde okuyan yabancı öğrencilerin kaldığı bir yurt.

Ancaz bu öğrenciler nasıl oluyor da Türkiye'de 25'ten fazla üniversite ve yüksekokul varken ta Moskova'ya oku-maya gidiyor. Birincisi üniversitelerin sayısının fazla olmasına rağmen, çar-pık eğitim ve sınav sistemi yüzünden öğrenci kapasitesinin çok altında öğ-renci olmasından dolayı birçok lise me-zununun açığa kalması. İkincisi, genç-lerin üniversitede okuma arzusundan hayalcanmaya çalışan şirketler. Üçün-cüsü ise bu şirketlerin böylesi girişimle-rine izin vererek, gençliğin yüksek öğ-renin görme arzusunu yerine getiri-lğini göstermeye çalışan devletler. Bu şirketler eski Sovyetler'deki üniversite-lerle anlaşarak buralara sınavsız öğ-renci sokabiliyorlar. Tabii bu arada ga-zetelerde ilanlar yayınlanıyor. Bol bol reklam yapıyorlar. İki kişilik, banyolu, mutfaklı üç odalıları varıldığını söz ediyorlar. Tüm bunların karşılığında 3500 dolar para alıyorlar. Vastaları ka-rarlık Moskova'ya giden öğrenciler, bu tabak karşısında büyük bir hayal kırık-lığı yaşıyorlar.

Bu arada Ertürk Yöndem yeni Ame-rikalar keşfederek bu tabloyı yayınlıyor ve bunun sorumlusu sadece şirketler-miş, devletin bundan haberi yokmuş, bizim ülkemizde yurtlar dört dörtlükmiş gibi bir hava yaratmaya çalışıyor.

Ancaz üniversitede okuyup da yurt-ta kalabilme başarısını gösteren öğ-renciler, yurtlarınıza Moskova'daki özel yurtlardan bile daha pis, daha bakımsız, daha kalabalık ve çekimez oldu-ğu çok iyi bilirler. Aynı zamanda Mos-kova'da olmayan bazı şeyler de vardır bizim yurtlarımızda. Dolap armatür, di-siplin cezaları, yurttan atmalar ve daha nice anti-demokratik uygulamalar.

Biz Ertürk Yöndem'e bir de Vezne-ciler ve Avclar Yurdu'nu gezmesini öne-riyoruz. Eğer gerçekten olacağını iyi bir uşağı ise, buraların rezilliğini de bir-lerine yamamayı başaracaktır. Ama usatık konusunda ne kadar yetenekli olursa olsun, tüm çarptıklarıyla gerçek sorumlularını halkın gözünden kaçır-mayacaktır. ☺

DLMK meşruluğunu okul idaresine dayatıyor

DLMK'nın mücadelesi, genç-liğin demokratik taleplerini dahi tanımayı reddeden okul idarelerine kendi meşruluğu-nu dayatıyor. Daha düne ka-dar demokratik lise mücadelesini gözmeden gelenler bugün DLMK ile görüşüyor onu tanıyorlar.

Ankara Tuzluca Lisesi İdaresi de bunlardan birisi...

Tuzluca Lisesi öğrencileri Milli Gü-venlik Bilgisi Öğretmeni Atilla Kollu tar-fından gecekonduya oturdıkları için her fırsatta aşağılanıyor, ağza alınmayacak küfürleriyle karşılaşıyor. Atilla Kollu öğ-rencileri "Siz kenar mahalle çocuğusu-nuz, kolejde okuyamazsınız. Benim öğ-lum ise kolejde okuyor" gibi sözlerle kü-çümsemeye kalkıyor. İktidarın bu tipik memuru "Benim memurum işini bilir" di-yenlere tak karşıtarcasına, öğrencileri sahteaskarlığa teşvik ediyor. Amerika'yı özendirmeye çalışıyor.

DLMK'lı öğrenciler Kollu'ya geçtiğimiz günlerde tavrı aldılar. 20 Ocak'ta öğ-rencilere ve öğretmenlere yüzlerce bildiri dağıtıldı. Dağıtılan bildirilerde DLMK'lı öğrencilerin Atilla Kollu'yu teşhir ettiler.

Öğrenciler üzerinde baskın, eğitim üzerinde faşist politikaların olduğu her yerde DLMK ve DLMK'lı öğrenciler tavrılarını sürdürecektir.

Okul idaresine taleplerini sıraladılar. Bil-dirinleri etkisini göstermek gecikmedi. Müdür Ali Demirdözen, DLMK'nın görü-müş dağıtılını bu kez reddedemedi. Okul-daki öğrencilerin sorunları ve talepleri

üzerine uzun bir görüşme yapıldı. Mü-dürden sözler alındı.

DLMK, iseli gençliğin demokratik lise özlemini yansıttı. Ve mücadelede ken-di meşruluğunu dayatıyor. ☺

İYÖ-DE'li öğrenciler Topkapı'da Mücadele sattı Halk Mücadele'yi sahipleniyor

Mücadele, yayın hayatının ilk günlerinden beri halka ulaştırılıyor... Mücadele halkın içinde...

25 Ocak günü Topkapı surları önünde Mücadele gazetesi satıldı. 1.5 saatte ellerindeki 40 gazetesini bitiren İYÖ-DE'Filer halkın yoğun ilgiye karşılaştı.

"Yazyyor!"

"Devlet gerilla kampı diyerek köyleri bombalıyor!"

Oradan bir asker uzaştırıyor başını, ardından da bir yaşlı kadın. Birer Mücadele koyup çantalarına gidiyorlar.

"Yazyyor!"

"Belediye işçisi direniyor, memurlar grevde."

"Aaa, bizim gazete" diyerek başkını-gili belirlen bir memur gözleri güle-rek uzaştırıyor 7 bin lirayı.

"Yazyyor!"

"Topraklarımız emperyalist katillerin üssü olamaz."

"Doğayı ve insanı kapitalizm yok ediyor."

Çocuğunun elinden tutan yaşlıca bir kadın yaklaşıyor usulca. O da bir Mücadele koyuyor çantasına.

Orta yaşlı insanların gösterdiği ilgi göze çarpıyor.

Mücadele'yi uzaştırılan bir çevik kuvvet polisi İYÖ-DE'li'lere "bana do-kunmayın da ne yaparsanız yapın" dercesine el sallayarak uzaştırıyor.

Mücadele sokaklarda satılıyor.

Kendisine ulaştığında halk Mücadele'yi alıyor, benimsiyor. Sivil polisler ta-lağa çevrede geziniyor. Engellemek istiyorlar. Ama ellerinden fazla bir şey gelmiyor. Çareyi "satış belgesi" iste-mekte, yadık kaseşinin teybin se-sini sonuna kadar açtıracak İYÖ-DE'li'lerin sesini boğmada anyorlar.

Mücadele'nin satışının önüne geçmeyi başaramayınca "Biz sivil memruz. İyi şeyler yapıyoruzuz ama vatandaşla rahatsız etmeyin, kenara çeklin", di-yorlar. Kendileri kenara çekiliyorlar.

Oysa rahatsız olan halk değil. Aksine halk gerçekleri bagira bagira söyleyen bu gençlere ve satıkları gazetesine ilgi duyuyor. Ve İYÖ-DE'li'lerin elindeki gazete tomarı kusa sürede tükeniyor.

Adana'da, İstanbul'da, Ankara'da, Malatya'da Mücadele halka ulaştırıldı her yerde alınıyor, okunuyor, halk Mücadele'yi her yerde sahipleniyor. ☺

Gençlikten kısaa... kısaa...

■ 19 Ocak günü DLMK'lı öğrenciler Hatay EĞİT-SEN Şubesi'nde bir basın toplantısı yaparak öğrenciler üzerindeki baskılara ve keyfi para toplanmasına son verilmesini istedikler. Toplan-tıya çeşitli okullardan yaklaşık 60 öğrenci katıldı.

■ Jandarma ve Özel Tim'in eksik olmadığı Malatya Kürecik Li-se'sinde 19 Ocak günü okula gelen iki müfettiş tarafından soruşturma yapıldı. Okul Müdürü Ramazan Tutuk'un her sınıf-tan belirlendiği 6 kişi çoğunlukla muhbirlik teklif edildi. "Okulu-nuzda şu yıllardından öğrenci veya öğretmen var mı?" şek-ilinde sorular soruldu. İdareyle işbirliğine yarıncan öğrencilere muhbirlik yapacaklarına dair kağıt imzalatıldı.

Anadolu Üniversitesinde dinletiyeye saldırı

Anadolu Üniversitesi İİBF Kantini'nde 21 Ocak günü AÖÖD'lü ve diğer devrimci de-mokrat öğrenciler bir müzik dinletisi düzen-lediler.

Dinletiyeye 500 kişi katıldı. Kalabalığa sal-dırma cesareti bulamayan polis Emniyet Mü-dür Yardımcısı Gaffar Okkan'ın emriyle din-letiyeye bittikten sonra kantinde kalan öğrenci-lerin üzerine saldırıldı. Saldırı öncesi İİBF De-kanı Ferruh Çömlekçi ile görüşen Emniyet Müdürü saldırı emrini onun da onayını ala-rak verdi. 20 öğrenci dövülmekle göğzaltına alındı. Öğrenciler saldırıya "Yolsuz Disan Bi-lim İçeri", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mü-

cadele'niz" sloganlarıyla direndiler.

Polis aynı gün Eskişehir Mücadele Büro-sa'na, Halk'e'ni ve kafeteryalarına da bastı. Böylece gözlüti sayı 30'a çıktı.

Geçtiğimiz günlerde radyasyon suçlarını cezalandırmaları için AÖÖD'lilerin dün-zenlediği foruma katılan 5 öğrenciyi radyas-yon cinayetine karışık çarpması suç sayılarak soruşturma açılmıştı. Bu kez de türlü söyle-yip halay çekmek suç sayıldı.

Eskişehir Mücadele Temsilciliği, Özgür Halk dergisi okurları ve AÖÖD'lü öğrenciler saldırıdan ardından bir basın toplantısı yapa-rak gözaltıları ve baskıları protesto ettiler. ☺

İncirlik yetkilileri halkı aldatıyor

Adana (Mücadele): '90-91 yılları arasında haksız bir savaş yaşandı. Körfez savaşı, Körfez savaşında ABD, Irak'ın Saddam'ın Kuveyt'i işgalini bahane ederek Irak halkının üzerine tonlarca bomba yağdırdı, binlerce insanı katletti. Bu bombaların yağdığını üslerden biri de İncirlik oldu. Dünya kamuoyunu yanı sıra, Türkiye halkları da bu savaşta karşı tepkilerini çeşitli şekilde dile getirdi.

Geçen Körfez savaşında DKO'lar ve Adana halkı bu savaşta karşı olduklarını insanların öldürülmesini istemediklerini tepkilerle dile getirdikler, muhalefettiği burjuva parti yetkilileri akin akin Adana'ya taşındılar. İncirlik'i ziyaret ederek söz yaptılar. Savaşta karşı olduklarını sözle dile getirmekten başka bir şey yapmadılar. Halk bunun dahi göstemelik bir tepki olduğunu öğrenmekle yetinemedi. Çünkü halk ziyareti ederek binlerce şey vaat edenler, halkın can güvenliğini sağlamadılar. Önem almada yardımcı olmadılar. Halk olası bir saldırıda geresizlik olduğu otururken onları iktidar yetkililerine çamur atmadan, eleştiri yağdırmaktan başka bir şey yapmadılar.

İncirlik ve Adana halkının gündeminden ölüm korkusu ve savaş hiç diğmedir. Halk akin akin İncirlik ve Adana'yı terk etti. Çünkü onları savaşta karşı koruyacak hiçbir önem yoktu. Halk, savaşla ilgili bilgilendirilmediği gibi, on doğrudan doğruya bir aşırı, ne de maske bulubildi. Var olan maskeleri İncirlik'te taşıyan Amerikalılara ve üst düzey insanlara dağıttı.

Bugün aynı savaş ortamı tekrar yaşanıyor ve İncirlik Hava Üssü'nden onlarca savaş uçağı yine gidip Irak halkını bombala-

Dün olduğu gibi bugün de ülkemizi halkın kendi topraklarında egemenlik hakkı yok. Bu hakkı, bu kez de Demirel ve İnönü işbirliklerine peşkes çekti.

yağıyor. Ancak bu sefer kimse ne bir savaş korkusu yaşıyor, ne Adana'yı terk ediyor, ne de önem alıyor. Terk edenler ise olayın ciddiyetini bilen Amerikalı aileler. İncirlik'ten kaçan uçaklar birçok evin camlarını kırmasına ve duvarlarını çatlatmasına neden olurken, insanlar buna bile tepkisiz. Çünkü, "Saddam saldırırsa on güvenliktir olan siziniz. İncirlik Üssü gelebilecek bombaları ve füzeleri karşılayacak durumdur. Bu nedenle korkmanıza gerek yok" denilerek halk aldatılmaya, tepkileri nötrale etmeye çalışılıyor. İncirlik halkı yapılan bu açıklamalara inanıyor ve konuşmuyor. Tüm insanlar bundan başka cevap veremiyorlar. Irak halkının katliamından rahatsızlık duyuyorlar, ancak "Nasıl olsa Saddam bize saldırırsa, İncirlik Üssü bizi korur." diyerek avunuyorlar.

Bu düşüncede olan sadece ne İncirlik halkı ne de Adanalılar. İncirlik Belediye

Başkanı'ndan tutun da, üste örgütlü bulunan Harb-i İsladi Adana Şube Başkanı da bu düşüncede. İncirlik Belediye Başkanı "Benim partim ne yapmıssa doğru yapmıştır. İncirlik Üssü'nde çalışan komutanlar bizim güvenliğimizi sağlıyor." derken, Harb-i İsladi Şube Başkanı ise sadece üste rahat grip çıkma uğruna "Bu savaşın olmasını ben de istemiyorum. Ama bu saldırıların yazılması istemiyorum. Eğer yazılmasa komutanlarla aram bozulur ve üste rahat grip çıkamaz" diyerek, üste çalışan işçilerin can güvenliğini sağlamakta ne kadar aciz olduğunu gösteriyor.

ABD'nin Irak'ı bombalamasına ilgili olanlar ABD'de şu kadar ciddi muhalefet yok. Sadece çeşitli işçi ve memur sendikalarıyla DKO'lerden temsilcilerin oluşturduğu 25 kişilik bir grup 24 Ocak'ta basın açıklaması yaparak kamuoyunu savaşta karşı duyarlı olmaya çağırdılar. ☺

Cumali KAR
(İncirlik Belediye Başkanı)

Mücadele: Üste bulunan Çekiş Güç savaş uçakları Irak'ı bombalayıp geliyor Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Cumali KAR: 50'li yıllardan beri İncirlik burada ve uçaklar sürekli kalkıp iniyor. Birinci Körfez savaşında İncirlik kullandılar. Arka arkaya bomba yüklü uçaklar kalkıp iniyordu. Bunu herkes de, tüm halk da biliyor. Türkiye'de bulunan bir ussun gidip Müslüman bir ülkeyi bombalamasını ve insanları öldürmesini istemiyorum. Ama elimizden bir şey de gelmiyor.

Mücadele: Bu olaya tepki göstermeye ve halkın da bu konudaki tepkilerini dile getirmeye düşündünüz mü?

Cumali KAR: Çekiş Güç veya 32, paralel olayı hükümet meselesidir. Bu üssün hükümet yetkililerinin talimatı olmadan kullanılabileceğini sanıyorum. Yani hükümet "Sen bu üssü kullanamazsın" dediği zaman Amerika bu üssü hareket ettiremez. Biz Çekiş Güç'ü istemiyorduk da desek Çekiş Güç burada kalacaktır. ☺

Mücadele: Geçen Körfez Savaşında tüm halkın ve muhalefettiği partilerin bu savaşta tepkileri söz konusuydu. Oysa şimdi baktığımızda böyle bir tepkiyi göremiyoruz. Sizce bunun nedeni nedir?

Cumali KAR: Biz birinci Körfez savaşında döneminde bütün liderleri baskıya getirdik. "Amerikalı çocuklarını kaçırıldı. Bir tehlike olduğuna bu kasabedekilerin hepsi ölecek, tedbir istiyoruz" dedik ve asimiz dünyaya duyurduk. Şimdi böyle bir tepkiyi göstermeye kadar endişe duymuyoruz. Çünkü üste her türlü saldırıya karşı İncirlik'i ve Adana'yı savunacak kapasiteye sahip. Biz konuşacaklarına inanıyoruz. Bir saldırı olmasa olsa, buradaki teknik araçlar ve füzeler onı imha edecek durumdur. Ama Körfez savaşında döneminde böyle teknik araçlara sahip değildiler.

Mücadele: Siz bir iktidar ortağı partinin belediye başkanlığını yapıyorsunuz. İnönü ve Demirel muhalefetteyken İncirlik Üssü'nün kullanılmasına karşıydılar. İncirlik'ten kaçan uçakların Irak'ı bombalamasına sesini çıkarmıyor, hatta "meşru müdafadır" diyerek onaylıyor. Siz bu politikayı onaylıyor musunuz?

Cumali KAR: SHP benim partimdir, benim genel merkezim ve bakanlarimdir. Zannediyorum doğrusunu yapıyorlar. Muhalefetteyken hükümeti kötülemek için her şey söylerim. Ama meseleye hakim olduğunda zaman bu söylemleri ortadan kaldırır. SHP'nin yapmış olduğu da budur. ☺

Yankee eşkıyaları ölüm kusmaya devam ediyor

26 Ocak günü İstanbul Sirkeci Postanesi'nden gelen telgraflar ve yapılan açıklamaları ABD'nin Irak halkı üzerine bomba yağdırması ve bunun için İncirlik Üssü'nün kullanılması protesto ediyor.

Baskı ve Katliamlara Karşı Birlik tarafından organize edilen eylemde konuşan yaşlı bir ana "Biz savaşın ortasına atılmaları izin veremeyeceğiz. Şimdi den söyleyorum, çocuklarımızı askere göndermeyeceğiz." dedi.

Postane önünde okunan basın açıklamasından sonra Dişleri Bakanlığı'na Amerika'nın yeni dünya düzeni adına Irak halkı üzerine bomba yağdırmasını, bu bombardman sırasında İncirlik Üssü'nün kullanılmasını protesto ediyoruz." İçerikli telgraflar çekildi. ☺

Selman SERTİPEPE
(SHP İl Başkanı)

MÜCADELE: Çekiş Güç'ün kullanılması ilgili düşüncelerinizi alabilir miyiz?

S.SERTİPEPE: Siyasi parti il başkanları olarak hükümeti aynı düşünmek durumunda olamam da öyle düşünmüyorum. Çekiş Güç önümüzde özellikle tek yanlı ultra emperyalizmi temsil eden ABD'nin ileri bir karakoludur. Bu anlamda Türkiye halklarına karşı bir karakol görevini görecekler. BM bu anlamda fonksiyonunu yitirmiştir. Kuvvetli amaçlarının dışına çıkmıştır. O da artık

ABD'nin denetiminde bir kurumdur. Hatta giderik de askeri alanda müdahale eden bir kurum niteliğine dönüşmüştür.

MÜCADELE: Muhalefetteyken, Körfez savaşında İncirlik Üssü'nün kullanılmasına karşı tepki gösterirken, bugün ise onaylıyorsunuz. Bunun nedeni nedir?

S.SERTİPEPE: Biz parti olarak önceden de demokrasiyi, barışı savunuyoruz. Şimdi de savunuyoruz. İktidar ortağıysa ama bugün başka şeyler söylüyor. Biz parti olarak Çekiş Güç'ün kullanılmasını konusunda kendi geçmiş düşüncemizi savunuyor. Parti içindeki bir bölüm, yani hükümette yer alanlar bu konuda biraz daha farklı düşünceleriyor. Hükümet programı bir uzlaşmadır. Sosyal demokratlar savaşta karşıdır. Ancak savaşın çıkması için devrimci gibi kesim bir tavır almazlar. ☺

"İncirlik'ten uçakların gidip Irak'ı bombaladığı radarla tespit edildi. Uçaklar sık sık kalktığı için çok gürültü yapıyor, camlarımızın kırılmasına neden oluyor. Amerikalılar posta posta gittiler. Bir savaş olsa olan bile olacak, Amerikalılara değil. Türkiye Irak'ı bombalayarak Amerika'ya destek veriyor. Saddam'ı yok ettiklerinde Amerika aldığı toprağı sanki Türkiye'ye mi verecek. Demirel Çekiş Güç'ü kaldırmasaydı kaldırırdı. Amerika Türkiye'yı istediği gibi kullanıyor. Saddam buraya saldırırsa da kalkardık. Devlet halkı tepeleyip Amerika'ya destek veriyor."

Devlet DİKEN
(Zücaıyeci-İncirlik kasabasında çalışıyor)

Geçen Körfez savaşında belediye başkanına gaz maskesi göndermiştik. Ama o, bunları sadece akrabalarına dağıttı. Ne bir şikâyet var ne de başka bir şey. Elimiz kolumuz bağlı. ☺

"Kayıplar Komisyonu" aradığını bulamadı

"Katillerden oluşan komisyonu istemiyoruz"

TBMM İnsan Hakları Komisyonu tarafından oluşturulan "Kayıplar Komisyonu" 22 Ocak günü İstanbul İHD'yi ziyaret etti. İstanbul İHD, Marmara ÖZGÜR-DER, YDKD ve kayıp aileleri, kendilerini ziyaret eden ve katliam kaçakçılıklarına ortak arayan bu göstermelik komisyonu çalışmaya "Devrimcilerin katillerinden oluşan bir komisyonu istemiyoruz." diyerek reddettiler.

Polislerin cezaei törenlerinde bozuktur selamlarıyla "insan hakları"na hayır" diye slogan stıp pankart açanların temsilcileri, "kayıpları arama" adı altında kayıpları meşrulaştırmak için çabalarına ortak aradılar ama aradıklarını bulamadılar.

Birbuçuk yılda yalnızca İstanbul'da 7 devrimcinin gözetilinde kaybedilmesinin ardından kilni dahi kırdatmayan, hatta "Suç işlerken bize mi sordular." diyen İktidar, kayıpların hesabı sorulmaya, yakalarının yapılmaya başlanınca, göstermelik ile olsa bir "kayıplar komisyonu" kurmak zorunda kaldı. Bu komisyonu gözetilinde kaybedilen Hüseyin Toraman için yaptığı ilk açıklamalar, 56 yaşındaki aynı isimli bir kişinin pasaport vizesine dayanarak "Toraman yurtdışında" şeklinde gayri ciddi bir iddiada bulunmak oldu. İHD, ÖZGÜR-DER ve YDKD temsilcileri, başlıca kayıpların "işkence, kayıp ve katliam gibi olayların ürünü olmamak" olan bu komisyonun birlikte çalışma önerisini, daha önce de "Bu komisyonu kayıpları arama gibi bir samimiyeti olduğuna inanmıyoruz." diyerek reddetmişlerdi.

Maraş milletvekili ve tescilli faşist Okkes Kenger, SHP milletvekili Ali İbrahim Tur, Perihan Şenşen ile bu katliamlarla birlikte çalışmaya kabul eden İstanbul Barosu avukatlarından Feride Eroğlu'ndan oluşan komisyon üyeleri, kendilerini akla-

"Kayıpları aramak için" geldiklerini ve "samimi" olduklarını söyleyen komisyon üyelerinin aldığı yanıt, "siz samimiyetinizi yalan beyanlarınızla, katliamları aklamalarınızla, kayıp aileleri yakanıza yapıştığınızda ise çareyi kaçmakta bularak gösterdiniz. Katilleri aklamak için buradasınız" oldu.

"Kayıp" aileleri her fırsatta "Katilleri aklamak için buradasınız" diyerek katillerin ancak katilleri koruyacakları haykırıyordu

mak için binbir dardan su getirdiler. Kendilerini şehit ve kayıp yakınları- na kabul ettirmeye başamamışlar. Suçları yüzlerine vurulduca renkten renge girdiler.

"Meclis'te Adam Yok muydu da Bu Köpeği Alıp Getirdiniz" Onlarca insanın katli olarak tanı- nan Okkes Kenger'in de aralarında bulunduğu komisyon üyeleri, daha İHD'ye girer girmez kayıp ailele- rinin "Meclis'te adam yok muydu da bu köpeği alıp getirdiniz.", "katiller" sözleri yükseldi.

"Kayıpları aramak için" geldikleri- ni ve "samimi" olduklarını söyleyen komisyon üyelerinin aldığı yanıt, "siz samimiyetinizi yalan beyanlarınızla, katliamları aklamalarınızla, kayıp aileleri yakanıza yapıştığınızda ise çareyi kaçmakta bularak gösterdiniz.

Katilleri aklamak için buradasınız" oldu.

Hasan Gülnay'ın eşi Birsen Gülnay'ın Okkes Kenger'e önermek haykırıyor "Devrimcilerin katillerinden oluşan komisyonu istemiyoruz." sözleri. Kenger'in nasırına basmış olacak ki "Katiller kim?" diye cehalle- nerek soramasına neden oldu. Gülnay'ın yanıtı netti: "Sizsiniz!"

"Siz kayıpları aramadan önce Maraş'ın hesabını verin" diyen ÖZGÜR-DER'li Aysel Kaval'ın karşın- da Okkes Kenger, "Hanımefendi ba- na bu soruyu sormazsınız. Biz de 12 Eylül'den sonra yarğı önüne çık- tık ve hesap verdik." diyerek 12 E-ylül'ün adalete sığınmaya kalktı. Ama bir de halkan adaleti vardı, dü- zenin mahkemelerinde beraat et- mek sonucu değıştirmiyordu.

"Halka Hesap Vermediniz. Halka Hesap Verceksiniz"

Komisyonun diğer üyeleri de Kenger'i aklamaya çalıştılar. Sözde kayıpları aramaya geldikleri ama kayıpların isimlerini dahi doğru dü- rüst bilmiyorlardı. Aysel-Sünni çarış- ması gibi gösterilmeye çalışılan Maraş katliamının bir numaralı sorum- lus Kenger, yine de bir şeyler söyle- mek için kendini zorluyordu:

"Biz insana değeri vermez. Emme- niyimiz. Kürtümüz bizim için önemli değildi."

Bir katilin ağzından dökülen bu yalanlar, kayıp ailelerini yatıştırmaya yetmedi ve hesap sordular:

"Biz Ankara'da 10 günlük açık grevine gittiğimizde, kayıpları aradığımızda neredeydiniz?"

"Kayıpları meşrulaştırma" komis- yonunun diyerek bir şeyi yoktu.

Kayıpları arayaçağız diyen bu bayırlar aileleri yüzüğünden kopup gelen bir tavır verilene on sanı- tı oldu. Kayıp yakınlarından birisi 7 ka- yıbın fotoğrafını balyoz gibi önleir- deki masanın üzerine indirir ve ba- gırdı: "İşte Kayıplar, Haydi Bulun!"

Malatya Cezaevi

Direniş hesap soruyor

Malatya E Tipi Cezaevi'nde DEVRİMCI SOL, TKDP, TKP-M/TKKO, TKP-M/Hareketi, TİKB ve TKEP davası tutsaklarının açık grevi 29 Ocak'ta 21 gündüne sona erdi.

9 Ocak günü cezaevi idaresinin provokatif tavırları aser, uşlaşım ve 500 kişilik özel tim, komando ve diğer tutsakları saldırdı. Coplar ve sopalarla yapı- lan saldırıda sırs ve gözyaşı bombaları kullanılmıştı. Cezaevinde bunun üzerine aynı gün süresiz açık gre- yi başlattı. Ayrıca tutsaklar cezaevi idaresine 8 ayın talep namusları, bazı haklarının gasp edilmesine izin veremeyeceklerini açıkladılar.

Direniş örgütü hafızını sürdürürken, cezaevi idare- si ve Savcılık "Saldırıların dolay meydana gelen zararın karşılanması, temizlik macdelerinin idare tara- fından temin edilmesi, görüşe getirilen çocukların tut- sakların bölünme alınması, bayan ve erkek tutsaklar arasındaki görüşmelerin uzatılması" dışındaki talepleri kabul ettiğini belirtti.

Aileler Cezaevi Müdürlüğü ve Savcılık ile Görüştüler

Aileler her zamanki gibi evlatların yanında tavır al- dılar.

Baştan beri direnişli yalnız bırakmayan aileler geçti- ğimiz hafta cezaevi savcısı ve müdürlüğe görüştüler. Önceki görüşmelerde aileleri tutsaklarla topluca gör- üştürme sözü veren idare, bu görüşmede ise "Ceza- evinde avukat görüşü var. Siz, şimdi giderseniz, kar- gaşa çıkarsınız." diyerek onları görüştürmedi. Tut- saklara ailelerine sarf ettikleri demagogik söylemleri aile- lerin üzerinde bir etki yaratmak istediğine de bunda başları olmadılar.

Tutsaklara Destekler

Malatya Cezaevi'ndeki devrimci tutsakların direni- şine, diğer illerde de destek verildi. Daha önceki dayanışmaların yanı sıra Çanakkale Cezaevinde devrimci tutsakların 25 Ocak günü ilk günlük açık grevi başlattılar Malatya Cezaevi'ndeki tutsaklara destek sundular.

Yine geçtiğimiz hafta Osmaniye ÖZGÜR-DER'li tutsaklara destek, amacıyla bir günlük destek açık grevi yaptılar.

Direnişin İçerisinde Saldırıları

Sat Olma Amacı On Çıktı

Malatya Cezaevi'ndeki devrimci tutsakların yaşamsal ihtiyaçları için birtakım hakları elde etmenin ötesinde, cezaevindeki saldırıların önünde bir set oluşturma açısından önem taşıyor. Tutsakların açık grevi direnişleri cezaevi idaresinin bu tür saldırılarına bundan sonra da engel olabilecek bir nitelik taşıyor. Direniş madde kazanımları zaten önemli kısmını elde etti. Ancak aksi değeriendirilmesi gereken direnişin bu yönü, bu niteliğidir.

Buca Cezaevi'nde Görüş ve Mektup Yasası

Buca Cezaevi'nde siyasi tutsakların açık grevi yağı- tularları için üç ve altı aylık mektup-görüş yasası konul- du. Siyasi tutsaklar 1 Eylül 92 tarihinde cezaevi idare- sinin saldırılarına karşısında süresiz açık grevine başla- mışlar, idarelerin talepleri kabul etmesi üzerine, direniş 37. günde sona erdimişti.

Ancak idare tutsakların taleplerini kabul ettiği hilde elde edilen birtakım hakları tekrar gasp etmeye başla- dı. Açık grevinin odağına oturan ve idarelerin kabul etti- ği mektup ve görüş yasakları, şimdi ceza olarak uyu- lmalama konuluyor.

Bu anti-devrimci uygulamalar üzerine DEVRİM- Cİ SOL, TİKB ve TKDP/GKB davaları tutsakları 27 Ocak günü bir basın açıklaması yaptılar. Son dönem- de tüm topluma yönelik yaşanan saldırılarla, kendileri üzerine konulan yasaklarla protesto etmek ve Ma- latya Cezaevi'ndeki direniş desteklemek amacıyla 27 Ocak günden itibaren 7 günlük açık grevine ve haf- ta boyunca duruşmalara çıkmamaya başladılar.

Kocaeli ÖZGÜR-DER açıldı

Kocaeli ÖZGÜR-DER 20 Ocak'ta, devrim şehitleri için yapılan bir saygı duruşuyla açıldı. Kurdelesı TAYAD'ı ve Marmara ÖZGÜR-DER'i ailelerinden Cennet Güngörmez tarafından kesildi.

Kocaeli ÖZGÜR-DER Başkanı'nın açılış konuşmasından sonra konuşan Cennet Güngörmez "Çocuklarımız birlikte mücadele ediyoruz. Bu demekler bizim mevzilerimizdir." dedi.

Grup Özgürülük Türküsü'nün tükürüleriyle renk katıldığı açılışa 200 konuk katıldı. Mücadele gazetesi ve Tavrı dergisi bürolarından, Uludağ, iç Anadolu ÖZGÜR-DER Girişim Komitelerinden, Ankara ÖZGÜR-DER'den ve Elazığ SAĞLIK-SEN'den Kocaeli ÖZGÜR-DER'in çalış-

malarına destek mesajları gönderildi. Kocaeli'nde onur- lu bir yaşama, hak ve özgür- lüklerine tut-

kun herkesi kucaklayacak- larına inanarak ÖZGÜR-DER'e başlanılır dili- yoruz. ☺

Çevre kirliliği

Kâr ve yağma hırsı oksijenimizi bitiriyor

Birbiri ardına 'doğal' afetlerle kargaşılıyor. Radyasyon bulutlarıyla zehirleniyor, yüzlerce insan çığ altında kalıyor, deprem binlerce evi ve insanı yoku ediyor ya da son günlerde olduğu gibi kükrüt-köküt soluyoruz, sülfürik asit yağmur olarak üzerimize yağıyor. Tüm bunlar karşısında ise iktidarın ve uzmanların yaptığı ya gerçekleri haltın gizlemek ya da birtakım önlemler alıp görünmek. Deprem kuşağındaki binaların yığılmasızlığı, Kürdistan'da köylerin bombalanmasının çığa etkisi, radyasyonlu fındıkların ve çayların halka gönül rahatlığıyla tüketilmesi... Sayabildiğiniz kadar sayın. İktidar halka karşı bu 'doğal' afetlerin yarattığı zararları Allah'a havale ediyor.

İktidarın halk sağlığına gösterdiği bu 'özen' ve insana verdiği 'değer' özellikle üç büyük kent tehdit eden ve 18 Ocak akşamı İstanbul'da 1 m³ havadaki kükrüt-köküt miktarının 1355 mikrograma yükselmeye başladığı gündeme girince halk kirliliğinden de görüldü.

Hava kirliliği, her yıl olduğu gibi bu yıl da kes ayanın gelmesiyle birlikte halkın sağlığını tehdit etmeye başladı. Atmosfer bütün bir yıl sanayi atıklarından ve egzoz dumanlarından yeterince doyduğu için artı bir kalori ve soğuk dumanı havada kirliliği tahammül sınırının ötesine taşıyor. Kirliliğe yağma olarak belirlenen üst sınırın bir metreküp 400 mikrogram kükrüt-köküt olduğu ve yasal sınırların genelde yirmiş sınırlar olduğu düşünüldüğünde 1355 mikrogram m³ oranındaki kirliliğin ne derece korkunç olduğu meydana çıkar.

Çarpık sanayileşme, çarpık kentleşme, çarpık yerleşim, çarpık yerleşim ve belli merkezlerde yığılması ağır kâr hırsı yüzünden tedbirsizlik, kırdan kente göçün oluşturdugu düzensiz nüfus yığıl-

Kirlilik, kapitalizmin kâr hırsının kirliliği. Fabrika atıkları, sağlık kurullarına aykırı yakıt kullanımı, doğayı katletme... Ve halkın ölüme iç içe bırakılması...

ması ve bunların hepsinin başında insanı biçilen değişmiş hermen herkesi üzerinde birleştirdi nedenler. Nedenler ortadan kalkmadığı için, insan ve doğa katliamı sürüyor. Termik santraller, fabrikaların kimyasal atıkları ve havaya püskürttüğü duman, egzoz dumanları ve kalorieller bocaları her gün çevreyi korkunç boyutlarda kirliliyor. Dokuz Eylül Üniversitesi Çevre Mühendisliği Bölümü Başkanı Aygen Müezzinoğlu'nun 1990 yılı Devlet İstatistik Enstitüsü verilerine dayanarak hazırladığı Türkiye Hava Kirliliği Raporu'na göre, Türkiye'de her yıl 13 milyon ton partikül madde (toz), 2,5 milyon ton kükrüt-kökütler, 0,84 milyon ton azotoksitler, 0,86 milyon ton karbondioksit, 0,17 milyon ton hidrokarbonlar havaya veriliyor. Sabit kirliticielerin üçte

bir üç büyük metropolde yani İstanbul, Ankara ve İzmir'de bulunuyor.

İktidar her şeyde olduğu gibi çevre konusunda da yağma ve talan zihniyetiyle hareket ediyor. Sadece İstanbul'da filtreles, artırma tesislerinden yoksun olan ya da maliyetli yüksek olduğu gerekçesiyle filtreleri devre dışı bırakılan fabrikalar, her gün sayısız 400 adet artan 950 bin civarında otomobil, kalori değeri az, atığı çok, linyit bile denilemeyecek kömürlerin yandığı kaloriellerin bocaları hava kirliliğini tehlikeye boyutlara ulaştırırken, doğa ve insan sağlığı üzerinde yıkıcı etkiler yaratıyor. Hatta hava kirliliği doğrudan ya da dolaylı olarak ölümlere yol açıyor. Kirliliği %25-30 oranında artıran egzoz dumanlarının zehirli etkisini azaltacak filtre sistemi Türkiye'de yok. Halkı otomobil al-

maya özendiriren iktidar, egzozun yarattığı kirlilik konusunda kimseyi en ufak bir şekilde bilgilendirmek gereği duymuyor. Temiz yakıt olarak sunulan doğal gaz ise 800 bin evde varilecek şekilde döğendiği halde, yöneticilerin ve büyük şirketlerin çıkar ilişkilerine terk ediliyor.

Hava kirliliği en çok çocukları, yaşlıları, solunum, kalp ve böbrek rahatsızlıkları olanları etkiliyor, ölüme sürüküyor. Var olan hastalıkları daha da ağırlaştırarak kirlilik akciğer kanserinden sık kirliliklilerden, alerjiden astıma, dolayım bozukluklarından anne karnındaki bebeğin gelişme geriklerine kadar pek çok yıkıma yol açıyor. Ani ölümlere, kalp krizine, beyin kanamalarına bile neden oluyor. Ağacıların yitilmesini yapraklarının sarardığı İstanbul'da geçen hafta, ölümler yaşandı mı, yaşanmadı mı henüz ortada bir araştırma olmadığının biliniyor, ancak yapılan bir araştırmaya göre 1988 Aralık ve 1989 Ocak ayları içerisinde hava kirliliği yüzünden sadece hastanelerde 690 kişinin hayatını kaybettiği ortaya çıkıyor. Bu sadece resmi olarak bilinenler, ya bilinmeyenler... Çevreye ilişkin kanunlara en başta sanayiciler "sanayi özendirilmiyor, köstekleniyor" gibi gerekçelerle karşı çıkıyorlar. Önemli alınacaklar değilse gerekçesi ise maliyetin artması. 1984 yılında zamanın Kültür ve Turizm Bakanı M. Kerem Taşoğlu'nun sözleri egemenlik zihniyetini teşhir etmesi açısından oldukça ilginç. "Bizim çevre kirliliği düğümümüzü hamalları boynuna kramat kalmasın gibi bir şey. Yabancı uzmanlar, diğer kişi başına geliriz 7-8 bin dolar değile çevre kirliliğinden doğmuş sizin için lüks-tür, diyorlar. Bizimki 1100 dolar. Sanayileşmeye bakalım, milletten karnı doysun."

İktidarın kirliliğin mantığı o zamandan bu yana hiç değişmedi. Çahit Aral çayın radyasyonu olduğunu kanıtlamak için kamera karşısında çığırı. Şimdiki Çevre Bakanı Doğançan Aktyürk ise kanserleşen etkisi olan asbestin zararsız olduğunu kanıtlamak için asbesti eline yüzüne sürdü. Tüm bu çabaların yanı sıra, kâr, düzünün hiçbir kurum çığp da yü-çular ayağı kalın demedi. Bunu söylemek halka duyuyor. ②

Sabancı Mimarsınan'ı çimentoya gömüyor

İstanbul'da başlı Mimarsınan Köyü'ndeki Akçimento Fabrikası 24 senedir çevreye yavaş yavaş ölüm saçıyor. 1968 yılında salça fabrikası kurulmuş için izin alan araziye Sabancı kuruluşu çimento fabrikasını kurdu. Kurulduğundan beri çevreyi artı maddeleriyle yaşanmaz hale getiren fabrika, köyde havayıcılığı ve çifçiliği öldürdü. Köyün içinde bulunan ağaç ve yeşilliklerin üstü çimento tozlarıyla kaplanmış durumda. Köyde çimento tozunun bulunmadığı tek yeşil alanı Mimarsınan Belediye binasının içinde camenalarla korunmaya alınan yüz metre karelik bir yeşillik oluştuyor.

Halkın ve yeşilliklerin içinde camenalarla korunmaya alınan yüz metre karelik bir yeşillik oluştuyor. Halkın ve yeşilliklerin içinde camenalarla korunmaya alınan yüz metre karelik bir yeşillik oluştuyor.

Mimarsınan Belediyesi yöneticileri kendi çabalarıyla İstanbul Üniversitesi'nden araştırmacılar getirecek fakirlikten çevreye yaydığı kirliliği incelettilerini belirtirler. Ancak inceleme uzmanları geldiği zaman fabrikadan 4 kilometre uzaklıkta bulunan yeşillikler, bu bacadın da tüm kapasiteyle çalışmadığı için "çevreye zarar vermiyor" raporu verdiğini söylüyorlar. Yetkililer uzmanlar geldiğinde sanayi fabrikasının bütün bacasınıyla ve tozun yüksekliğini ölçen aletlerin takıldığı, bu aletlerin de fabrika bacasından çıkan kirliliği temizleyecek düzeyde olmadığı anlatıldı. Zaten fabrika tam kapasiteyle çalıştığı zaman köyün üstünü çimento tozundan oluşan bir karabulutun kapladığı görüldü.

Fabrikanın çevreye yaydığı kirliliğin durdurulması için Sabancı'nın 1993 yılına kadar fabrikada Avrupa

standartlarında bir arımda yapılacak sözünü verdiğini, ancak bu konuda bugüne kadar hiçbir adım atmadığını belirtiyor. Diğer yandan ayrıca çevreye zarar veren bir fabrikanın önlemlerini alması kadar kapatılacağı hükümü yer alıyor. Oysa hiçbir merci bugüne dek Sabancı'ya ait bir fabrika için bu yönde herhangi bir girişimde bulunmaya cesaret edememiş.

"SABANCININ HEYKELİNİ DİKECEĞİZ"

Tüm bunlara tepki duyan Mimarsınanlılar şöyle konuşuyorlar: "Köyün girişine Sabancı'nın heykeli dikiceğiz. Köyümüzdeki yeşillikler öldüğünü için yanına da yeşil iki yerine motok taşıları ve çimento atıkları koymayı düşünürüz. 6-7 ay sonra Sabancı'yı çarpın kendisi heykeli taşıyıp tanınmadığını soracağız."

Mimarsınan Çevre Güzelleştirme Demerji Başkanı Nizami Köker: "Sağlık Bakanlığınca, Çevre Bakanlığınca, hatta Başbakan'a kadar sorunlarımız anlatıldı. Hiçbir sonuç alamadık. Seçim zamanında halkın oylarına ihtiyaç duyan yetkililer o zaman her sorunumuz dinliyolar. Seçildikten sonra ne dinlemiyorlar, bir açılıma getiriyorlar?"

52 yaşındaki Fahri Sönmaz: "Fabrika kurulmadan önce burada ailece piknikler yapıpaktı. Dışardan da gelirler. Şimdi biz dışarıya piknik yapmaya gidiyoruz. Gözümüzü kırıyoruz, emvizi havalandırıyor için bile pencerelerimizi açıyoruz. 10 dakika pencereleri açsın evi hem çimento atıklarıyla doluyor. Yanındakı çuğun çam ağacına bakın. Yeşile benzer bir görüntü var

Nizami Köker, Mimarsınan Çevre Güzelleştirme Demerji olarak, ilgili tüm devlet kurumlarına başvurduklarını söylüyor. Halkın yaşamını hiç saymayan, Sabancı'nın kârını başta edip, ona yaslanmayı sürdürüyorlar.

m? Kiremitlerin rengi dahil değışti. Danda kiremit de değıştirmeye kalksak ilk başta çimentoların kırmızını gerekiyor.

Fabrika kulluktan sonra da çocuklarda akciğer hastalıkları, boğazlarında yanmalar arttı.

Bize bir açılıma yasınlar. Eğer bu çimento tozu zararıyla bir ölem insan. Yok zararı değışti bitenim gök halkı çimentoları toplayıp aşımıza katıyor. Yememizin zuzu biberi olsun."

İşte kasalana ginceklerden başla hiçbir şeyde gözü olmayanlar ne insana ne de çevreye değir veriyorlar. Ve ellerindeki güçle hiçbir yasa, hak, hukuk dinlemeden faaliyetlerini yürütüyorlar. Sadece emeklerini sömürüyorlar, yasamlarını da zehir ediyorlar. Kapitalizm halka yeşillik olarak da, sağlıklı çevre olarak da verilebileceği hiçbir şey kalmamış. ②

Okullarda yolsuzluk ve gerici-faşist kadrolaşma

Devlet eğitim kambarunu sırtından atmak için okullarda ödenek ayrılmayınca, bu sefer yük ailelerin sırtına biniyor. Bugün Türkiye'deki okullarda yarım yamalak öğretim yapılabiliyorsa, bu tamamen okul koruma demeklerinin ve ailelerin topladığı bağışlarla mümkün oluyor. Toplanan bu bağışlar çoğu kez okul koruma demeklerinin ve okul idaresinin insaf ve vicdanına terk ediliyor.

İstanbul Bağcılar semtinde bulunan çeşitli okullarda yaşanan yolsuzluklar aile birliği ve okul idarecilerince gizlenmeye çalışılıyor. Ailelerden okul tamiri, cam parası, boya parası, odun-kömür parası vb. gerekçelerle toplanan paralar okul idaresi ve okul aile birliği tarafından kişisel ihtiyaç için kullanılıyor.

21 Ekim seçimleriyle işe alan Bağcılar'da bulunan tam 40 okulda yaklaşık 60-80 bin öğrenci okuyor. Ve her öğretim yılında bu öğrencilerin toplanan bedelleri orta 60 milyon buluyor. Vali Cahit Bayar Okulu'nda yaşanan yolsuzluk bunun en somut örneğidir. Ailelerden toplanan 250 milyon lira bugün ortada yoktur. Ailelerin girişimi sonucu okul idaresinin yaptığı yolsuzluk ortaya çıkarmış. Okul Müdürü Saat Öztek açıkça alınmıştır.

Okullarda yaşanan yolsuzluk olaylarının yanı sıra gerici-faşist eğitim sistemi de ağırlığı hissettiriyor. Özellikle Naci

Ekşi ve Bağcılar Lisesi şeriatçı ve MHP'li idarecilerle terk edilmiştir. Bozuntü resimleriyle okula doğan faşist idareci ve öğrenciler, okul esatleri dışında öğrencilerden zorla para toplamakla, namaza ve ülkü okumakla gütmektedir.

Tüm bu gelişmeler üzerine 24 Ocak'ta Bağcılar SHP'de bir basın açıklaması düzenleyen öğrenci aileleri ve BADEP'ler "Türkiye'nin eğitim alanında yaşadığı sorunlar diğer sorunlar gibi ancak bizler duyarlı olursak, sorumluluğumuzun bilincinde davranırsak ve haklarımız için mücadele ederssek çözülebilir." çağrısını yapıyor.

Basın açıklamasında konuşan aileler-

Gerici-faşist eğitim, pratikte ifadesini zorla para toplama, duvarları velilere baskı yapma yoluyla kendini açığa ifade ediyor.

den Kasife Yıldız ve Hanife Gül sunan söylediler. "Okucularımız doğru düşünün bir eğitim gursunlar diye okula gönderiyor. Okul idareleri bizlerden topladıkları paraları kendilerine ev, araba almak için kullanıyorlar. Bunları öğrendikden sonra okul idaresini sıkıştırmaya başladık. Okul aile birliğine üye olmak istedik. Ancak bizim üye olmayı kabul etmediler. Okullarda çocuklarımız gerici eğitim yanında dayakla terkediliyor. Bizler de bu yolsuzlukların üstüne gitmiştik için telefonla tehdit edip, arabayla takip edilme-ye başladık. Bu konuyla daha fazla ilgilenerek bağımızda büyük iş açacağız tehdidinde de bulunduklar."

Polis SULKAD'ı kapatmaya çalışıyor

SULKAD 9 Ocak'ta demekler masasının gelen polisler tarafından basıldı ve demek defterlerine inceleme yapacak gerekçesiyle el konuldu. Bakırköy Kaymakamlığı'na başvuran demek yöneticileri defterlerini elde edilmelerini istediler. Kendilerinin bir pey yapamayaacağı belirtilen olayın muhabirinin Siyasi Şube olduğunu ve 20 Ocak'ta demek defterlerini incelemek için geleceğini söylediler.

20 Ocak'ta derneğe gelen polisler arama izni için olmasınlar rağmen demektekiler kitaplara ve Mücadele gazetesine el koyup dört kişiye gözaltına aldılar. Yaptıklarını keyfi olduğu söylenince "Burada demek mi, ne olduğu belli değil. Ne defterlerini var ne de tabelanı." diyerek gözaltına aldıkları kişilere saldırdılar. Gözaltına alınanlar önce Yüzüncü Yıl Karakolu'na oradan da Siyasi Şube'ye götürüldüler. Siyasi Şube'de "Bırakın bu işi, öyle demeklerle uğraşma zamanı geçti. Alın silah elinize öyle cin karşımıza" sözleriyle karşılaştılar. Gözaltındakiler ertesi gün Bakırköy Adliyesi'ne çıkarıldıkları sonra serbest bırakıldılar.

İktidarın "seffaflık" politikası, seffaflığın açıklığı kadar karanlık ve terörüst bir politika. Demeklere yönelik baskılar, saldırılar, kapatmalar ve keyfi uygulamalar bunun somut bir örneği.

İşte yeşil kart

Trabzon (Mücadele). "Halkın sağlık sorununu çözecek yeşil Kart uygulaması" gerçek anlamı açıkça yekâr.

Sevin Bülbul, 28.12.1992'de Numune Hastanesi'nden KTÜ Top Fakültesi Parafizi Hastanesi'ne sevk edildi. Sevk belgesinin yanı sıra dışardan yapılan masrafların onaylanması (Top Fakültesi tarafından) halinde, masrafların Numune Hastanesi'ne karşılanacağı belirtilen, başhekim yardımıca imzalı bir belge verildi. Ancak hastanenin yaptığı masrafların tümü kendisine ödetildi. Top Fakültesi'ndeki ilk muayene sonrası kan nakli için gereken kan Sevin Bülbul'e bir milyon lira ödetilmek verildi. Sonra Top Fakültesi'nde yazılan reçete 4 Ocak 1993 günü 705.000 TL karşılığı bir eczaneden alındı. (Benzer şekilde daha önceki sevklerde de 200 bin TL ilaç parası kendisine ödetilmiş.) Ancak ne hizmetlere ve yeşil kartla sağlanan tek bir ilacın bedeli olan 705.000 TL onaylanmadı. 26 Ocak 1993 günü Top Fakültesi'nde yapılmış gereken tahvil "teknik sorunlar nedeniyle" özel bir laboratuvarı sevk edildi. Kendi sevk etiketleri laboratuvarın çıkardığı 300.000 TL'lik fatura yine kabul edilmedi. Yani Sevin Bülbul binbir zorluğu aşktan sonra kabul edilecek kart yüzünden devlet eliyle özel sektöre geçim kaynağı oldu.

İşte yeşil kartların halklara binbir türlü yalanlarla vaat eden, emekçi halkın paralarını faşist Naci İlaç'ın oğlunu yeşil kart basını içinde alıyordayken yapan, milyonlara liralık pıstırelere dağıtım türünü adı altında şov yapan iktidarın gerçek yüzü. Düzenli tüm çirkelleri birer birer kondu toplayıp "İcra edilecek" pek kaday amakları.

Çorlu Halkevi'nde Genel Kurul

Çorlu Halkevi ikinci Olağan Genel Kurulunu yaptı. Dışarı Başkanlığı TARIM-SEN İstanbul Şube Başkanı Talip Aydın'ın yaptığı kongreyi çevre fabrikaların da işleri de izledi. Kongreye çamaşır raporunun okunmasıyla başladı. Halkevi Başkanı Tahsin Yürük, bir yıllık faaliyetlerini aktarıncı çalışmalarına "Halkız Kazanacağız" şiarının ışık tuttu. Çorlu ve çevre halkının sesi olma çağıklarını belirtti.

Bölgede çalışan işçilerin, hak ve taleplerini iş verdikleri mücadelelerin daha yavaş olmalarıyla söylenen Tahsin Yürük "UNİPAŞ, den, tekstil ve özellikle 7 aydır greve bulanan Humanic işçilerinin tüm dâiresindeki yanlarında olduk ve olmaya devam edeceğiz." dedi. Seçimler sonucunda mevcut yönetim yeniden seçilince 93 yılının Çorlu Halkevi için yeni bir atılım yılı olacağı diye getirildi.

Trabzon'da gecekondun yıkımı

Trabzon (Mücadele). Trabzon'da "yeşil alan" bahanesiyle Kavayemeden Mahallesi'ndeki gecekondun sahipleri 1 Nisan 1993'e kadar evleri boşaltma ve yıkım emri geldi. Yaklaşık 20 ailelik gecekondun bölgesine yıkım emri ile birlikte, arazi keşif bedellerinin hesaplarına yatırıldığı, gidip almalara gerektiğini belirlen bir rapor yazı gönderildi. Gecekondun halkı ise arazilerin 50 yıldır kendilerine ait olduğunu, evlerin 30 ila 400 yıllık olduğunu belirtti.

Evlere 17-25 milyon arası keşif bedelleri bildirildi. Yıkım emri alan ailelerden bazıları paraları almayı kabul ettiler. Para alan bir aile de, "Yaşlı bir babam var. Ev onun üzerine. Yaşlı adamı kandırdılar. Şimdi mahkemelik olduk. Parayı almayanlar direnmeli. Biz de direnişle katlıyoruz." dedi. Keşif bedeli hesaba yansıttı ancak almayan, almayı da düşünmeyen seyyar satış Salih Altın: "Ben birbiriyle mekrek kelli zeminde ayda 150 bin lira veriyordum. 23 metre kare iki katlı eve 23 milyon lira bedel biliyorlar. Trabzon'da ev kıraları 1-1.5 milyon lira. Şu an belediye başkanının vicdanına kalık. Bu durumdan kurtulmak için birlik olmalıyız." dedi.

Bu arada gecekondun halkının davalarını üstlenmek isteyen Ay. Orhan Çobanoğlu gibileri "Paraları alın. Daha sonra paraları aç olduğu konusunda daha açarız." diyerek, belediyelerin halkı kandırma tavrına ortaklık ediyorlar.

Bir tarafta yoksul emekçi halkın elinde avucunda ne var ne yok hepsini talan etmeye çalışan siyasi iktidar, diğer tarafta siyasi iktidardan arda kalanları toplayarak kaçış Çobanoğlu gibileri var. Gecekondun halkı sömürücüleri karşı uyarak olacaktı.

Ümraniye halkı belediyeden hesap soruyor

Ümraniye İlhamur Kılıç, Doğanever ve Birlik Mahallesi halkı, altyapı sorunlarını çözümü için belediyeye yitirdi. 21 Ocak'ta Ümraniye Belediyesi'ne öndürlenen 100'e yakın insan "Halkı belediye diyerek otırmış alan belediyeye hesap versin" dâvâları ve "Halkız 'Halkız Kazanacağız' sloganıyla Belediye Başkanı Şişli Öktem'e görüşmek istedi. Öktemi koltuğunda yakalayan halk belediyeye başkanından hesap istedi. Gecekondun halkı, verdiği hiçbir sözü yerine getirmeyen Öktem "Mahallelerimiz camurdan, susuzluklan geliyor." diyor. Öktem "Bu araziye kaç para verdiğiniz de, şimdi benden geç hizmet istiyorsunuz" gibi sözlerle üste çıkmaya çalıştı. Gecekondun halkının "Seçim zamanı tek tek eleverizmi döleceğiz bidden oy istedin. Bunları niye o zaman sormadınız?" sözleri Öktem'e geri atıldı. Öktem, evleri yıkılma tehdidi altında tekararlamak istedi. Bölge halkının "Yaşlı dede, hizmet istiyor." sözleri üzerine, Öktem gereği sözü verdiği halistratlar mahallelerinin sorunları hakkında teknik komite kuracağını açıklarken zorunda kaldı. Yaklaşık iki saat süren eylem gecekondun halkının kararlılığına verdiği bir kazanımla sonuçlandı.

Madalyalı kahraman!..

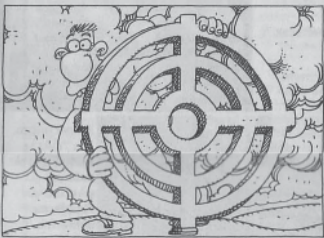
Bu vatan için neler yapmamıştı ki; dağ tepe, gece gündüz demeden Kürtistan'da vurmuş, şehitlerini arşınlamıştı. Var demişler varmış, kur demişler öldürmüştü. İşkenceye işkence yapmıştı. Komutanları tarafından sevilirdi, takdir ediliyordu. "Kahramanlık" sadece takdir edile, doğrusu özlüldü; bir çok madalyaya da layık görülmüştü.

Komando olarak yaptığı askerlik bitince, kendi kişiliğine ve öğrendiklerine en uygun mesleği seçmekte de kusur etmedi. Mersin Büyük Nobel Oteli'ni "Bodyguard" oldu. Yani "ters ha-

kan", "yamak" yapanlara gereken derisi veren "koruma" görevlisiydi.

Olasına oldu da, içini sürekli kenir kenir korkudan bir türlü kurtulamıyordu. Ya askerdeken yaptıkları hesabı sormak için birileri gelirse diyordu.

Zaman zaman yaptıkları anlatılmakla geri durmuyor, ama korkusu da yüreğini yalnız bırakmıyordu. Öyle ki, bir arkadaş kazandı madalyaları çerçeveletip asmasını önerdiğine "Deli misin, as da ben buradayım ki diyeyim" diyerek korkusunu daha fazla içine tutamadı ve dışarıya vuruyordu.

Yiycilerden bir macera

Fatih hatında seyreden 36 E numaralı belediye otobüsü trafik otosuna tarafından çevrildiğinde, otobüsün lunanları "Yine ne oldu?" sorusuna bağa kaidiler. Şoförün ehlilik ve ruhsatını isteyen polis bunları yeterli bulmamak olacak ki, bu sefer otobüse biner.

Mutlaka bir "kusu" bulacaktır. Sağa-sola bakınmaya başlar. Bir şey bulamayınca "Bu otobüs neden buradan gidiyor? 36 E buradan geçmez. Şöfor bakalım niye buradan gidiyorsa?" deyiverir. Herkes şaşkıncıdır. Bir süre sonra gülmeye başlar. Çünkü "Bu otobüs her zaman bu hattan geçmez. Belediye'nin bilirdiği hat budur." demektedirler. Şöfor ise, "İnanmıyorsanız gidin plantona sorun" demektedir. Polis "Öyle yapacağız zaten. O zaman görürsün, arabayı bırakacağız." deyince gülmeler ortaki kaplar. Artık polis için geri dönüş yoktur.

"Sen ne zaman bu hatta çalışıyorsun?"
"Otobüsler genelde aynı hatta gidip gelmez, belli periyotlarla sürekli hat değiştirir. O nedenle bizim de hatımız sürekli değişir."

Polis bir açıklık yaladığını sanarak, "Demek öyle ha, sen çocuk mu kandırıyorsun." diye kendine şöforü senmeye başlar. Amca otobüsün arkasından takip eden polis otosunun geride kaldığını görmüştür. Rengi atar, kuşku ve korkuyla otobüskilere bakar ve ilk durakta telaşa iner ve arabasına koşar. Otobüskilerde ortak düşünce şudur: "Yine ne istiyorlar bu yiyciler?"

Dün dündür, bugün bugündür...

Demirel: "Çekiş Güçü" getiren bir deşiliz. "Etlendim, siz yakıtlı buna itiraz etmişsiniz. Bugün olsa yine itiraz ederiz. Ama devlette devamlılık var. Sen bunu getirip buraya koymuşsun. Bunu buradan kaldırıp ülkenin menfaatinde değildir. (...) Eğer yeni olaylar doğacak ve bundan Türkiye zararlı olacağına, gayet baki sorumlu hükümet önce şunu dediydim, sonra bunu dediydi mi bir kenara bırakıp ülke menfaati neyse onu yapar." (21 Ocak 1992, Cumhuriyet)

Direnişin sınırı yok

Saatlerdir soruyorlar: "Bunu tamiyorum mu?" Soruların muhabatı ise hiçbirini tanımadığını, görmediğini, bilmediğini söylüyorlar. Öntüne konan fotoğrafları görmek de tanımayıyorlar.

Artık bu sorulardan bıkmıştı. Bir süre sonra duvarda bulunan bir resmi göstererek "Şu kişiyi tanıyorum" deyiverdi. Gösterdiği bir aştı; arananların birinin aştı.

Masamın üzerine oturan polis ziplayarak "Hangisi?" diye sordu.

"Ortadaki."
"Diğerlerini tanıyor musun?"

"Hayır, ortadaki tanıyorum."

Polis oldukça heyacanlanmıştı. Oysa, o sakini, telassız yanıt veremiyordu.

"Adını biliyor musun?"

"Yine aynı sakini, "Dursun Karatas" diye yanıt verdi.

"Nerden tanıyorsun?"

"Dün onunla karşılaştık ve konuştuk."

Bu sefer bütün polisler toplandı.

"Konuştun mu?"

"Evet!"

Önceleri oyunun bu şekilde düşeceğini tahmin etmeyecek, gerçekten doğal bir tarzda tanıdığını söyleyemeyen, Polisleri beyencanlaması karşısında sevinir, oyunu müziz bir şekilde sürdüren kararlıya hareket eder.

"Ona ne söyledin?"

"Halkımızın bağrından sen bulamıyordun dedim."

"Peki o dedi?"

"Hiç!"

"Nasıl hiç?"

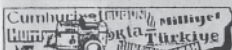
"Hiç, ayne buradaki gibi bana bakıyordu, konuşmadı."

"Nasıl konuşmaz?"

"Şirkeci garından çıktım, bir de baktım ki, ayne bana benzer bir aştı karşımda duruyordu. Yanna gittim onunla konuşmadım."

Son şikâret polisin "uyamasını" yol açar. Duikalarından oynayan oyunun farkına varmışlardır. Ounc şaşkınlık gecirirler, sonra var gücleriyle saldırırlar.

Ama o bu acıları hissetmez. Nasıl hissetsin ki, polislere oynadığı oyun birçok başka deşil deşil doğrusu!..

Cinayetleri gördünüz... Hem de defalarca

AMA HER SEFERİNDE YA SESSİZ KALIRAK ONAYLADINIZ, YA DA "ANARŞİTERÖR" EDEBİYATİ YAPARAK KATİLLERİ YANLIŞ YERDE ARADINIZ

kalanına kadar hükümetin peşini bırakmayacağıız." açıklaması yapıyor.

Evet, gazetecilerin en çok hedef alındığı bir ülkede yaşıyoruz. Yalnızca son bir yıl içinde 12 gazeteci katledildi.

Kürtistan'da, ulusal mücadelerin sesini böğmek için önce SS karamaneleri çikanıldı. "Kürt" sözcüğü bile yasaklandı. Yemedi, gazetecilere saldırıldı. Üst üste işlenen cinayetlerle onlarca yurterver, devrimci, demokrat gazeteci katledildi. Devrimci giddetinde halkta yarattığı sempatiyi muflaştırmak için gündem bulandırılmak istendiğinde hedef yine gazetecilerdi.

Daha dün Bülent Ülkü, Hafız Akdemir, Hüseyin Deniz, Musa Anter katledilirken işlenen cinayetlere sırtınızı döndüğünüzde "Onlar gazeteci değil, militandı" diyen

Demirel, kafalarınızda kini daha açık ifade etmiştir.

Çetin Emek katledildiğinde "susmayacağıız" dediniz ama korku dolu manşetlerinizin altından sırtın yenilginiz oldu. Öfkelerinizin, ağtlarınızın ardına korkularınız sindi.

Mumcu için döktüğünüz gözyaşlarınız yine çaresizliğinizi anlatıp duruyor. İste sizin bugün de devrimcileri, yurtseverleri karalayarak yanlış yerde aradığınız katillerin

kimliğini yüz binler haykırıyor:

"KAHROLUN MİT, CIA, KONTREĞİLLA"

Toplumu korku ve kaos içinde sindirmeyi hedefleyerek, işlediği cinayetleri daha önce olduğu gibi çeşitli yollarla "isla-mi" örgütler adına üstlenen kontreğillan, bugün Mumcu'yu sahiplenmesinin ve bizzat devlet eliyle tepkileri örgütlenmesini amacı bu tepkileri başka yönlerle kanalizade edebilmekti. Ama bugün, kiteller işlenen bu cinayetin arkasındaki kontreğillanların varlığından, doğrudan daha çok emindirler. Ve bugün bizzat devlet tarafından da pompalanan kitellesi eylemlilerde insanlar, dağılık ve örgütsüz oldukları halde kontreğillanlar istediği yonde atırlan sloganlardan çok daha güçlü bir sesle "Kahrolun Fazgim", "Kahrolun MIT, CIA, Kontreğillan" sloganlarını atmatkadarlar.

Resmi ideolojinin denetiminden çıkan kitellerin ofkesi giderek daha fazla kontreğillaya yönelirken, burjuva basın, "terör" edebiyatı yaparak, insanları, katilleri, gizlemekten başka bir işe yaramayan he-kararak yönlendirerek sloganları on çıkararak yeni kanıtlamak istemektedir? Mumcu'ya ne kadar "şahit çıktıkları" mı?

Bugün, yüz binler, "Mumcu'nun Katili Kontreğillan" diye haykırırken polislin, MIT'in, kontreğillan, "önemli işçuları" peşinde koşan burjuva basının "ağtlar" da, "gözyaşları" da sahtedir. Kontreğillanların işreci cinayetleri üzerine ötülen gazete sayfalarında karanlık aydınlanmadıkça, devrimci kimlikleri "meçul" kalmaya devam edecektir. ☺

Dünyadan

Beyaz Saray'da
'68'li bir "demokrat"

Burjuva siyaseti ilşkileri, özellikle iktidarda olanları, iktidar olmak için kitlelere verdiği sözleri yerine getirmemeleri ve sonuçta kitlelere değil temsil ettikleri sınıfları hizmet vermeleriyle kısa sürede yıpratır. Yıpranır ve artık kitlelerin bir şey beklemeye hale geldiği eskimsiz iktidarı yerine yenisini getirenler ister istemez kitleleri yeni beklentiler için soğur.

Açıkçası burjuva siyaseti iktidar koltuğuna oturan başkanlardan, cumhurbaşkanlarından, başbakanlardan, hükümetlerden yeni ve çok şeyler beklemeyi gelecektir. Hele de iktidarı teslim ettiğine "barış", "reform", "demokrat", "68'li" gibi özel misyonlar da yükleyebilir, kitlelere yaratılan umut ve beklentileri daha da güçlendirebilir fırsat bulur.

İşte geçtiğimiz günlerde Beyaz Saray patronluğunu ele alan Clinton'a sadece ABD'de değil dünyada böylesi misyonlar biçildi. Clinton demokrat ve Vietnam işgaline karşı gösteriler katılmış bir 68'liydi...

Simdi dünya oturmuş Clinton'dan 68'li ruhıyla hareket etmesini bekliyor. Ada üstünde: "Barış", "insan hakları" diye diye iktidara yükselmiş 68'li bir demokrat!

Ne de olsa Bush, Reagan'ın kütübi bir kopyası ve güçlü olmağın ödeği demektir. Hem Bush, CIA gibi darbeleriyle, kompolarıyla dünyaya kötü ününüm bir kurumu başkanlığından geliyor. Bush'un iligli ilice pazara çıkmış. Darbeciydi, komplocuydu, saldırgan ve ılgıkıydı...

Bush Bosna için kurtulma bile kopardımamış, Sırpıların sorunu kendi bildikleri yöntemlerle çözmeleri için göz kurmuştu. İşte şimdi Clinton umutlu. Sırpıları düzineleyebildi. Ne de olsa 68'liydi. Bush'tan hastalık düzineleyemedi. Saddam saplantısı vardı. Öyle ki, Irak'a giderak bile bomba yağdırmadan edemedi. Clinton "barışçılığı" göstererek bu duruma son verebildi. Kısaca, beklenti ve umut içinde çizilen tabloda Bush muhafazakar bir şeytan, Clinton demokrat bir melek.

Eşekler ve filler demokrasinin işleyişini anlayamayanlar için isimlere, kullanımlar etiketlere bakıp çok şey söylemek ve beklemek mümkündür. ABD demokrasisi CIA ve Pentagon'un çizdiği sınırlara hapsolmü, özellikle silah ve petrol tedariklerini demokrasidir. Söz ve karar sahibi olanlar, resmi politikayı belirleyenler, başkanlar, senato ve parlamento değil tedarik adına CIA ve Pentagon'dur. Clinton da Demirel ve İnönü gibi iktidara gelmeden önce çok şeyler söyledi ve vaat etti. Ama Beyaz Saray'dan içeri adımını attıca o da kraldan daha kralca kesildi. Bir anda 68'liği Bosna erdi ve olması gereken gerçekleşti. Clinton daha hiçbir yerde görüşmemiş Rabin'le telefon konuşması yapıyordu. Çünkü Reagan da, Bush da, daha önceki başkanlar da böyle yapmışlardı. 68'li demokrat Clinton da geleneği bozmadı. Ortadoğu'da çıkarları için her şeyden önce gelen İsrail'di.

Ve ABD başkanları da böyle olduğunu gösterirlerdi. Clinton Saddam'ı hayal kırıklığına uğrattı. Bush'un birakığı yerdere o da bombalamayı artarak sürdürdü. Bosna için de Bush'tan ne leri ne de geri düşünüyör. Bush ABD'nin çıkarları Bosna'da neyi gerektirdiyse onu yapmıştı. Şimdi Clinton aynı yolu izliyor. Değişen bir şey yok. Kimsede farkı bir şey beklememeli.

Şimdi ABD dünya kamuoyu gündemine Angola'yı sokuyor. Angola'yı müdahalecin koşulları altında yönetmeye çalışıyor. Bosna'da petrol yoktu. Fazla bir çıkarı da yoktu. Neden müdahale edecek? Halklar çatışacak, nasıl olsa sonunda kendisine "barış" m temsilcisi olarak basıyacaklardı. Somali'de petrol vardı. Beklemekte müdahale etti. Askerleriyle, tanklarıyla, toplarıyla birlikte petrol arama aracıları da Somali'ye taşıdı. Clinton da Pentagon, CIA, silah ve petrol tedarikleri ne derse onu yapacak ve resmi politikasını izleyici olacak. Belki 68'li demokrat denilince Bush'u, Reagan'ın bile aratacak hale gelecek. O da üüne ün katmak için beki işe Angola'ya girmekle başlayacak.

Clinton, Pentagon, CIA, silah ve petrol tedarikleri ne derse onu yapacak, ötesini değil...

Somali'den sonra Angola

Emperyalizmin
Afrika safarisi

"Uluslararası ilşkilere 'hak ve mantık' egemen olmaz. Hak hala en kuvvetli taburların yanındadır."

"Yabancı pazarlara serbestçe girmek dışında bizi hiçbir şey tatmin etmeyecektir."

Josiah Strong, 1885'te yazdığı "Ülkemiz" adlı kitabında yüzyıl öncedensin "Amerikan ırkını son yarışmaya" hazırlıyor.

Yayılmacılık, müdahalecilik Amerika'nın tarihyle yaşıttır. Bugün Amerikan ideolojisinin özünü oluşturan da budur. İktidarı değişse de ABD'nin bu alandaki politikası değişmez.

Daha birkaç gün önce iktidarı devralan Clinton'ın askeri projeler için ayırdığı ödenek 1.36 trilyon dolardır.

ABD'nin 1993 yılı askeri yatırımları 140 milyar dolar düzeyindedir ve ayrıca savunma giderleri için de 288 milyar dolar ayrılmış durumdadır.

14 yeni uçak gemisi ve 648 hayalet uçak Stealth üretilmesi de gündemde.

Ne için? Kime karşı? "Sovyet yayılmacılığı" ya da "komünizm he-yulusı" da yok şimdi. Amerika kutsalını çıkar-ma yapmayı düşünebilecek bir güç de yok.

Emperyalizm için "dost ve müttefik" yok; yalnızca çıkarlar var. Kasalarını doldurma, halkları sömürme var.

Evet, tüm bu silahlar ne için ve kime karşı? Yanıtı Papaz Josiah Strong'un 1885'te yazdığı kitabında ve 25 Ocak 1993 tarihli günlük gazetelerinde:

"ABD, Angola'ya da göz dikti", "ABD Angolalı asileri uyandı."

Sovyet tehdidi yok ama halkların emperyalizme karşı "koku kazınmayan" mücadelesi var. ABD buna karşı silahlanıyor.

Birkaç ülke hariç, emperyalizmin pazar alanları dışında kalan bir toprak parçası yok gibi. Ama emperyalizme tam teslimiyet noktasında olmayan, emperyalist sömürüyü pürüzler çıkaran ülkeler, yönetimler var. Emperyalizm burarda, açık askeri zorla çıkarlarını sürdürmek için silahlanıyor.

Emperyalizmin yeni dönem politikası bu. Kolları uyur olduğunda emperyalizm açısından pürüzli bölgede "ile karışıklık" çıkarılıyor ve çatışmanın ülke ve dünya kamuoyunu iyice rahatsız etmeye başladığı noktada, emperyalizm ya barışı diplomasiyle sağlayan bir "arabulucu" rolüne ya da "kurtarıcı" olarak askeri müdahale sahneye yemini alıyor. Bunun olanaklı olmadığı yerlerde ise "dünya barışının korunması"ndan "Amerikan vatandaşlarının can güvenliği"ne "özgürlüğün" demokrasinin savunulması'ndan ne olduğu belirsiz "insanlık trajedisine son veremeye" değin, onlarca, yüzlerce bahane yaratılabilir.

CIA'nın bir iç savaş çıkartmayı başaramadı-

ğı Irak'ta gerekçe "dünya barışının korunması"ydı. Bosna-Hersek'te Sırp birliğine kırılır, yarın BM uyarısıyla altında ABD ram-boları kurtarıcı olarak Yugoslavya'ya girerler. Somali'ye "açılan doğumak" için müdahale edildi. Müdahaleci emperyalistlerin ilk işi onlarca petrol arama kuşusu açmak oldu.

Bunlar, barışçıl emperyalist savaş canavarını doyurmaya yetmiyor. Sırada Angola var. Çünkü Angola'da Afrika'nın en zengin petrol yatakları var.

Angola'da, ABD'nin daha önce katar destekleyip silah boğduğu UNITA'nın petrol bölgeleri üzerindeki denetimini artırmaya ve ABD yönetimiyle arasının açılması, ABD'nin müdahale hazırlıklarını da beraberinde getirdi.

Angola'da bir yandan MPLA ve UNITA arasındaki çekişmeleri çatışmaya dönüştürmek için ortam gerginleştirilirken, diğer yandan ortada bir rehine alması olayının olmasına karşın ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Boucher'in "UNITA lideri Dr. Savimbirin" rehinelere serbest bırakılması istiyoruz" diye bir açıklama; zamanla geçirmesizin bahaneler politikasına sarılması, emperyalist saldırganlık politikasının içgüdüne gözler önüne seriyor.

Emperyalizmin dünyanın mümkün olan her noktasına jandarmaları yerleştirmeye çalışıyor. Halklar için dünyanın her noktasında emperyalizme karşı direnişi örgütlemekten başka seçenecek kalmıyor.

Bir türküdür direniş

"Kapat ulan pezevenk" diyor Sevgi. Kendi kendine kızıyor. "Terbiyemi de bozdular."

Uzaniyor ranzasına. Tam karşıda kapıya kazınmış kocaman bir slogan görünüyor. Coşkuyla sarıslıyor. "Kapat kara karga suratlı herif; kapat ulan... İşte benim ışığım burada, şu üç sözcükte. Bir türküdür direniş. Şimdi başlıyorum hayata. İşte ben o dediğiniz kart şey!"

Kapı sürgülü sıkıyınca açılıp kapınıyor. Nöbetçinin sesi ile uyanıyor. Zoraki bir kibarlıkla soruyor adam: "Tuvalet ihtiyacınız var mı bayan?" Sevgi "Evet" diye kalkıyor. Tuvalet ne tarafta diye sormaya gerek duymuyor. Gelen koldan nerde olduğunu bulmak zor değil. Yan yana iki tuvalet... Pilelik daha kordondan başlıyor. Birisinin kapısı kırık. Kapısı kapalı ama belli ki dolu. Ufak adimlar atıp, okşurarak beklediğini bildiriyor içerdekinin. İçerdeki az sonra gikiyor. Sevgi bir an olduysa yerde kalakalıyor çukankı görüp. Seçi başı dağınk, gıysileri buruşuk bir genç kız. Elif. Evet kıızı Elif. Göz göze geliyorlar. Bir an ne yapacağını kestiremiyor Sevgi. Ne işi var onun burada. Nerden aldılar onu. Nasıl da sevinmişti evi basıldığını Elif yok diye. Elif gülmüşüyü gözleliyor. "Merhaba" diyor fısıltıyla. Sevgi atılmak istiyor, sarı sarı olmak istiyor tüm coşkuyla, ompek istiyor morarmış gözlüklerini. Ama yapmıyor, yapamıyor. Az ilerde bekleyen nöbetçiye bir göz atıp o da aynı fısıltıyla "merhaba" diyor. Elif koridora yönelirken döniyor annesine "15 numaraydım."

Sevgi tahta ranzanın üzerindeki kauçuk parçaları birleştirip üzerine battaniye yayıyor içgerekler. Şekerli su hazırlıyor, yarım pet şişe suyunu kesme şekerleri atıp. Birkaç yudum içip uyanıyor ranzaya. Üçüncü gün bugün. Ahmet'in hala ses yok. Birlikte alınıp, aynı odaya tıkıldikten sonra koca üç gün geçirmiş aradan. Saatlerce bekletiliyor. Sirt sırta oturtulup. Oyle bir atmosfere sokulurlar ki, kocasını bir yabancı gibi duyması yaşıyor başında.

Yine o çirkin kakış, yine o çirkin suratlarından bir. "Gel bakalım benimle" diyen buyurgan bir ses. Kalktı Sevgi, bir titreme var bacaklarından, aşıldı mı? Yoksa o korkutmuş şey mi? Korku? Hayır, korkuyu attıktan üzerinden. En azından bu adamlara hissettirmemeli. Giliyor bacaklarını. Kordondan köşesinde gözlere bağlanıyor. Kimbirlir beyden indirilerek bir pankartın kesilim beyaz bir bez parçası; üzerinde kırmızı yazı kalınlıktı. Saat geçin bilecek kacı, Belki 10, belki 11. Hırkasını koldan asıyor adam. "Yürü! Göz başını, yeni gör. Tamam!" Daracık kordondan geçiyorlar. Merdiven çıkıyorlar. Yine koridorlar. Nihayet bir odaya giriyorlar. Yerler ıslak. Gözbaşının altın-

dan görebildiği kadarıyla birkaç çift ayak-kabı, gri-kahverengi pantolonlu bacaklar. Ortada kocaman kauçuk bir minder. Bir el omuzundan bastırarak oturuyor Sevgi'yi ıslak minderin üzerine. Çirkin bir ses hırıltıyı tepesinden:

"Eee. Söyleyin bakalım Sevgi Hanım. Niye buradasınız?" İrkilıyor Sevgi. "Ne desem şimdi?" Titretmeye gayret ettiği bir sesle.

"Bilmem, getiren sizlersiniz." diyebliriyor.

"Artistlik yapma ulan!" diye bağılıyor bir diğeri. "Örgüt üyesi olduğun bilmiyoruz mu?" Gel günü adam gibi anlet, biz de yorumlayalım, sen de hırpalamıya." "Hırpalamam!" Evet yanlış duymadı. Nasıl hırpalayabilirlerdi. Ne yapılarıdır acaba? Elektrik, askı, falaka, tecavüz? Hayır, hayır... Bu yaşta, bu yarıya ak saçları. Korkuk, çok korkuk!

"Anlatıcaz bir şeyim yok!" "Peki biz soralım, sen cevap ver. Ama adam gibi cevap ver. Bak saygın bir mesleğin var. Öğretmenmişsin. Kaç yıllık öğretmenmiş?"

"On sen?" "Akl! Başında, otun bir insanısın. Ne akla hiçbir etin de girdin bu işlere?" "Hangi işler? Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"Ama bak, sabrımı taşıyorsun. Hangi işlermiş? Örgüt mörğült işte." Bir duman savruluyor burnuna doğru. Özlediği sigara kokusu. Özlemine anlıyor mu adam ne?

"Sigara ister misin?" "Hayır, kullanmıyorum." Bir sevgiyle ihanet etmiş gibi hissediyor kendini bunu söylerken.

"Boşverin izetti ikramı da şimdi" diyor bir

başka ses. "İşimize bakalım."

"Haydi konuş" diyor sigara ikram eden ses. "Konuş da canın yanmasın."

Yan odalardan birinden bir genç kız çığlığı yükseliyor. Yüreği burkuluyor Sevgi'nin. Normal bir ses değil bu, etinden et koparılmışmış gibi canıharış bir çığlık. Tepten mi geliyor bu ses. Buna benzetir çok okumtu. Morali bozmuş, çözülmeyi sağlamlık koralı herhalde.

"Konuşacak bir şeyim yok," diyor nandanın memnun. Bir sopa dürtülüyor boğruine:

"Konuşursun, konuşursun. Biz biliz işimiz." Teptiyor bir ses. "Vaktimiz bu nasil olsa. Günlük geceler bitmez. Hepimiz burdayız bu gece."

"Konuşacak bir şeyim yok," diyor yine. Bir sessizlik.

Direnmek zorundayız... Her şeye, ama her şeye direnmek... Güzelliklerimizin için, sevgilerimizin için, inanlarımız için direnmek...

"Günah bizden gitti," diyor hayal kırıklığı taşıyan bir ses.

Bir hareket oluyor duyulabilirdi kadarıyla. Giden ayak sesleri, gelen ayak sesleri. Bir şeyler taşıyor içenye, yanı başına brakılıyor. Göz başının altından tanıyor mavi kot pantolon ve cıplak ayakları. "Aman Allah'ım. Elif bu. Yavrum. Biricik kızım. Fidanım. Ne hale getirmişler onu." Bitkin oturuyor yanı başında. İçinde kaynayan volkanı belli etmemeye çalışıyor. Göz başının altından kapatıyor gözlerini sıkı sıkı. "Şu anı yaşayamam. Şuracıta ölüversem."

"Ooo, aleli saadetinde bak. Reisi nerde bu allenin?" İrkilıyor Sevgi. Ahmet de mi burada? Ona ne yaptılar acaba? Başını sağa sola çeviriyor.

"Arama arama. Seninle askıda, dinle-tiriyor," diyor alaycı bir ses. "Ailecek az değilmişsiniz hal... na koyduğumun kan-cığını!" Beynine kan hücum ediyor Sevgi'nin.

"Terbiyeli konuşamaz mısınız?"

"Sen mi bana terbiye öğreteceksin orospu" diye tıslıyor burundan bir ses. "Hem devletin temelinde dinamiyi koyun, hem de saygı bekleyin. Görüşünüz siz ulan!" Eline soğuk ıslak bir şey tutuşturuluyor, gözaltından bakıyor, ıslak bez parçalarını sarılmış bir kablo. Bir diğeri

de Elif'in eline tutuşturuyorlar

"Eee. Hocanın, bir hoşgeldin diyelim size. Şanınız yakışsın."

"Başla" diyor bir başkası.

Bir titreme sarıyor Sevgi'nin vücuduna. Bağırıyor elinde olmadan. Eliften ses bekliyor. Sesi çıkmıyor kıyık. Birden kendine geliyor. O kadar korkuk değil. Neden böyle? Okuduğu kitaplarla böyle anlatılmıyor. Hani nerde o zıplayan beden, sarıyan vücut? Demek sadece gözaltı verilmek isteniyor. İyi. Korkmuş gibi yapasa, kızı brakıyor mıydı? Kestiremiyor ne yapması gerektiğini. Bir el çekişiyor kablo-yu elinden. Bitti mi? Bu kadar mıydı? Bir çığlık yerinden oynatıyor Sevgi'yi. Elif Elif diye bağırıyor. Elif elektrik mi veriyorlar? Göz altından görüyor, ayacığna, serçeparmagina bağlanmış.

Bağırın Elif. Sarılın vücut. "O benim canım, kanım!" Fırılayıp üstlerine atılmak, kafa göz neresi gelirse tırmalamak, canı pahasına korumak istiyor yavrusunu.

"Bırakın" diyor. "Ne istiyorsunuz. Ne yapacaksınız bana yapın."

"Sana da sıra gelecek kart orospu. Daha ne gördünüz ki." Çarliston yaptırcağız sabaha kadar size."

Ne kadar sürüyor Elif'e yapılanlar bilmiyor, beyni dummuş gibi. Bir el çekişiyor koldan "Yürü, bu gecelik yeter, yarın devam ediniz."

Gözlerini açıyor. Ranzadan doğrulup mazgala bakıyor, uyanıyor. Solgun floresan gün ışığına karşışın, burnuna bir sevinlik geliyor. 15 numaraya diğeri gözlemini. Tam karşısında. Bir hareket yok. Sessiz ortaklık. Birden tıdık bir ses.

"Nöbetçi, tuvalet" diye bağılıyor. Ahmet'in sesi bu. Nöbetçi soruyor:

"Kaç numara?"

"On yedi numara."

"Bekle"

Şakırtı, ayak sesleri. Ahmet görünüyor. Süzülüş, sakalları uzamış. İki sıziyor Sevgi'nin. Aynı anda on beş numarada bir hareket. Elif'in gülmüş-yeşen gözleri. Üç çift göz buluşuyor. Konu-

şuyor kara yüreklerin duymayacağı tatlı fısıltılar.

"Nasılсын?"

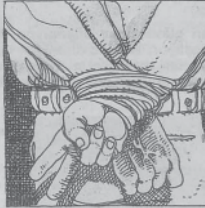
"İyiyim... Ya sen? Elif?"

"İyiyiz. Hepimiz iyiyiz."

"Kesin ulan konuşmaz." Kara duvar surat görünüyor. Ahmet'i itekliyor. Çat çat kapatıyor mazgalı kapaklarını. Birden karantılı gömülüyor hücre.

"Kapat ulan pezevenk" diyor Sevgi. Kendi kendine kıziyor. "Terbiyemi de bozdular." Uzaniyor ranzasına. Tam karga kapıya kazınmış kocaman bir slogan görünüyor. Coşkuyla sarıslıyor.

"Kapat kara karga suratlı herif; kapat ulan... İşte benim ışığım burada, şu üç sözcükte. Bir türküdür direniş. Şimdi başlıyorum hayata. İşte ben o dediğiniz kart şey!"

Köyler bombalanıyor, ilçe merkezlerinde saldırılar sürüyor

Hazro dünyaya kapatıldı

Hazro'da Giriş ve Çıkış Yasaklandı

Dişarbakırın Hazro ilçesinde köylerde operasyonlar yoğunlaşırken, dağlık kesimler bombalanıyor... 23 Ocak günü gece saat 23.00 sıralarında ilçe merkezinde bulunan işyerleri devlet güçleri tarafından tarandı... 25 işyeri zarar görürken, 7 dükkan tamamen yakıldı... Birçok esnafın gözünlüne alındığı Hazro'da 24 Ocak'tan itibaren giriş ve çıkış yasaklandı...

Batman'da Kanlı Misileme

Batman'da misileme olarak 7 yurtsever Hizbullahçılar tarafından katledildi... 15 Ocak'tan bu yana Batman'da kayıp sayısı 4.

Dişarbakır'da Öğrencilere Saldırı: 1 Ölü, 1 Yaralı

Dicle Üniversitesi öğrencileri Hizbullahçı faşist çeteler tarafından tarandı. 21 Ocak günü gerçekleşen olayda bir öğrenci hayatını kaybetti, bir öğrenci yaralandı.

- ◆ Konya'da devletin resmi elemanlarıyla, sivil faşist çetelerin geliştirmeye çalıştıkları Kürt-Türk düşmanlığı Konya halkı tarafından reddediliyor.
- ◆ Güney Kürdistan'da burjuva milliyetçi önderliğin politikaları Kürt halkını yeni bir göç politikası ile karşı karşıya bırakmaktadır.

Küçükçekmece ve Kağıthane işçileri direnişi sürdürüyor

Direnişi dayanışmayla güçlendirelim

- Küçükçekmece Belediyesi'nden atılan işçilerin açlık grevi 13. gününde. BEM-SEN'li, SAĞLIK-SEN'li memurlar, Devrimci Mücadelede Eğitim Emekçileri, PTT çalışanları, HÜZÜRDER'iler 27 Ocak'ta açlık grevindeki işçilere emekçilerin destek mesajlarını taşıdılar.
- 27 Ocak'ta Kağıthane Belediyesi işçileri yürüdüler. Önlerinde, ellerindeki boş tencereleriyle eşleri ve çocukları vardı. İşçilerin eşleri, çocukları, dostları, yoldaşları, sınıf kareşleri bir yürüyüş kolunda seslerini, sloganlarını birleştirilerek patronların kaygısını artırıyor. Çünkü emekçiler birleştiklerinde patronlara geri adım atmaktan başka yol kalmıyor.
- İşçi direnişileri gündemden düşmüyor. Birinde biterken, bir başkasında başlıyor. Tüm bu direnişiler tek bir hedefe yoğunlaştırıldığında, tüm emekçilerin desteğiyle kuşatılabilirinde gerçek anlamda sonuç alıcı olabilecek; iktidara geri adım atılabilecektir.

İncirlik Amerikalı komutanlara teslim

Asıl tehdit Saddam değil İncirlik

- Cumali KAR (İncirlik Belediye Başkanı): Şimdi uçaklar normal kalkış yaptığı için gıdıp Irak'ı bombalayıp bombalamadıklarını bilmiyorum... Üs her türlü saldırısına karşı İncirlik'i ve Adana'yı savunacak kapasiteye sahip. Bu nedenle endişe duymuyoruz... SHP benim partimdir. Zannediyorum doğrusunu yapıyorlar.
- Devlet DİKEN (İncirlikte esnaf): Bir savaş olduğunda hiçbirimizin can güvenliği yok. Geçen Körfez savaşında belediye başkanına gaz maskesi gönderilmişti. Ama o bunları akrabalarına dağıttı. Ne bir sığınak var, ne de başka bir şey.
- Selman SERTTEPE (SHP Adana İl Başkanı): Biz parti olarak Çekiç Güc'ün kullanılması konusunda geçmiş düşüncemiz savunuyoruz. Parti içindeki bir bölüm, yani hükümette yer alanlar bu konuda biraz farklı düşünüyor... Üssün kullanılıp kullanılmama yetkisinin halka ait olmasını istiyoruz. Maalesef halka savaş konusunda ne düşündüğü sorulmuyor.
- Savaş ve Ölüm: bu iki kelime İncirlik halkının sürekli gündeminde. Emperyalizme uşaklık ruhu dün 'İncirlik'i kullanılmayacağı' diyenlere bugün İncirlik'in kullanılmasını savunuluyor. Çekiç Güce, İncirlik'te, tüm Amerikan üstlerine 'Hayır!' demediği sürece ulusal onurumuz da, can güvenliğimiz de, söz hakkımız da hiçe sayılacaktır.

